

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomæ Comptoni Carleton, Cantabrigiensis,
Societatis Jesu, In Collegio Anglicano Leodiensi Sacrae
Theologiae Professoris, Cursus Philosophicus Unversus**

Carleton, Thomas Compton

Antverpiæ, M.DC.XCVII.

Rerum Præcipuarum Quæ In Cursu Hoc Philosophico Continentur Index
Copiosissimus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95656](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95656)

RERVM PRÆCIPVARVM QUÆ IN CURSU HOC PHILOSOPHICO CONTINENTUR INDEX COPIOSISSIMVS

I, Introductionem denotat, L, Logicam, P, Physicam, C, Libros de cælo, G, de Generatione, A, de Anima, M, Metaphysicam.

A.

ABSTRACTIO.

Secundum triplicem abstractionem triplex Scientiarum particio. L. disp. 2. sect. 4. num. 5. pag. 33.
Abstractio formalis & virtualis. L. d. 31. f. 1. n. 1. p. 127.
Dux formalitates distinguuntur in actu abstrahente, L. d. 32. f. 1. n. 1. p. 131.
Abstrahendum non est mendacium. L. d. 25. f. 4. n. 3. p. 110.
Abstractiva cognitio. Vide Cognitio.

ACCIDENS.

Accidens quatuor Prædicabile sumitur in concreto, non in abstracto. L. d. 33. f. 2. n. 2. p. 134.
Accidens Prædicamentale & Prædicabile, L. d. 36. f. 2. num. 2. p. 143.
Accidens potest adesse vel abesse sine subjecti corruptione. L. d. 38. f. 1. n. 1. p. 147.
Licet proprium frequenter sit Accidens Prædicamentale, nunquam tamen est accidens Prædicabile. ibid. n. 2. p. 147.
Accidens Prædicabile est subinde substantia. ibid. p. 147.
Definitio Accidentis Prædicabilis. ibid. n. 3. p. 147.
Probabile est, Accidens Prædicabile, & Proprium non differre specie sub consideratione Logicâ. L. d. 38. f. 1. n. 3. p. 147.
Accidens est Ens in alio, seu Entis ens. P. d. 5. f. 7. n. 9. p. 214. & M. d. 6. f. 1. n. 1. p. 583.
Accidens non est præcisè accidens quia inest, sed quia accidit. P. d. 11. f. 1. n. 8. p. 219.
Opinio Cartesij negantis omnia accidentia Physica. P. d. 12. f. 1. n. 5. p. 347.
Accidentia realia quid sint. P. d. 12. f. 2. n. 2. p. 347.
Ostenditur dari Accidentia realia. P. d. 12. f. 5. n. 1. & seq. p. 251.
Accidentia non consistunt in corpusculis intra poros rerum collocatis. P. d. 12. f. 6. p. 252.
Accidentia sola non producunt substantiam. P. d. 25. f. 2. n. 1. p. 301.
Accidens non operatur in virtute substantiæ. ibid. n. 5. p. 302.
Accidens potest producere accidens adequatè, non itidem substantia substantiam. P. d. 25. f. 4. n. 7. p. 304.
Accidentia tam ea quæ sunt in passio, quam in agente, concurrunt ad productionem substantiæ. P. d. 25. f. 5. n. 7. & seq. p. 305.
Quædam accidentia corrupti manent in genito. G. d. f. 1. n. 3. n. 1. p. 412.
Accidentia non subiectantur in toto. ibid. n. 2. p. 413.
Accidens ad quosdam effectus habet vires majores, quam substantia. G. d. 8. f. 2. n. 6. p. 440.
Duo Accidentia ejusdem speciei possunt esse simul in eodem subjecto. G. d. 9. f. 1. n. 7. p. 441. & G. d. 10. f. 2. num. 3. p. 444. & M. d. 11. f. 16. nu. 3. p. 616.
Accidens in casu aliquo particulari posset mutare subjectum. A. d. 8. f. 3. n. 13. p. 494.
Inesse subjecto non convenit soli Accidenti. M. d. 7. f. 2. nu. 3. p. 85.
Quo sensu *in esse* sit proprium Accidentis. ibid.

Accidens est id, ad cujus corruptionem res formaliter seu per locum intrinsecum non tollitur. M. d. 7. f. 2. n. 7. p. 586.

ACCRETIO & DECRETIO.

Accretio & Decretio se habent circa quantitatem, sicut Augmentatio & Diminutio circa substantiâ. G. d. 5. f. 1. n. 3. p. 427.
Tempus Accretionis in homine quousque extendatur. ibidem n. 8. p. 427.
Tempus Decretionis. ibid. p. 427.

ACTIO.

Differentia inter Actiones immanentes & transeuntes. L. d. 14. f. 1. n. 3. p. 70. & P. d. 40. f. 2. n. 2. p. 366.
Eadem Actio secundum ordinem ad diversa, diversam tribuit denominationem. L. d. 14. f. 1. n. 3. p. 70. & G. d. 3. f. 4. n. 7. p. 420.
Naturaliter duplex Actio totalis dari non potest, potest supernaturaliter. P. d. 18. f. 4. & 5. p. 279.
Actiones omnes respiciunt effectus in individuo. P. d. 7. f. 1. n. 7. p. 221.
Actiones miraculosæ quoad substantiam, & quoad modum. P. d. 10. f. 3. n. 2. & 3. p. 236.
Omnis Actio eductiva est passio. P. d. 14. f. 9. n. 3. p. 296.
Tota Actio pendet ab Agente indivisibiliter. ibid. n. 5. p. 269.
Actio Totalis quæ sit. P. d. 18. f. 4. n. 5. p. 279.
Mutato vel partialiter Agente, mutatur necessariò Actio. ibid. f. 5. n. 5. p. 280.
Disparitas inter Actionem, quæ res elevata secundò se perducit, & Actionem primò illius productivam. P. d. 19. f. 1. n. 7. p. 281.
Actio secundæ productionis rei alicujus est ordine nature conservatio. ibid. n. 9. p. 282.
Eadem Actio quomodo vitalis & non vitalis, libera & non libera. P. d. 28. f. 3. n. 3. p. 319.
Actio, quæ causa secunda agit, fluit etiam per se a Deo. ibid. p. 320.
Actionis non datur Actio. ibid. n. 6. p. 320.
Dux actiones totales non multiplicant virtutem rei. P. d. 35. f. 5. n. 8. p. 350.
Experientiæ quædam præ se ferentes actionem in distans. P. d. 36. f. 1. n. 2. p. 353.
Actio in distans potest dari divinitus. P. d. 36. f. 4. n. 2. p. 355.
Actio ex conceptu actionis non requirit terminum a quo. P. d. 40. f. 1. n. 3. p. 365.
Requiri sub conceptu motus. ibid. p. 365.
Refutatur opinio asserens actiones omnes subiectari in agente. P. d. 40. f. 2. n. 2. p. 366.
Actio non subiectatur in termino. ibid. n. 4. p. 366.
Actio & Passio sunt de conceptu motus, non è contra. P. d. 40. f. 3. n. & 2. p. 367.
Actio & Passio non distinguuntur realiter. ibid. n. 3. p. 367.
Diversus modus tendendi reddit Actionem specie diversam. P. d. 40. f. 4. n. 5. p. 367.
Distinctio specifica terminorum reddit etiam plerumque actiones specie diversas. ibid. n. 6. p. 367.
Eadem tamen numero actio terminari potest ad terminos specie distinctos. ibid. n. 7. p. 367.
Diversitas etiam specifica subjecti, & agentis reddit actionem specie diversam. ibid. n. 8. & 9. p. 368.
Unde sumatur distinctio numerica actionum. ibid. n. 10. p. 368.
Terminus a quo non variat actionem. ibid. p. 368.
Actio eductiva distinguitur ab Agente subjecto, & termino. P. d. 40. f. 6. n. 4. p. 369.

Sæcel.

INDEX RERUM.

Successiva varietas in conservatione rerum probat actionem distinctam. *ibid.* n. 8. p. 370.
 Voluntas Dei est actio causalis, non formalis. *ibid.* n. 10. p. 370.
 Actio non potest habere perfectiorem modum essendi, quam principium ejus adaequatum. *P. d. 4. l. 7. n. 1. p. 376.*
 Actio productiva hominis constat ex tribus actionibus. *G. d. 2. l. 3. n. 4. p. 415.*
 Quibus actionibus competat Intensio gradualis. *G. d. 10. l. 9. n. 6. p. 451.*
 Actio qua gratia educeretur obedientialiter à lapide, esset materialis. *A. d. 7. l. 5. n. 8. p. 490.*
 Quare actio naturalis producere nequeat terminum supernaturalem. *ibid.* n. 9. p. 490.
 Actio creativa potest esse indivisibilis, non actio eductiva ex subiecto divisibili. *A. d. 8. l. 3. n. 8. p. 494.*
 Non semper est superflua naturaliter una actio totalis, & alia partialis. *ibid.* n. 12. p. 494.
 Implicat actio Physica sine termino. *A. d. 2. l. 1. n. 2. p. 539.*
 Nulla actio, quæ est tantum actio, est substantia. *M. d. 7. l. 3. n. 9. p. 587.*

ACTUS.

Non est actus reflexus dum intellectus se cognoscit. *I. d. 2. l. 3. n. 2. p. 6.*
 De quibus actibus sint artes, & regulæ. *L. d. 1. l. 1. n. 8. p. 29.*
 Idem actus simul esse potest artificialis & naturalis. *L. d. 1. l. 2. n. 7. p. 30.*
 Quomodo actus intellectus spectent ad Logicam. *L. d. 3. l. 1. n. 3. p. 35.*
 In actibus Definitionis, Divisionis &c. nihil reperitur fictitium. *L. d. 4. l. 1. n. 7. p. 37.*
 Actus directus constituit subiectum prædicatum, &c. reflexus constituta considerat. *L. d. 5. l. 4. n. 8. p. 42.*
 Omnis actus intellectus est imago sui obiecti. *L. d. 6. l. 1. n. 1. p. 43.*
 In actibus internis idem est esse, & artificiosum esse. *L. d. 8. l. 1. n. 9. p. 51.*
 Actus idem qui per artem habetur potuisset haberi sine arte. *L. d. 8. l. 2. n. 1. p. 52.*
 Actus naturales quare vocentur artificiosi. *ibid.* p. 52.
 Tres series actuum. *L. d. 10. l. 5. n. 6. p. 59.*
 Actus intellectus supra se reflectens, tripliciter dicitur Ens rationis. *L. d. 13. l. 1. n. 7. p. 65.*
 Actus non semper obiectum suum præsupponit. *L. d. 13. l. 6. n. 1. p. 70.*
 Omne obiectum actus realis non est reale. *ibid.* n. 2. p. 70.
 Quo sensu actus specificentur ab obiectis. *ibid.* n. 4. p. 70.
 Actus, per quem fit Ens rationis, quomodo debeat esse diffinis obiecto. *L. d. 16. l. 4. n. 2. p. 78.*
 Actus intellectus duplicem in se rationem continet, formæ Physicæ & intentionalis. *L. d. 24. l. 5. n. 3. p. 101.*
 Actus intellectus potest intentionaliter dividere id quod est Physicè indivisum. *ibid.* n. 4. p. 101.
 Actus præcendens dicitur duo. *L. d. 24. l. 6. p. 102. & d. 30. l. 3. n. 4. p. 123.*
 Actus falsus potest esse æquè perfectus, imò perfectior actu vero. *L. d. 44. l. 4. n. 2. p. 168.*
 Quo sensu actus verus dici solet melior falso. *ibid.* n. 3. p. 163.
 Representare obiectum sicuti est, est actui accidentale. *ibid.* n. 4. p. 168.
 Actus verus & falsus quomodo differant specie. *ibid.* n. 6. p. 168.
 Actus naturales circa obiecta necessaria sunt necessariò veri, non tamen adæquatè per se. *L. d. 44. l. 5. n. 6. p. 169.*
 Actus intellectus non potest mutare obiectum. *L. d. 44. l. 6. n. 1. p. 170.*
 Actus verus creatus circa materiam contingentem, potuisset esse falsus. *ibid.* n. 2. p. 170.
 Omnis actus falsus non conficit ens rationis. *ibid.* n. 8. p. 170.
 Nullus actus potest transire de vero in falsum. *L. d. 45. l. 1. n. 4. p. 171.*
 Refutatur primus modus defendendi actum verum posse transire in falsum. *L. d. 45. l. 2. n. 1. p. 172.*
 Proponitur secundus modus, & refellitur. *ibid.* n. 5. p. 172.
 Idem numero actus respectu diversorum obiectorum potest subinde esse simul verus & falsus. *L. d. 4. l. 5. n. 2. p. 175.*
 Actus unus potest esse radicaliter verior vel falsior alio. *L. d. 45. l. 6. n. 2. p. 176.*
 Actus primus est ut plurimum perfectior secundo, non tamen semper. *A. d. 1. l. 2. n. 5. p. 467.*
 Actus purus quis sit. *P. d. 10. l. 4. n. 9. p. 237.*
 Actus materialis divisibilis subiectari potest in anima, vel potentia indivisibili. *A. d. 8. l. 2. n. 3. p. 493.*
 Actus diversificantur specie ex diversitate specifica obiectorum etiam materialium. *A. d. 14. l. 3. n. 3. p. 514.*
 Idem actus respectu diversorum potest esse intuitivus, & abstractivus. *A. d. 19. l. 3. n. 3. p. 532.*

Duo Actus specie distincti possunt versari circa idem obiectum. *A. d. 18. l. 2. n. 4. p. 531.*
 Actus quo quis recordatur Petri mortui, est intuitivus. *A. d. 19. l. 1. n. 4. p. 532.*
 Actus potest confusè suprà se reflectere. *A. d. 19. l. 3. n. 1. p. 533.*
 Probabile etiam est, posse actum clarè suprà se reflectere. *ibid.* n. 3. p. 533.
 In actu reflexivo idem est cognoscere, & cognosci. *ibid.* n. 4. p. 533.
 Actus non dicitur semper relationem ad obiectum. *ibid.* n. 5. p. 534.
 Nullus actus intellectus est conditionatus ex parte subiecti, sed obiecti. *A. d. 22. l. 7. n. 2. p. 545.*
 Actus voluntatis sunt duplices, prosecutionis, & fugæ. *A. d. 23. l. 1. n. 3. p. 546.*
 Duplex genus actuum negativorum in intellectu, & voluntate. *A. d. 23. l. 3. n. 1. p. 548.*
 Actus intellectus non concurrunt efficienter ad actum voluntatis. *A. d. 23. l. 5. n. 3. p. 549.*
 Possitne actus voluntatis transire de bono in malum. *A. d. 24. l. 2. n. 6. p. 551.*
 Eadem possunt esse principia actus liberi & necessarij. *A. d. 24. l. 3. n. 3. p. 552.*
 Actus liber duo dicitur. *ibid.* n. 5. p. 552.
 Actus liber est talis primo instante quo est. *A. d. 24. l. 4. n. 1. p. 552.*
 Nisi sit liber in primo instante, non erit liber in sequentibus. *ibid.* n. 3. p. 552.
 Ut Actus sit liber, sufficit quod pro priori naturæ potuerit non esse. *ibid.* n. 4. p. 353.
 Potest idem Actus transire de libero in necessarium, & e contra. *A. d. 24. l. 5. n. 1. p. 553.*
 Potest voluntas per unum Actum imperare alium. *A. d. 27. l. 2. n. 2. p. 562.*
 Actus imperatus potest variis modis esse liber. *ibid.* n. 6. p. 563.
 Actus imperatus, etiam stante actu imperante, potest esse meritotus. *ibid.* n. 7. p. 563.
 Quid sit unum actum imperare alium. *A. d. 27. l. 2. n. 2. p. 563.*

ADAM.

Habueritne Adamus in primâ sui productione unionem specie distinctam ab omnibus suis posteris. *P. d. 14. l. 8. n. 9. p. 268.*
 Adam non fuit pater Evæ. *G. d. 2. l. 1. n. 4. p. 414.*
 Productio Adami & Evæ fuit generatio anomala. *G. d. 2. l. 5. n. 2. p. 416.*

ÆQUALITAS, & ÆQUALE.

Æqualitas quid sit. *L. d. 18. l. 3. n. 4. p. 118.*
 Æqualia sunt quorum eadem est quantitas. *L. d. 29. l. 1. n. 3. p. 119.*
 Ad Æqualitatem non requiritur, ut ratio in qua aliqua duo sunt Æqualia, realiter ab iis distinguatur. *L. d. 29. l. 2. n. 6. p. 119.*
 Ad Æqualitatem vel inæqualitatem in perfectione parum refert quo pacto distent aliqua ab ente. *A. d. 5. l. 1. n. 4. p. 477.*
 Cur diversitas quantitativa arguat inæqualitatem, non tamen diversitas essentialis. *ibid.* n. 5. p. 477.
 Si ab Æqualibus Æqualia demas, quæ remanent, erunt Æqualia. *P. d. 41. l. 1. n. 6. p. 373.*

ÆQUIVOCA.

Æquivoca quænam sint, & in quò differant ab univocis. *L. d. 39. l. 1. n. 1. p. 148.*
 Res sub una ratione Æquivocæ possunt sub aliâ esse univocæ. *ibid.* n. 2. p. 148.
 Æquivoca non possunt definiri una definitione entitativè, sed tantum denominativè. *ibid.* n. 4. p. 148.
 Æquivocatio an dari possit in intellectu. *ibid.* n. 6. p. 148.
 Tria Æquivocorum genera. *L. d. 39. l. 3. n. 2. p. 149.*
 Terminus Æquivocus, vide Terminus.

AER.

Aër est maximè humidus. *G. d. 12. l. 3. n. 2. p. 459.*
 Unde proveniat quoddam aëroctu in quibusdam locis, & in summis montibus sit frigidior. *ibid.* n. 5. p. 459.
 Quinam sint termini mediæ regionis aëris. *ibid.* p. 459.
 Quo sensu pluvia humectet aërem. *ibid.* n. 6. p. 459.
 Aër resistit flammæ ascendenti. *G. d. 14. l. 2. n. 8. p. 463.*
 Resistencia aëris est causa pluvie. *ibid.* n. 9. p. 463.
 Aër quo respiramus, cur non sit pars hominis. *A. d. 3. l. 1. n. 5. p. 471.*

ÆTERNITAS.

Æternitas triplex: à parte ante, à parte post, & ab utràque. *P. d. 37. l. 1. n. 4. p. 357.*

INDEX RERUM.

- Sumitur aliquando pro longa duratione. *ibid.* p. 357.
 Eternitas Dei est perfectissima. *ibid.* n. 4. p. 357.
 Eternitas Dei definitur. *ibid.* n. 5. p. 357.
 Quomodo differat Eternitas à tempore, & Eto. *ibid.* n. 8. p. 357.
 Instant Eternitatis quid sit. *P. d. 39. f. 3. n. 2. p. 363.*
 Datur Instant Eternitatis. *ibid.* n. 4. p. 363.
 In Eternitate non est prius & posterius, plus & minus. *ibid.* n. 6. p. 363.
 Instant Eternitatis essentialiter antecedit omne tempus. *ibid.* n. 10. p. 364.
 Differentia inter Eternum & infinitum à parte ante. *ibid.* n. 11. p. 364.
 Res ab aeterno producta non habet initium in existendo. *ibid.* n. 12. p. 364.
 Cur non sit punctum indivisibile immensitatis, sicut aeternitatis. *ibid.* n. 14. p. 364.
 EVUM.
 Evum quid sit. *P. d. 37. f. 1. n. 8. p. 357.*
 In quo differat ab Eternitate. *ibid.* p. 357.
 Res quaedam sunt brevis aevi. *G. d. 13. f. 3. n. 4. p. 462.*
 AGENS.
 Agens naturale dum conservare effectum nititur, ejus alterum destructionem molitur, fortiore actione debet ad effectum concurrere. *P. d. 11. f. 5. n. 5. p. 244.*
 Agens naturale non potest agere, nisi in subiecto quanto. *P. d. 15. f. 2. n. 4. p. 171.*
 Agens, quàm tantum Agens, non potest inferri violentia. *P. d. 16. f. 1. n. 4. p. 274.*
 Nullum Agens naturale potest agere in distans, nisi operando aliquid in medio. *P. d. 36. f. 2. n. 2. p. 332.*
 Cur Agentibus praescribatur certa sphaera activitatis. *ibid.* n. 8. p. 354.
 Agens non eundem semper effectum producit in propinquo & remoto. *ibid.* n. 10. p. 354.
 Simultas Agentis & passus non requiritur quoad omnes partes Agentis. *ibid.* n. 11. p. 354.
 Agens, etiam liberum, potest operari primo instante quo est. *P. d. 39. f. 1. n. 6. p. 362.*
 Agentia naturalia fortius agunt in partes viciniores, utpote melius applicatas. *G. d. 5. f. 2. n. 6. p. 428.*
 Agentia naturalia agunt uniformiter difformiter. *G. d. 5. f. 3. n. 3. p. 428.*
 Agens accidentale nequit perfecte assimilare passum sibi proximum. *G. d. 7. f. 6. n. 4. p. 438.*
 Omne Agens agendo reparatur. *G. d. 8. f. 1. n. 1. p. 439.*
 Agunt res, & reagunt, non solum secundum diversam contrarietatem, sed etiam eandem. *ibid.* n. 3. p. 439.
 Multae partes agunt una tantum resistit formaliter. *ibid.* n. 5. p. 445.
 Agens interdum dissimulat sibi passum. *G. d. 10. f. 3. n. 5. p. 445.*
 AGGENERATIO.
 Aggeneratio differt specie à generatione. *G. d. 5. f. 1. n. 6. p. 427.*
 Aggeneratio est aggregatum ex variis actionibus. *ibid.* p. 427.
 ALIENATIO.
 Alienatio Termini quid. *L. d. 3. f. 3. n. 4. p. 11.*
 ALTERATIO.
 Alteratio fit successive & continue, tam quoad extensionem, quam intensiorem. *G. d. 5. f. 5. n. 1. p. 430.*
 AMOR.
 Amor fertur in bonum secundum se, abstrahendo à praesentia ejus, vel absentia. *G. d. 8. f. 1. n. 4. p. 226.*
 Amor metaphoricus imitatur verum. *ibid.* n. 13. p. 227.
 Amor & odium non habent maximum. *G. d. 10. f. 9. n. 3. p. 451.*
 Differentia inter amorem appetitivum, & intensum. *A. d. 2. f. 2. n. 3. p. 539.*
 Amor amicitiae, & concupiscentiae. *A. d. 13. f. 3. n. 2. p. 548.*
 Amor concupiscentiae est amor quaestuosus. *ibid.* p. 548.
 Amor & odium circa idem objectum opponuntur contrarie. *M. d. 10. f. 2. n. 7. p. 603.*
 AMPLIATIO.
 Ampliatio & restrictio Termini, quid. *L. d. 3. f. 3. n. 1. p. 11.*
 Ampliatio est triplex. *ibid.* n. 2. p. 11.
 Restrictio quatuorplex. *ibid.* n. 5. p. 11.
 Virius moritur, iustus peccat, & similia, sunt Ampliatio, vel restrictio Termini. *P. d. 18. f. 3. n. 7. p. 279.*
 ANALOGA.
 Analoga quaedam sunt. *L. d. 39. f. 3. n. 1. p. 149.*
 Ad Analoga requiruntur, ut convenientia & inconvenientia sit in ratione per nomen importata. *ibid.* n. 3. p. 149.
 Analoga alia propria, alia impropria. *ibid.* n. 4. p. 149.
 Analogia Attributionis. *ibid.* n. 6. p. 149.
 Analogum per se sumptum stat pro famosiore. *L. d. 39. f. 3. n. 6. p. 149.*
 Analogia proportionalitatis. *ibid.* n. 9. p. 150.
 Analogia proportionalitatis non semper tollit univocationem. *ibid.* n. 10. p. 150.
 In Analogia proportionis duae interveniunt impositiones. *ibid.* n. 11. p. 150.
 A quibus Analogatis abstrahi possit una ratio communis. *L. d. 40. f. 1. n. 4. p. 150.*
 Dependencia non constituit Analogiam. *L. d. 40. f. 7. n. 3. p. 155.*
 ANGELUS.
 Angelus uti potest formali discursu in iis quae non videntur intuitivè. *L. d. 47. f. 2. n. 1. p. 182.*
 Angeli non sunt natura. *P. d. 16. f. 1. n. 4. p. 273.*
 Angelus naturaliter non potest occupare ambas extremas partes suae sphaerae, parte intermedià non occupatà. *P. d. 25. f. 2. n. 6. & 7. p. 348.*
 Angelus non potest in una parte loci inadaequati habere assensum, in alià dissensum. *P. d. 35. f. 5. n. 13. p. 351.*
 Angelus loquens alteri, nihil in eo physice producit. *P. d. 36. f. 1. n. 9. p. 354.*
 Angelus potest produci in tempore, & successive. *P. d. 37. f. 3. n. 5. p. 358.*
 Implicat Angelus qui sit sua intellectio. *A. d. 6. f. 6. n. 9. p. 485.*
 Angelus movens se successive, producit ubicationem spiritualem divisibilem extensivè. *A. d. 7. f. 3. n. 3. p. 488.*
 Implicat ut ubicatio quam Angelus acquirit successive, sit indivisibilis. *ibid.* n. 3. p. 488.
 Angeli non componuntur ex materia & forma spiritualibus. *A. d. 9. f. 3. n. 8. p. 498.*
 Possunt dari duo Angeli numero tantum distincti. *M. d. 2. f. 1. n. 8. p. 376.*
 Circa naturam Angelorum Aristoteles mihi fuit deceptus. *M. d. 2. f. 2. n. 1. p. 377.*
 ANIMA.
 Anima magis est ubi amat, quam ubi animat. *L. d. 13. f. 1. n. 11. p. 66.*
 Anima rationalis habet duas virtutes cognoscitivas. *L. d. 24. f. 5. n. 2. p. 101.*
 Anima rationalis semel à corpore plenè deunita, non potest naturaliter reuniri. *ibid.* n. 7. p. 128.
 Potest si solum deuniatur partialiter. *ibid.* n. 7. p. 128.
 Anima rationalis non potest generari. *P. d. 11. f. 5. n. 5. p. 244.*
 Anima rationalis non producit unionem sui ad corpus. *G. d. 1. f. 2. n. 1. p. 414.*
 Cur non possit esse Anima vegetativa simul cum rationali. *G. d. 10. f. 7. n. 11. p. 450.*
 Per Animam rationalem nonnunquam intelligit Aristoteles Angelum. *A. Pr. n. 4. p. 461.*
 Deliria antiquorum circa Animam rationalem. *A. d. 1. f. 1. n. 2. p. 466.*
 Definitio Aristotelica Animae. *A. d. 1. f. 1. n. 2. p. 467.*
 Cur anima dicatur Actus primus. *ibid.* n. 3. p. 467.
 Quid intelligatur per *cor. ut Organicum* in definitione animae. *ibid.* 6. & 8. p. 467.
 Anima est actus informans, non assistens. *A. d. 2. f. 1. n. 1. p. 468.*
 Anima rationalis separata à materia non est in statu violento. *ibid.* n. 5. p. 468. & *A. d. 1. f. 4. n. 5. p. 503.*
 Si anima rationalis informaret duas partes materiae tantum contiguas, non foret unum per accidentem. *A. d. 3. f. 2. n. 7. p. 472.*
 Quare anima rationalis continuari nequeat cum ligno vel lapide. *A. d. 4. f. 2. n. 6. p. 474.*
 Animae rationales quae de facto sunt, non sunt in perfectione substantiali inaequales. *A. d. 5. f. 3. n. 5. p. 476.*
 Anima rationalis per unionem diversam dat diversas denominationes composito. *A. d. 4. f. 3. n. 6. p. 476.*
 Differentia inter animam rationalem, & accidentem creatum, in dependencia à subiecto. *A. d. 7. f. 6. n. 5. p. 491.*
 Ostenditur animam rationalem esse spiritualem. *A. d. 9. f. 1. n. 3. & 4. p. 495.*
 Anima rationalis non est integraliter divisibilis. *ibid.* n. 8. p. 495.
 Anima rationalis non componitur substantialiter. *ibid.* n. 11. p. 496.
 Anima rationalis est natura sua immortalis. *A. d. 10. f. 1. n. 1. p. 498.*
 Satisfit objectionibus contra immortalitatem animae. *A. d. 10. f. 4. n. 1. & 2. p. 501.*
 Explicatio sextae Synodi dicentis animam & Angelum pergratiam Dei esse immortales. *ibid.* n. 3. p. 501.
 Cur anima horreat separationem à corpore. *ibid.* n. 4. p. 501.
 Animae multiplicantur ad multiplicatam corporum. *A. d. 11. f. 1. n. 2. p. 502.*
 Anima

INDEX RERUM.

Animal rationalis non producitur à parentibus *ibid.* num. 3. p. 502.

Animal non fuerunt producta ante corpora. *ibid.* n. 4. p. 502.

Animal rationalis est formaliter sensitiva & vegetativa. *A. d. 11. f. 2. n. 1. p. 502.*

Ante animam rationalem non inducitur alia anima in materiam. *A. d. 11. f. 3. n. 2. p. 502.*

Separatio animæ respectu compositi est violenta. *A. d. 11. f. 4. n. 3. p. 503.*

Deus ut auctor naturæ non potest primò producere animam nisi unitam corpori. *ibid.* n. 4. p. 503.

Animal separata nequit elicere actus sensuum. *ibid.* f. 5. num. 1. p. 504.

Quomodo excitentur species in anima separata. *ibid.* num. 3. p. 504.

Animal separata habet potentiam movendi se, & alia. *ibid.* n. 7. p. 504.

Quare anima non moveat corpus languidum tam expedire ac laum. *A. d. 12. f. 3. n. 7 & seq. p. 507.*

Animal concurret ad actus suos immediate. *A. d. 13. f. 2. n. 2. p. 508.*

Nisi anima immediate recipiat actus intellectus & voluntatis, non erit proprie beata vel damnata. *ibid.* n. 4. p. 509.

Nisi anima concurret immediate ad actus suos, nec laudem per illos, nec vituperium meretur. *ibid.* n. 6. p. 509.

Nisi concurret anima ad suos actus, voluntas separata pollet peccare. *A. d. 13. f. 2. n. 1. p. 509.*

Quare anima rationalis nequeat generari. *A. d. 17. f. 4. num. 8. p. 529.*

Consideratio animæ rationalis non pertinet ad Metaphysicam. *M. Pr. n. 3. p. 573.*

ANIMAL.

Animalium ungues, plumæ &c. vivunt. *A. d. 2. f. 3. n. 4. p. 469.*

Nallum animal cornigerum est utrumque plenè dentatum. *ibid.* f. 2. n. 9. p. 469.

Animalia dum dormiunt, vivunt vicè plantæ. *A. d. 6. f. 1. n. 12. p. 481.*

Animal sine quantitate, si retineret gravitatem, consisteret ad punctum. *M. d. 9. f. 4. n. 5. p. 601.*

Non tamen posset sine Quantitate movere se motu progressivo. *ibid.* n. 6. p. 601.

ANIMASTICA.

Animastica est pulcherrima Philolopha pars. *A. Pr. n. 1. p. 465.*

Objectum attributionis Animasticæ. *ibid.* n. 2. p. 465.

Spectat ad Animasticam etiam agere de anima separata. *ibid.* n. 5. p. 465.

Animastica dici potest simpliciter speculativa, licet actus quosdam habeat Practicos. *ibid.* n. 6. p. 466.

ANNIHILATIO.

Annihilatio est suspensio concursus creativi. *P. d. 10. f. 2. n. 11. p. 236.*

Quid requiratur ad completum conceptum Annihilationis. *G. d. 1. f. 1. n. 5. p. 411.*

Licet formæ ligatæ v. g. non succederet alia forma, non tamen annihilaretur. *G. d. 3. f. 8. n. 5. p. 424.*

ANTIPERISTASIS.

Quid sit agere per antiperistasis. *G. d. 7. f. 5. n. 1. p. 437.*

Concedenda est necessariò antiperistasis. *ibid.* n. 3. p. 437.

Major intensio frigoris in aqua in æstate non provenit ex specierum quarundam intentionum repercussione. *ibid.* n. 4. p. 437.

Actio per antiperistasis fit occasionaliter à contrario circumstante, non formaliter. *ibid.* n. 6. p. 437.

APPELLATIO.

Appellatio termini quid. *L. d. 3. f. 4. n. 1. p. 11.*

Circa appellationem quid notandum in argumentando. *ibid.* n. 2. p. 11.

APPETITUS.

Appetitus quid sit, & quomodo differat à potentia. *P. d. 8. f. 1. n. 1. p. 226.*

Appetitus Elicivus & innatus. *ibid.* n. 2. p. 226.

Actus appetitus, alij absoluti, alij conditionati. *ibid.* n. 3. p. 226.

Appetitus Innatus Metaphoricè tantum dicitur appetitus. *ibid.* p. 226.

Possumus duo eodem indivisibili actu appeti inæqualiter. *ibid.* n. 9. p. 227.

Potentia appetitiva sequuntur intentionales. *P. d. 23. f. 3. n. 5. p. 296.*

In appetitu ordinato bonum publicum præferendum est privato. *A. d. 2. f. 1. n. 10. p. 474.*

Sedes appetitus est in capite. *A. d. 15. f. 2. n. 1. p. 518.*

Appetitus concupiscibilis, & irascibilis. *ibid.* n. 2. p. 518.

Probabile est singulis partibus corporis inesse imperfectum quendam appetitum. *ibid.* n. 5. p. 518.

R. P. Th. Comptoni Philoſophia.

Actus appetitus concupiscibilis sunt sex. *ibid.* n. 7. p. 518.

Actus appetitus irascibilis quinque. *ibid.* p. 518.

Appetitus Materia. *vide Materia.*

APPREHENSIO.

Apprehensio sumitur latè vel strictè. *L. d. 6. f. 1. n. 7. p. 43.*

Strictè sumpta, est complexa, vel incomplexa. *ibid.* p. 43.

Apprehensio spectat ad Logicam. *ibid.* n. 5. p. 43.

Apprehensio complexa est modus sciendi imperfectus. *L. d. 6. f. 2. n. 1. p. 44.*

Prima omnium apprehensio dirigi nequit, reliquæ possunt. *ibid.* n. 2. p. 44.

Quomodo apprehensio corrigatur. *ibid.* n. 4. p. 44.

Duplex perfectio in apprehensione, substantialis & accidentalis. *ibid.* n. 5. p. 44.

In perfectione accidentali, actus hominis & Angeli sunt æquales. *ibid.* n. 6. p. 44.

Potest quis simul apprehendere contradictoria. *L. d. 13. f. 3. n. 4. p. 67.*

Item apprehendere unum, & judicare illius contradictorium. *ibid.* n. 5. p. 67.

In apprehensione incomplexa subjecti vel prædicati datur aliqua veritas, falsitas nulla. *L. d. 44. f. 2. n. 2. & 3. p. 166.*

In apprehensione complexa datur veritas, & aliqua falsitas, non tamen propria. *ibid.* n. 9. p. 166.

AQUA.

Motus aquæ ascendentis, attractio per fistulam plumbeam aëre, an sit illi naturalis. *P. d. 16. f. 2. n. 6. p. 374.*

Quomodo gutta cavet lapidem, & aliquid extinguit ignis. *G. d. 7. f. 3. n. 3. & 4. p. 435.*

Cur aquæ puteales hyeme sint calidiores, æstate frigidiores. *G. d. 7. f. 5. n. 7. p. 437.*

Cur aqua per breve tempus exposita soli orienti, reddatur frigidior. *ibid.* n. 8. p. 437.

Aqua naturâ suâ est altior terra. *G. d. 12. f. 1. n. 2. p. 457.*

Aqua maris non est omnino plana, sed nonnihil in globum assumit. *ibid.* p. 458.

Causa naturalis Fontium. *ibid.* n. 5. p. 458.

Aqua est elementum frigidissimum. *G. d. 2. f. 2. n. 2. p. 457.*

Aqua non est humidior aëre, licet magis humectet. *ibid.* n. 3. p. 459.

Aquam aliqui in profuente quantant. *L. d. 24. f. 5. num. 10. p. 102.*

ARBOR.

Cur ramus arboris præcisus, terræ infixus crescat. *A. d. 4. f. 2. n. 7. p. 476.*

Homo arbor inversa. *A. d. 13. f. 4. n. 1. p. 512 & G. d. 2. f. 5. n. 3. p. 417.*

ARCHIMEDES.

Archimedes sphaeræ Artis & ingenij miraculum. *P. d. 17. f. 1. n. 6. p. 275.*

ARGUMENTATIO.

Argumentatio quid sit. *L. d. 7. f. 1. n. 1. p. 22.*

Quor modis argumentatio manifestet ignotum. *ibid.* n. 2. p. 22.

Requisita, & leges bonæ argumentationis. *ibid.* n. 5. & seq. p. 22.

In argumentatione tres tantum esse debent termini. *ibid.* n. 8. p. 22.

Argumentationis artificium est partim intrinsecum, partim extrinsecum. *L. d. 8. f. 2. n. 6. p. 52.*

ARISTOTELES.

Aristoteles Naturæ à leceris. *L. d. 1. f. 1. n. 6. p. 29.*

Oculatissimus Naturæ Scrutator. *M. d. 8. f. 2. n. 1. p. 588.*

Aristoteles invenit Demonstrationem. *L. d. 7. f. 4. n. 8. p. 48.*

Tenet præcisiones objectivas. *L. d. 24. f. 2. n. 2. & 5. p. 98.*

& 99.

Existimavit Deum res aliquas necessariò extra se producere. *P. d. 20. f. 2. n. 9. p. 286.*

Dicebat mundum fuisse ab æterno. *P. d. 39. f. 1. n. 1. p. 362.*

Cælum posuit animatum, idque animâ rationali. *C. d. 1. f. 1. n. 1. p. 397.*

Ut homines liberos faceret, fecit sacrilegos. *L. d. 46. f. 5. n. 1. p. 179.*

Cur neget dari scientiam de individuis. *L. d. 49. f. 1. num. 6. p. 191.*

ARS.

Ars est facultas cum ratione factiva. *P. d. 17. f. 1. n. 2. p. 275.*

Ars naturam imitatur. *L. d. 17. f. 1. n. 2. p. 1.*

Artes reales, & sermocinales. *L. d. 1. f. 2. n. 1. p. 29.*

Artes activæ & factivæ; & quomodo differant. *L. d. 8. p. 61.*

Artes sibi invicem artes. *L. d. 5. f. 3. n. 1. p. 40.*

Ars longa, vita brevis &c. *L. d. 1. f. 1. n. 9. p. 29.*

Artes externæ supponunt materiam, in quam formam inducant; non itidem internæ. *L. d. 8. f. 1. n. 9. p. 41.*

Ars certas præscribit, & errare non patientes vias. *L. d. 8. f. 2. n. 2. p. 52.*

G g g 3

Quo

INDEX RERUM.

- Quo sensu Ars opponatur scientiæ. L.d.9.f.2.n.8.p.55.
 Ars quomodo versetur circa contingens. ibid p.55.
 Latius patet scientia quam Ars. L.d.10.f.4.n.2.p.38.
 In collectione rei per Artem, quæ cognitiones interveniant. L.
 d.10.f.5.n.10.p.59.
 Ars, seu cognitio Practica objectum Physicè non attingit. L.d.
 12.f.1.n.4.p.63.
 Ars, alia Divina, alia humana. P.d.17.f.1.n.1.p.275.
 Ars alia natura. ibid.n.2.p.275.
 Ars & natura quomodo differant. ibid.p.275.
 Ars naturam ornat, juvat, perficit. ibid.n.3.p.275.
 Possitne Ars, ulla Naturæ opera efficere. ibid.n.4.p.275.
 An arte Chymica verum confici possit aurum. ibid.n.8.&9.
 P.275.
 Artes omnes experiètiâ inventæ. L.d.1.f.1.n.7.p.29.
 Artifex quando operetur in quantum artifex. L.d.12.f.2.n.8.
 P.64.
 Peccata Artis & Naturæ. P.d.31.f.3.n.9.p.332.
 ASCENSUS.
 Ascensus & Descensus suppositionis quid. L.d.3.f.2.n.1p.10.
 Quotuplex. ibid.p.10.
 ASSENSUS.
 Assensus & dissensus de eodem non possunt simul naturaliter
 in eadem anima reperiri. A.d.21.f.1.n.2.p.533.
 Assensus & dissensus circa idem objectum possunt poni divini-
 tus simul in subiecto illorum effectuum in eapace. ibid.n.3.
 4.&8.p.538.
 Si assensus & dissensus essent simul, intellectus assentiretur falso
 cognito ut falso. ibid.n.5.p.538.
 Repugnantia inter assensum & dissensum non est in ipsis eni-
 tatibus actuum præcisè, sed respectu subiecti. ibid.n.9.
 P.538.
 ASTRA.
 In morbis curandis, astrorum aspectus sunt observandi. C.d.2.
 f.4.n.1.p.404.
 Sapiens dominabitur astris. ibid.n.4.p.404.
 Astrorum numerus. C.d.4.f.1.n.11.p.409.
 Christum pro astrorum etiam peccatis mortuum docebat Ori-
 genes. C.d.1.f.1.n.3.p.397.
 ASTRONOMIA.
 Observationes Astronomicæ nec admittendæ omnes, nec om-
 nes rejiciendæ. C.d.1.f.4.n.11.p.400.
 Multa Phænomena ascribi debent miraculo. ibid.45.p.400.
 Quos effectus prædicere possint Astrologi. C.d.2.f.4.n.4.p.404.
 Astronomia multum conducit ad rerum Divinarum contempla-
 tionem. C.d.4.f.1.n.2.p.408.
 ATTENTIO.
 Attentio duplex Physica, & intentionalis. A.d.12.f.5.n.1.p.543.
 ATTRIBUTUM.
 Attributum quid sit. M.d.1.f.1.n.3.p.574.
 In quo differat à passione, seu proprietate. ibid.n.4.
 Ens habet attributa, non passiones. ibid.n.5.
 Attributa Entis quinque. ibid.n.7.
 Attributa Entis sunt sibi invicem attributa. ibid.n.8.
 Inter attributa Entis, quædam reperitur subordinatio. ibidem
 P.575.
 AUDITUS.
 Altans scindens ligna non planè simul audit sonum, & videt
 ictum. G.d.5.f.4.n.12.p.430.
 Sedes Auditus. A.d.14.f.3.n.1.p.516.
 Objectum Auditus. ibid.n.2.p.216.
 AUGMENTATIO.
 Augmentatio quid sit. G.d.5.f.1.n.1.p.427.
 Quomodo differat ab Alternatione, Accretione, & à Generatio-
 ne. ibid.n.1.&5.p.427.
 Augmentatio & Diminutio quomodo differant. ibid.n.2.p.427.
 Augmentatio, alia simplex, alia aggeneratio, alia nutritio. ibid.
 n.4.p.427.
 Sententia asserens augmentationem fieri in instantibus discretis.
 G.d.5.f.2.n.2.p.428.
 Præfertur sententia asserens augmentationem esse motum con-
 tinuum. ibid.n.3.&5.p.428.
 Variè refellitur augmentatio per morulas interrupta. G.d.5.
 f.3.&4.p.428.
 AURIS.
 Auris fabrica. A.d.14.f.3.n.1.p.516.
 Oculi quibusdam sunt aures. L.d.42.p.157.
 Res inanimatæ audiunt vocem Creatoris. P.d.30.f.1.n.7.
 P.327.
 AXIOMA.
 Axiomata sunt Canones Philosophici. G.d.3.f.6.n.8.p.422.
 Quam firmitatem habeant Axiomata Philosophica. ibidem
 P.422.
 Cur vocentur dignitates. L.d.7.f.2.n.2.p.46.
 Vide varia Axiomata in fine.
- BEATUS.
 Beati eligunt suos Actus. P.d.31.f.2.n.5.p.330.
 Dos subtilitatis in corporibus Beatorum est corporea. A.d.7.
 f.6.n.10.p.491.
 An ab eorum corporibus distinguatur. ibid.n.11.p.491.
 In quo consistat dos hæc subtilitatis. ibid.n.12.p.491.
 Beati licet non habeant fidem, habent tamen actus naturales
 abstractivos. A.d.11.f.5.n.8.p.504.
 Beati quomodo loquuntur in cælo. A.d.14.f.3.n.3.p.516.
 Quo sensu Beati dicantur comprehensores. A.d.20.f.1.n.11.
 p.534.
 Beatitudo est omnium bonorum complexio. A.d.23.f.5.n.8.
 P.549.
 BLASPHEMIA.
 Blasphemia & perjurium cur crebrius à Deo palam puniunt. M.
 d.12.f.1.n.13.p.620.
 BONUM.
 Bonum triplex: honestum, jucundum, & utile. A.d.23.f.1.n.14.
 P.546.
 Nullus potest odire bonum, quia bonum. ibid.n.4.p.546.
 Quædam bona Physicè, sunt mala moraliter, & è contra. ibid.
 n.8.p.547.
 Ex æqualibus bonis potest unum præferri alteri. A.d.13.f.2.
 n.1.p.547.
 Minus etiam bonum potest præferri maiori. ibid.n.2.p.547.
 Bonum transcendente idem est ac perfectum. M.d.3.f.2.n.3.
 P.579.
 Bonum sumitur quatuor modis. ibid.p.579.
 Bonum simpliciter solus Deus. ibid.n.4.p.579.
 BRUTUM.
 Bruta non faciunt Universale. L.d.30.f.5.p.324.
 Bruta non agunt propter finem, nisi materialiter. P.d.23.f.2.
 n.1.p.595.
 Operantur tamen ex imaginatione cujusdam utilitatis. ibid.
 n.2.p.295.
 Brutum, licet obedientialiter produceret & reciperet intelle-
 ctionem, non denominaretur intelligent. P.d.27.f.6.n.4.&
 6.p.316.
 Sententia statuens Brutorum animas divisibiles. A.d.8.f.1.n.3.
 P.492.
 Sententia statuens eorum animas indivisibiles. ibid.n.4.
 P.492.
 Abscisso capite, vel avulso corde, licet moriatur animal, non
 idè inferitur animam esse indivisibilem. ibid.n.5.
 P.492.
 Satisfit auctoritati Aristotelis de divisibilitate harum forma-
 rum. ibid.n.10.p.492.
 Responderetur argumentis contra indivisibilitatem formarum
 Brutorum. A.d.8.f.2.n.1.& seq.p.493.
 Probabilius tamen est animas Brutorum esse divisibiles. A.d.8.
 f.3.n.16.p.491.
 Imperfecta quædam vis imaginatiua spargitur per totum cor-
 pus Brutorum. A.d.13.f.4.n.8.p.511.
 Dum equus pede percutit, unde incipiat motus. ibid.f.4.n.9.
 P.511.
 In Brutis reperitur memoria. A.d.18.f.2.n.6.p.531.
 BULLA.
 Bullæ in aqua ebulliente condensant eam potius, quam rarefa-
 ciunt. G.d.11.f.5.n.3.p.464.
- C.
 CADAVER vide Forma cadaverica.
 CÆCUS.
 Licet partes viventis sint heterogeneæ, non sequitur si paren-
 tes sint cæci, prolem debere nasci cæcam. A.d.4.f.2.n.15.
 P.475.
 An equus cæcus differat specie ab oculato. A.d.5.f.3.n.10.
 P.479.
 CALOR.
 Opinio cujusdam Recentioris asserentis calorem esse motum
 localem. P.d.12.f.4.n.4.p.252.
 Refellitur hæc opinio. ibid.n.6.& seq.p.252.
 Pugna inter calorem & frigus quid sit. P.d.22.f.2.n.8.p.193.
 & G.d.7.f.2.p.434.
 Calor nec formaliter, nec eminenter præcontinet ignem. P.d.
 25.f.2.n.2.p.302.
 Calor cum anima prima efficit nutritionem. P.d.27.f.4.n.12.
 P.314.
 Ad vitam sustentandam requiritur calor naturalis. G.d.1.f.5.
 n.4.p.425.
 Diffunditur per totum corpus. ibid.p.5.&125.
 Idem est ac spiritus vitales. ibid.n.6.p.426.
 Calor

INDEX RERUM.

Calor naturalis indirecte destruit animal, & seipsum. *ibid.* n. 8. p. 426.
 Calor naturalis stomachi major est hyeme, quam aestate. *G. d.* 7. f. 5. n. 10 & 11. p. 437.
 Calor congregat homogenea. *ibid.* *G. d.* 12. f. 2. n. 7. p. 459.
 Aliquando etiam heterogenea. *ibidem.*
 Dubitant aliqui an calor & frigus sint contraria. *M. d.* 10. f. 1. n. 4. p. 603.

CANDELA.

Dux candelæ juxta se posita, non se incendit. *G. d.* 10. f. 6. n. 2. p. 448.
 Una candela per aliam non trajicit lucem ad oculum, sed simul cum ea constituit unum agens totale. *ibid.* n. 5. p. 448.
 Satisfit euidam circa hoc experientia. *ibid.* & seq. p. 448.

CANIS.

Unde canes subinde latent in hominis. *A. d.* 15. f. 1. n. 1. p. 517.

CAPILLUS.

Capilli animantur. *A. d.* 1. f. 3. n. 7. p. 470.
 Capillus de nigro in album subito ex vitata radice mutatus, arguit eos vivere. *ibid.* n. 8. p. 470.
 Capilli habent tantum animam vegetativam: crescunt & cæscunt post mortem. *ibid.* n. 9. p. 470.
 Tenuitas capillorum non obstat, quo minus habeant poros, & nutriantur. *ibid.* n. 10. p. 470.
 Capilli habent certum terminum sui incrementi. *ibid.* n. 12. p. 470.

CARO.

Caro vivit. *A. d.* 2. f. 2. n. 2. p. 469.
 Cur in cucurbitula assurgat, extincto igne. *G. d.* 11. f. 3. n. 2. p. 453.
 Unio inter carnem & os, nec est os, nec caro. *A. d.* 4. f. 2. n. 10. p. 475.

CARTESIUS. Vide Renatus des Cartes.

CASUS.

Casus quid sit. *P. d.* 31. f. 3. n. 2. p. 331.
 Quomodo differat casus à Fortuna. *ibid.* p. 331.
 Casus contingit brutis aliquando, & inanimatis, sed improprie. *ibid.* p. 331.
 Deo nihil esse potest casuale. *ibid.* n. 3. p. 332.
 Nullus mentis compos dicit omnia casu contigisse. *M. d.* 12. f. 1. n. 3. p. 619.

Vide Fortuna.

CATEGORIA.

Categoris ad Metaphysicam spectant. Ratio cur tractentur in Logica. *L. d.* 5. f. 2. n. 3. p. 39.
 Prædicamenta omnia non distinguuntur realiter. *P. d.* 40. f. 3. n. 5. p. 367. & *M. d.* 10. f. 3. n. 4. p. 603.

CAUSA.

Concausa semper dicitur aliquid extrinsecum. *L. d.* 8. f. 2. n. 7. p. 52.
 Complementum virtutis in causa duplex. *ibid.* n. 10. p. 53.
 Causalitas efficientis est esse ab alio: Materiae, in alio: Formae, per alium: Finis, propter alium. *L. d.* 15. f. 2. n. 7. p. 74.
 Efficientes est inter causas prima. *ibid.* n. 8. p. 74.
 Causa partialis, cum nobiliori concausa, præstantiorem producit effectum. *L. d.* 42. f. 6. n. 9. p. 161 & *P. d.* 27. f. 4. n. 12. p. 314.
 Qualis sit dependentia causæ ab effectu in esse possibili. *P. d.* 5. f. 3. n. 10. p. 217.
 Causa Physica non potest respicere rationem communem in effectu. *P. d.* 7. f. 2. n. 4. p. 222.
 Definitio causæ. *P. d.* 18. f. 1. n. 4. p. 277.
 In Divinis cur non admittatur nomen causæ ad intra. *ibid.* n. 5. p. 277.
 Causa & conditio quomodo differant. *P. d.* 18. f. 2. n. 278.
 Causa Remota, & Proxima. *ibid.* n. 4. & 5. p. 278.
 Quid sit causa per accidens. *ibid.* n. 6. p. 278.
 Existentia requiritur ad agendum. *P. d.* 18. f. 3. n. 3. p. 278.
 Quid sit actu influere. *ibid.* n. 3. p. 278.
 Quæ sit causa totalis in actu primo. *P. d.* 18. f. 4. n. 3. p. 279.
 Non possunt duæ causæ totales efficientes in actu secundo concurrere naturaliter ad eundem effectum. *ibid.* n. 5. p. 279.
 Causa intermedium dependet ab effectu à posteriori. *P. d.* 20. f. 1. n. 4. p. 285.
 Causa Finalis & Efficientes possunt esse sibi invicem causæ. *P. d.* 21. f. 1. n. 5. p. 287.
 Nec divinitus dari potest mutua prioritas quoad primum esse in causis Physicis. *ibid.* n. 11. p. 288.
 Satisfit quibusdam experimentis pro mutua causalitate. *P. d.* 21. f. 2. n. 10. & seq. p. 289.
 Duæ causæ divinitus possunt mutuo se quoad secundum esse producere. *P. d.* 21. f. 3. n. 1. p. 289.
 Idem elevari potest ad secundum producendum seipsum. *P. d.* 19. f. 1. n. 5. p. 281.
 Causa totalis, & partialis. *P. d.* 21. f. 4. n. 4. p. 290.
 Univoca, & Equivoca. *ibid.* n. 6. p. 291.

Causa formalis duos habet effectus formales, primum, & secundarium. *P. d.* 22. f. 2. n. 2. p. 292.

In quo consistat causalitas formalis secundaria. *P. d.* 22. f. 3. n. 13. p. 294.

Refellitur sententia negans causas secundas quidquam agere. *P. d.* 24. f. 1. n. 1. p. 297.

Causa Efficientes est inter causas nobilissima. *ibid.* n. 6. p. 298.
 Comparatio Efficientis cum Finali. *ibid.* p. 298.

Varij modi explicandi causam principalem, & instrumentalem. *P. d.* 24. f. 2. p. 298.

Causa Equivoca sæpè agit in præsentia univocæ. *P. d.* 25. f. 8. n. 7. p. 307.

Accidens solum non producit substantiam. *P. d.* 25. f. 2. p. 301.
 Nec sola substantia. *ibid.* f. 4. p. 304.

Influxus causæ Efficientis potest suppleri à Deo, non causæ formalis. *P. d.* 27. f. 6. n. 4. p. 316.

Quid sit causas esse subordinatas. *P. d.* 28. f. 4. n. 2. p. 319.

Quæ requirantur ut causa creata sit proxime expedita ad operandum. *P. d.* 28. f. 5. n. 1. p. 320.

Quid sit causa Moralis. *P. d.* 29. f. 3. n. 1. p. 324. & d. 21. f. 4. n. 3. p. 297.

In causis secundis an requiratur determinatio aliqua ad operandum. *P. d.* 30. f. 1. n. 5. p. 327.

Nihil hujusmodi requiritur in causis necessariis quoad effectus naturales. *ibid.* n. 6. p. 327.

Requiritur quoad supernaturales. *ibid.* n. 7. p. 327.

Nihil etiam determinans requiritur in causis liberis. *ibid.* n. 8. p. 327.

Quomodo applicentur causæ liberæ; quomodo necessariæ. *P. d.* 30. f. 3. n. 1. p. 328.

Datur præmotio intentionalis in causis liberis. *ibid.* num. 5. p. 328.

Quid sit causam secundam operari in virtute primæ. *ibid.* n. 12. p. 329.

Quotuplex sit causa per accidens. *P. d.* 31. f. 3. n. 1. p. 331.

Causa formalis nequit agere in distans. *P. d.* 35. f. 8. num. 2. p. 352.

Differentia inter causam formalem, & efficientem. *ibid.* n. 6. p. 352.

Causa non est necessariò prior tempore suo effectu. *P. d.* 39. f. 1. n. 5. p. 362.

Non semper res, quod imperfectior est pauciores requirit causas. *A. d.* 12. f. 5. n. 10. p. 513.

Causa inferior potest subinde supplere vices superioris. *A. d.* 17. f. 4. n. 6. p. 29.

CAUSA PRIMA.

An detur. *M. d.* 12. f. 1. p. 619.
 Quid sit. *P. d.* 28. f. 1. n. 1. p. 317.

Immediatè concurret cum causis secundis ad suas operationes. *P. d.* 28. f. 1. n. 6. p. 317.

Etiam ad actum pravum. *P. d.* 29. f. 1. p. 323.

Fieri nequit ut creatura operetur sine immediato concursu Dei. *P. d.* 28. f. 3. n. 2. p. 319.

Causa prima & secunda sunt dicendæ causæ partiales. *ibid.* n. 7. p. 319.

Modus concurrenti causæ primæ est perfectissimus. *ibid.* n. 8. p. 319.

Influxus causæ primæ duplex; in actu primo, & in actu secundo. *P. d.* 28. f. 4. n. 4. p. 320.

Causa prima & secunda semper concurrunt eadem actione. *ibid.* n. 5. p. 320.

Actio causæ primæ non potest terminari ad actionem secundæ. *ibid.* n. 8. p. 320.

Prima causa immediatè etiam res omnes conservat. *ibid.* n. 9. p. 320.

Varij modi explicandi concursum Dei in actu primo. *P. d.* 28. f. 5. p. 320.

Verus modus illum declarandi. *P. d.* 28. f. 6. p. 321.

Sitne hic concursus Deus prior concursu creaturæ. *ibid.* n. 8. p. 322.

Probat auctoritate Theologorum, Deum concurrere immediatè ad actum peccati. *P. d.* 29. f. 2. p. 324.

Dicere possit Deus causa Physica peccati. *P. d.* 29. f. 3. p. 324.

Quomodo causa prima applicet secundas ad agendum. *P. d.* 30. p. 327.

Causa prima quatuor modis concurret cum secunda. *P. d.* 30. f. 2. n. 1. p. 327.

Deus sex modis est causa prima. *ibid.* n. 5. p. 328.

Non Prædeterminat causas secundas Physicè. *ibid.* f. 1. & 2. p. 327.

Deus determinat ad individuationem. *P. d.* 31. f. 1. n. 7. p. 329.

Ab iis determinatur Deus ad speciem. *ibid.* f. 2. n. 9. 10. & 11. p. 331.

Declaratur modus quo Deus determinat ad individuationem. *ibid.* n. 7. p. 331.

INDEX RERUM.

- Determinatio hæc Dei aptè explicatur per propositionem causalem. *ibid.* f. 2. n. 2. p. 33. 1.
- Vide* Deus.
- CAUSA MATERIALIS.** *vide* MATERIA.
- CAUSA FORMALIS.** *vide* FORMA.
- CAUSA FINALIS.** *vide* FINIS.
- CAUSA INSTRUMENTALIS.** *vide* INSTRUMENTUM.
- CAUSA EXEMPLARIS.** *vide* EXEMPLAR.
- CENTRUM.**
- Centrum univèrsi quid. *P. d. 32. f. 1. n. 7. p. 333.*
- Lapis decedens in centrum, quiesceret. *ibid.* p. 333.
- Centrum Logicæ definitio. *L. d. 7 f. 4. n. 10. p. 48.*
- CERTITUDO.**
- Certitudo triplex: Physica, Moralis, & Metaphysica. *L. d. 49. f. 2. n. 1. p. 192.*
- Certitudo non consistit in indivisibili. *ibid.* n. 2. p. 192.
- Certitudo essentialis, & gradualis. *ibid.* n. 3. p. 192.
- In omni actu Fidei est summa certitudo. *ibid.* n. 6. p. 192.
- Major vel minor certitudo non est semper merienda penes multitudinem rationum. *L. d. 49. f. 3. n. 2. p. 193.*
- Præmissæ sunt certiores, & evidentiores conclusiones. *L. d. 49. f. 2. n. 9. p. 193.*
- CHRISTUS.**
- Quomodo Christus fuerit liber ad moriendum. *A. d. 27. f. 2. n. 8. p. 563.*
- Christus non est magis homo, licet perfectior longe sit aliis. *L. d. 21. f. 1. n. 5. p. 92.*
- Humanitas Christi duobus modis pender à Verbo Divino. *P. d. 18. f. 1. n. 6. p. 277.*
- In humanitate Christi fuit etiam vis patrandi miracula. *P. d. 27. f. 5. n. 4. p. 315.*
- Christus nec nascens immittit integritatem Matris, nec resurgens dimovit lapidem ab ore sepulchri. *P. d. 33 f. 3. n. 8. p. 348.*
- Humana Christi generatio fuit univoca ex parte Virginitatis. *G. d. 2. f. 5. n. 2. p. 416.*
- Quod semel assumptum, nunquam dimisit. *M. d. 8. f. 10. n. 13. p. 596.*
- CHOLERICI.**
- Cholerici cur somnient de præliis. *A. d. 16. f. 4. n. 5. p. 522.*
- CICONIA.**
- Ciconia avis olim Deo dicata. *M. d. 12. f. 2. p. 621.*
- Cur ab antiquis Deo in sacrificium offerretur. *ibid.* p. 621.
- Quale fuerit ciconiæ sacrificium. *ibid.* p. 621.
- CIRCULUS.**
- Circulus in Demonstratione duobus modis contingit. *L. d. 48. f. 3. n. 3. p. 189.*
- Non omnis circulus in Demonstratione est vitiosus. *ibid.* n. 4. p. 189.
- Demonstrationes circulares. *ibid.* n. 5. p. 189.
- Cum natura circulos faciat in essendo, Philosophus sine vitio facit circulos in definiendo. *P. d. 3. f. 3. n. 6. p. 337.*
- COELUM.**
- Cælum quo sensu dicatur creatum. *P. d. 11. f. 7. n. 3. p. 245.*
- Cælum supremum non est in loco extrinseco, actu. *P. d. 32. f. 2. n. 1. p. 333.*
- Antiqui putarunt Cælum esse animatum. *C. d. 1. f. 1. n. 1. & 2. p. 397.*
- Cæli sunt naturæ suæ incorruptibiles. *C. d. 1. f. 2. n. 6. p. 389.*
- Probabile est cælos quoad substantiam destructum iri in die Judicii. *ibid.* n. 9. p. 398.
- Quomodo Cæli futuri sint novi. *ibid.* n. 10. p. 398.
- Cælum à nullo agente sublunari potest dividi. *ibid.* n. 11. p. 398.
- Sententia asserens cælos esse fluidos. *C. d. 1. f. 3. n. 2. & seq. p. 398.*
- Probabilius est, cælos omnes esse solidos. *ibid.* n. 7. & 11. p. 399.
- Tria Dei attributa maxime in cælorum fabrica elucunt. *C. d. 1. f. 4. n. 3. p. 399.*
- Satisfit auctoritati Scripturæ circa fluiditatem cæli. *ibid.* n. 7. p. 400.
- Cæli nec graves sunt, nec leves. *ibid.* n. 8. p. 400.
- Materia cæli & sublunaris differunt specie. *C. d. 2. f. 1. n. 5. p. 401.*
- Cælum quintaessentia. *ibid.* p. 401.
- Sphæræ singulæ habent materiam specie diversam. *ibid.* n. 8. p. 401.
- Singulæ partes materiæ cælestis sunt heterogeneæ. *ibid.* n. 9. p. 401.
- Probabilius est quantitatem Materiæ cælestis & sublunaris differre specie. *C. d. 2. f. 3. n. 6. p. 402.*
- Quantitas cæli non per se, sed per accidens est indivisibilis. *ibid.* n. 5. p. 402.
- Lux cælorum, excepto Emphyreo, non distinguitur specie à sublunari. *ibid.* f. 3. n. 10. p. 403.
- Cæli varios effectus in orbe sublunari producant. *C. d. 2. f. 4. n. 3. p. 404.*
- Cælum est causa universalis. *ibid.* n. 2. p. 404.
- Cælum, licet influat in hominem, non minuit illius libertatem. *ibid.* n. 4. p. 404.
- Cæli sunt corpora simplicia. *C. d. 3. f. 3. n. 3. & 4. p. 406.*
- Quo sensu cælum, si non habeat materiam, sit quid materiale. *C. d. 3. f. 4. n. 3. p. 407.*
- Licet cæli sint corpora simplicia, possunt destrui, & in alia corpora simplicia converti. *ibid.* n. 7. p. 407.
- Necesse est plures esse cælos quàm unum. *d. 4. f. 1. n. 3. p. 408.*
- Astrologi ponunt decem cælos præter Emphyreum. *ibid.* n. 5. p. 408.
- Ordo & situs sphærarum cælestium. *ibid.* p. 408.
- Non est necesse statuere illam sphæram inter cælum Emphyreum & Firmamentum. *ibid.* n. 7. p. 408.
- Sententia negans cælos sibi esse contiguos. *C. d. 4. f. 2. n. 1. p. 409.*
- Quid velint Patres per aquam supra cælos. *ibid.* n. 3. & seq. p. 409.
- Cæli moventur ab Intelligentiis. *C. d. 4. f. 3. n. 1. p. 409.*
- Licet motus cæli esset ab intrinseco, quies post diem Judicii non esset ei violenta. *ibid.* n. 2. p. 409.
- Sitne motus cæli naturalis. *ibid.* n. 5. p. 409.
- Cælum liber idiomatum. *M. d. 12. f. 1. n. 4. p. 619.*
- COELUM EMPYREUM.**
- Cur dictum sit Emphyreum. *C. d. 2. f. 3. n. 1. p. 402.*
- Cur ejus lux à nobis non cernatur. *ibid.* p. 402.
- Lux cæli Emphyrei specie differt à luce aliorum cælorum. *ibid.* n. 10. p. 403.
- Cælum Emphyreum influat in res sublunares. *C. d. 2. f. 4. n. 5. p. 404.*
- In diversas partes cæli Emphyrei refundi potest varietas effectuum in diversis terræ partibus. *ibid.* n. 6. p. 404.
- Quoad partem concavam est sphæricum, quoad convexam quadratum. *C. d. 4. f. 3. n. 8.*
- Cælum Emphyreum est corpus simplex. *C. d. 3. f. 3. n. 3. p. 406.*
- Cælum Emphyreum habet suas stellas, suum firmamentum. *C. d. 4. f. 1. n. 1. p. 408.*
- Cælum Emphyreum Theologorum proprium. *ibid.* p. 408.
- COGNITIO.**
- Cognitio naturalis potest excitare ad efficiendum aliquid supernaturalis quoad modum. *L. d. 10. f. 3. n. 7. p. 8.*
- Cognitio duobus modis versatur circa objectum. *L. d. 15. f. 1. n. 1. p. 72.*
- Rationi cognitionis non repugnat productio sui termini. *L. d. 15. f. 2. n. 16. p. 75.*
- Cognitio quadruplex: Abstractiva, Intuitiva, Quidditativa, & Comprehensiva. *L. d. 25. f. 1. n. 1. p. 107. & A. d. 19. f. 2. n. 5. p. 522.*
- Cognitio Divina potest dici discursus eminentialis. *L. d. 47. f. 2. n. 5. p. 182.*
- Cognitio abstractiva duplex. *A. d. 19. f. 1. n. 1. p. 532.*
- Ad cognitionem intuitivam quamquam requirantur. *ibid.* n. 2. p. 532.
- Eadem cognitio potest esse intuitiva & abstractiva respectu diversi objecti. *ibid.* n. 3. p. 532.
- Latius patet cognitio intuitiva, quàm quidditativa. *ibid.* n. 7. p. 532.
- Omnis cognitio quidditativa non est quidditativa. *ibid.* p. 532.
- Dati potest cognitio quæ supra se reflectat. *A. d. 19. f. 3. n. 1. & 3. p. 533.*
- Cognitio comprehensiva: *vide* Comprehensio.
- COGNOSCIBILITAS.**
- Cognoscibilitas intrinseca, & extrinseca. *L. d. 2. f. 2. n. 1. p. 51.*
- Scibilitas objectiva quomodo à quovis actu cognoscatur. *L. d. 2. f. 3. p. 6. p. 52.*
- Per diversas scibilitates objectivas optime distinguuntur diversi actus, & potentia. *L. d. 2. f. 2. n. 6. p. 51.*
- COLOR.**
- Sententia asserens colorem non distinguì à lumine. *A. d. 14. f. 2. n. 1. d. 515.*
- Multi colores de facto distinguuntur à luce; Multi non distinguuntur. *ibid.* n. 5. & 8. p. 515.
- Quo sensu, abscedente luce, colores, subinde tolli dicantur. *ibid.* n. 7. p. 515.
- Dantur etiam colores merè apparentes. *ibid.* n. 10. p. 516.
- COMPLEXIO.**
- Quatuor humani corporis complexionibus, & quæ optima. *G. d. 4. f. 3. n. 7. p. 426.*
- Ad mentis exercitia, optima complexio est bilis & melancholica moderata permixtio. *G. d. 12. f. 5. n. 5. p. 460.*
- COMPOSITUM & COMPOSITIO.**
- Compositum Logicum imitatur Physicum. *L. disp. 1.1. num. 1. p. 1.*
- Compositio Metaphysica est ex partibus ratione distinctis, Physica ex distinctis realiter. *L. d. 14. f. 2. n. 2. p. 98.*
- Com.*

INDEX RERUM.

Compositio Generis & Differentie fit ad modum compositionis materiae & formae. L.d.40.f.3.n.9.p.152.
Compositio Metaphysica non arguit imperfectionem. L.d.40.f.8.n.3.p.156.
Totum Compositum potest creati. P.d.13.f.3.n.8.p.258.
Compositum non distinguitur à partibus simul sumptis. P.d.15.f.1.n.1.p.270.
Materia, Forma, & Unio, quomodo sint causa compositi. ibid. n.7.p.270.
Compositum non est natura, sed ens naturale. P.d.16.f.1.n.7.p.273.

COMPREHENSIO.

Quavis clara cognitio objecti non est ejusdem comprehensio. A.d.20.f.1.n.1.p.534.
Comprehensio vulgaris, stricta, strictissima. ibid. n.2.p.534.
Quid requiratur ad comprehensionem causae liberae. ibid. n.3.p.534.
An ad Comprehensionem requiratur ut cognoscantur effectus, & termini supernaturales. ibid. n.4.p.534.
Ab intellectu creato Deus Comprehendi non potest. A.d.20.f.1.n.1.p.534.
Qui Deum, & omnia in eo possibilia cognosceret, non tamen eum comprehenderet. A.d.20.f.3.n.1.p.535.
Tunc aliquid comprehenditur, quando scientis cognitione finitur. ibid. n.3.p.535.
Comprehensio intensiva, & extensiva. ibid. n.4.p.535.
In Comprehensione non spectatur quam cognitionem res aliqua possit terminare, sed quam petat. ibid. n.6.p.536.
Ratio cur Deus nequeat à creatura comprehendi. ibid. n.7.p.536.
Propositio quaedam Arnoldi de Villa-nova circa comprehensionem, cur damnata. A.d.10.f.4.n.1.p.537.
Differentia inter Comprehensionem materialem, & intellectualem. ibid. n.2.p.537.
Res creatae non comprehendi tantum possunt, sed supercomprehendi. ibid. n.6.p.537.
Quae res possint comprehendere alias naturaliter, quae supernaturaliter. ibid. n.10.p.537.
Ex eo quod creatura non possit omnia producere, non sequitur non posse eam omnia cognoscere. A.d.20.f.4.n.4.p.537.

CONCEPTUS.

Conceptus objectivus, qui actui praecisivo responder, non est ens rationis. L.d.25.f.4.n.1. & seq. p.101.
Conceptus immediate significant res. L.d.42.f.5.n.11.p.160.

CONCLUSIO.

Conclusio sequitur debiliorem partem. L.d.7.f.2.n.6.p.23.
Quid sit concludere directè, quid indirectè. L.d.7.f.3.n.10.p.25.
Conclusio non est aequè perfecta ac utraque praemissa. L.d.7.f.3.n.11.p.4.
Nullum est artificium in elicienda conclusione, cum sequatur necessariò praemissas. ibid. p.47.
Inter conclusionem objectivam, & praemissas debet esse aliquo modo identitas. L.d.47.f.3.n.1.p.18.
Ad eliciendam conclusionem non requiritur reflexio de bonitate consequentiae. ibid. n.2.p.182.
Objectum conclusionis & objectum praemissarum non sunt semper aequè idem. L.d.47.f.4.n.2.p.183.
Habet se ut includens & inclusum. ibid. n.3.p.183.
Actus conclusionis non attingit objectum praemissarum. ibid. n.6.p.184.
Conclusio non facit sensum conditionatum. ibid. num.13.p.184.
Conclusio est cognitio essentialiter mediata. L.d.47.f.5.n.6.p.185.
Potest intellectus assentiri objecto conclusionis per actum qui non sit conclusio. L.d.47.f.6.n.1.p.185.
Conclusio nec esse, nec reproduci potest sine praemissis actu in mente existentibus. ibid. n.4.p.185.
Particula Ergo quid denotet in conclusione. ibid. num.5.p.185.
Stante assensu praemissarum, voluntas non potest cohibere intellectum quin eliciat actum conclusionis. L.d.47.f.8.n.4.p.186.
Conclusio deducta ex praemissa fidei est aequè certa ac una, vel utraque praemissa. L.d.49.f.2.n.6.p.192.
Praemissa naturales sunt semper certiores, & evidentiores conclusionem. L.d.49.f.2.n.8. & 9.p.192.

CONCURSUS dicitur Dei Concursum.

CONDENSATIO.

Condensatio in quo consistat. G.d.11.f.4.n.1.p.455.
Condensatio radicalis, & actualis. ibid. n.3.p.455.

Osten ditur, in condensatione non fieri penetrationem. G.d.11.f.5.n.7.p.456.

CONDITIO, CONDITIONALE.

Conditionale nil ponit in esse. L.d.47.f.4.n.13.p.184.
Conditiones extrinsecae necessariò admittendae. P.d.5.f.2.n.1.p.215. & d.8.f.4.n.4.p.230.
Conditiones sine quibus non. P.d.18.f.2.n.3.p.278.
Quomodo conditionatum transeat in absolutum. M.d.11.f.8.n.5.p.609.
Conditio quomodo differat à causa. P.d.18.f.2.n.3.p.278.

CONSERVARE.

Nulla res potest seipsam conservare, etiam inadequatè. P.d.24.f.4.n.4.p.300.
Conservatio nihil aliud est, quam iterata productio. P.d.25.f.7.n.4.p.306.
Eadem per se loquendo virtus requiritur ad rem conservandam, & primò producendam. P.d.24.f.4.n.7.p.300. & d.28.f.4.n.10. & 11.p.320.
Refellitur opinio asserens rem in duobus locis positam, in uno conservari posse sine omni actione. P.d.35.f.8.p.352.
Quaedam, dum se conservare directè nituntur, indirectè se destruant. G.d.4.f.3.n.9.p.426.
Omnia naturali instinctu in sui conservationem propendent. G.d.7.f.5.n.1.p.436.

CONSTANTIA.

Constantia subjecti quid. L.d.3.f.5.n.5.p.11.

CONSUETUDO.

Consuetudo calamitatum mollimentum. A.d.28.f.1.num.1.p.564.
Consuetudo altera natura. ibid. p.564.

CONTINUUM.

Continuum merito vocatur labyrinthus. P.d.42.p.377.
Dantur partes actu distinctae in continuo. P.d.42.f.10.p.378.
Reperiuntur in partibus continui signa omnia distinctionis realis. ibid. n.4.p.378.
Nisi partes actu distinguantur in continuo, non est actu compositum. ibid. n.6.p.378.
Qui negant partes actu in continuo non evitant difficultatem infiniti. P.d.42.f.10.p.378.
Quomodo continuum sit unum actu, potestate plurimum. d.42.f.2.n.2.p.379.
Nulla sumi potest pars in continuo, quae adaequatè distinguatur ab omnibus aliis. ibid. n.4.p.379.
Potest quodvis punctum separari à partibus in continuo non tamen omnia simul. ibid. n.5.p.379.
Dantur sunt necessariò uniones conjunctivae praeter partes in continuo. P.d.43.f.1.p.379.
Sententia omnino tollens indivisibilia à continuo. P.d.43.f.2.n.2.p.380.
Sententia admittens indivisibilia in potentia, sed negans actu. ibid. n.3.p.380.
Quidam in continuo admittunt puncta terminativa, non continuativa; alij contra. ibid. n.4.p.380.
Probatu dari indivisibilia in continuo. ibid. n.5.p.380.
A quo haec indivisibilia producuntur. ibid. n.12.p.381.
Difficultates continui non ita urgent in sententia Aristotelis, ac Zenonis. P.d.44.f.1.n.7.p.382. & f.2. & 3.p.383.
In quovis continuo sunt infinitae partes syncategorematicae. P.d.45.f.3.n.2.p.386.
Nulla unquam assignari potest pars in continuo, cui sint infinitae aliae aequales. ibid. n.4.p.387.
Unaquaque parte continui divisivè sumptà dari potest minor, non omnibus collectivè sumptis. ibid. n.5.p.387.
Quomodo possit, vel non possit continuum dividi. ibid. n.6.p.387.
Uniones in continuo non sunt propriè modi. P.d.45.f.4.n.10.p.388.
Quodnam sit subjectum unionum continui. ibid. n.11.p.388.
Continuum componitur ex partibus & punctis. P.d.45.f.1.n.1.p.385.
Res diversae speciei incompletæ possunt continuari. G.d.10.f.7.n.7.p.450. & A.d.1.f.2.n.4.p.474.
Quomodo continuum differat à continuatò. P.d.39.f.4.n.1.p.474.

CONTRADICTION.

Contradictoria non habent medium. L.d.6.f.2.n.1.p.18.
Nulla est propositio, cui assignari nequeat contradictoria. L.d.6.f.2.n.6.p.18.
Contradictio non solum est in actibus, sed etiam in objectis. L.d.18.f.2.n.4.p.81.
Contradictoria strictè sumpta nec in Divinis, nec in creatis admitti debent. L.d.24.f.4.n.1.p.100.
Ex Praecisionibus objectivis non suquantur contradictoria. ibid. & f.7. & 9.p.104.

CON

INDEX RERUM.

CONTRARIA.

Propositiones contrariæ sunt subinde simul falsæ, nunquam simul veræ. I.d.6.f.1.0.3.p.17.
Contrariorum pugna quid sit. P.d.22.f.2.n.6.7. & 8.p.292.
Pugnare in iis idem est ac repugnare. ibid.n.8.p.293.
Exemplis declaratur Contrariorum pugna. ibid.n.11.p.293.
Contraria sunt quæ sub eodem genere maximè distant. M.d.10.1.2.n.2.p.602.

CONVERSIO.

Quid sit conversio. P.d.2.f.3.n.7.p.206. & G.d.3.f.1.n.1.p.417.
Ad conversionem requiruntur duæ mutationes; positiva, & negativa. G.d.3.f.1.0.2.p.417.
Necessarij etiam in conversione sunt duo termini positivi. ibid.p.417.
In conversione requiritur etiam terminus aliquis communis. ibid.n.3.p.417.
Ad veram conversionem debet esse repugnantia ex natura rei inter terminum à quo, & ad quem. G.d.3.f.1.0.4.p.417.
Conversio moralis quæ dicatur. ibid.n.5.p.417.
In conversione productio termini ad quem, & destructio termini à quo debent esse pertinentes sequela. ibid.p.417.
Conversio secundum diversos terminos sortitur diversas denominationes. ibid.n.6.p.417.
Conversio causalis, & formalis. ibid.n.7.p.418.
Dati nequit Conversio formalis sine totali. ibid.n.11.p.418.
Conversio totalis sæpe est sine formali. d.3.f.1.0.8.p.418.
Ad Conversionem requiritur destructio termini à quo. G.d.3.f.2.n.2.p.418.
Posito quod in duobus locis existens forma, expelleretur tantum in uno, essetne Conversio. ibid.n.6. & seq.p.419.
Terminus formalis in Conversione quis sit. G.d.3.f.3.n.1.p.419.
Latius patet quàm forma. ibid.p.419.
Ad Conversionem non requiritur nova productio termini formalis. d.3.f.1.0.3.p.420.
Non est etiam necessaria nova productio unionis ad Conversionem. ibid.n.5.p.420.
Ad Conversionem substantialem non requiritur ut terminus productus sit Substantialis. ibid.n.8.p.420.
Actio producens unionem inter corpus Christi & species in Sacramento, quatenus productiva, est accidentalis, quatenus conversiva substantialis. ibid.n.9.p.420.
Conversio quid dicat in recto, quid in obliquo. G.d.3.f.3.n.7.p.421.
Mens S. Thomæ circa Conversionem. G.d.3.f.6.n.1.p.421.
Agens rem unam in aliam non convertit, nisi remotè. ibidem n.13.p.422.
Quare unum corpus loco pulsus ab alio, non dicitur in illud converti. ibid.n.6.p.422.
Quilibet fere converti potest in quodlibet. ibid.f.8.n.7.p.424.
Deus in nihil potest converti. ibid.n.8.p.424.
In Deum tamen aliquid converti nil vetat. ibid.n.9.p.424.
Conversio propositionum. vide PROPOSITIO.

COR.

Cor secundum Aristotelem sedes vitæ, primò vivit, & ultimò moritur. G.d.2.f.5.n.4.p.417.
Cor & caput simul formantur. ibid.n.6.p.417.
Si ingens esset intervallum inter partes viventis, cor, cerebrum, & reliquæ partes non possent suis muneribus fungi. G.d.6.f.2.n.7.p.433.

CORPUS CORPOREUM.

Sub qua consideratione Corpus naturale sit subiectum Attributionis Physicæ. P.d.1.f.1.n.5.p.202.
Aliquid esse corporeum, dupliciter intelligitur. P.d.11.f.4.n.2.p.242.
Corpus in duobus locis positum, an distaret à se. P.d.5.f.4.n.3.p.349.
Corpus aliò translatus non necessario fert secum omnia sua accidentia. P.d.35.f.7.n.3.p.351.
Corpus in duobus locis est virtualiter duplex. ibid.f.5.num.5.p.350.
Homo in duobus locis, posset vivere in uno, in altero mori. ibid.f.6.n.8.p.351.
Corpus infinitum si daretur, posset moveri. P.d.46.f.5.n.4.p.392.
Conceptus Corporis non consistit in eo quod sit res extensa in longum, latum, & profundum. A.d.7.n.2.p.486.
Refellitur sententia statuens conceptum Corporis in dependentia à materia. A.d.7.f.1.n.2.p.486.
Ratio Corporis non consistit in sensibilitate. ibid.n.3.p.486.
Nec in impenetrabilitate. ibid.n.4.p.486.
Impugnatur sententia statuens Corpus in divisibilitate integrabili. A.d.7.f.2.n.2.p.487.

Corpus Physicum, & Mathematicum. A.d.7.f.4.n.1.p.489.
Aliud est esse Corpus, aliud esse corporeum. ibid.n.2.p.489.
In quo consistat ratio Corporis prout distinguitur à spiritali. ibid.n.4.p.489.
Imperfectio Corporis optimè explicatur per dependentiam à quantitate. A.d.7.f.5.n.7.p.490.
Potest res Corporea subiectari in re spiritali. A.d.13.f.5.n.6.p.513.

CORPUS SIMPLEX.

Quid sit Corpus Simplex, & an sit possibile. C.d.3.f.1.n.1. & 4.p.404.
Possesse huiusmodi Corpus nutrire, aut sentire. ibid.f.2.n.1. & 2.p.405.
Corpus simplex non posset esse intellectum. ibid.n.5. & 6.p.405.
Est simpliciter imperfectius anima rationali. ibid.n.5.p.405.
Tanta potest esse varietas in Corporibus simplicibus, quanta in compositis. ibid.n.4.p.405.
Corpus simplex haberet in se identificatas perfectiones matrice & forme. ibid.n.7. & 9.p.405.
Posset habere quantitatem. G.d.3.f.2.n.8.p.406.
Posset producere, non accidentia tantum, sed formas etiam aliquas substantiales. ibid.n.9.p.406.
Quo sensu Corpus simplex sit materiale. ibid.n.11.p.406.
Cælum & Corpus simplex. C.d.3.f.3.n.3. & 4.p.406.

CORRUPTIO.

Res incorruptibiles Physicæ, & Metaphysicæ. L.d.49.f.1.n.7. & 8.p.191.
Corruptio optimi pessima. L.d.18.f.6.n.7.p.84.
Corruptio non intenditur per se. P.d.3.f.1.n.2.p.10. & G.d.4.f.2.n.5.p.425.
Corruptio causalis & formalis. G.d.4.f.1.n.1.p.424.
Corruptio formalis non est actio positiva, sed negatio connotans rem extitisse. ibid.n.2.p.424.
Res primò solum instante quo definit, dicitur corrumpi. ibid.n.3.p.424.
Corruptio sumitur tripliciter. ibid.n.4.p.424.
Generatio unius est corruptio alterius. G.d.4.f.2.n.1.p.425.
Quid requiratur ut res dicatur corruptibilis. ibid.n.3.p.425.
Res omnis creata est corruptibilis ab intrinseco passivè, non activè. ibid.n.4.p.425.
Accidentium quorundam corruptio per se intenditur à natura. ibid.n.5.p.425.
Homo est corruptibilis ab intrinseco. G.d.4.f.3.n.3.p.425.
Corruptis primis substantiis, corrumpuntur secundæ. M.d.5.f.2.n.5.p.532.

CREATIO.

Qualis dependentia à subiecto impediatur Creationem. P.d.13.f.3.n.4.p.257.
Potest creatura elevari ad creandum. P.d.27.f.7.n.4.p.316.
Plato, & Aristoteles negabant creationem esse possibilem. P.d.41.f.1.p.371.
Creatio variè sumitur. P.d.41.f.2.n.1.p.372.
Definitio Creationis propriè sumptæ. ibid.p.372.
Explicatio particulæ ex nihilo in definitione Creationis. ibid.n.2. & seq.p.372.
Creatio quomodo differat à generatione. ibidem n.4.p.372.
Creatio est rerum subsistentium. ibid.p.372.
Potest res eadem divinitus simul generari & creari per diversas actiones totales. ibid.n.6.p.372.
Eadem actio non potest esse creatio & generatio. ibid.n.8.p.372.
Res naturæ suæ generabiles, si creentur, produci debent per creationem distinctam. P.d.41.f.3.n.3.p.373.
Quis sit effectus primarius Creationis. ibid.n.6.p.373.
Creatio non consistit in volitione Divinæ. P.d.41.f.4.n.1.p.373.
Creatio habet subiectum adhesionis, non sustentationis. P.d.41.f.5.n.1.p.375.
Quomodo Creatio sit accidens. ibid.n.3.p.375.
Antiquorum errores circa mundi creationem. P.d.41.f.6.n.2.p.375.
Potentia naturaliter creandi competit soli Deo. P.d.51.f.6.n.4.p.375.
Quo sensu Creatio respiciat ens ut ens. ibid.n.6.p.375.
Variæ rationes cur creatura nequeat naturaliter creare. ibid.n.5. & seq.p.375.
Eductio nequit creari, nec creatio educi. ibid.f.8.n.4.p.377.
Creatio per aliam Creationem produci non potest. ibid.n.5.p.377.
Ex nihilo nihil fit, non est propositio æternæ veritatis. P.d.41.f.1.n.5.p.371.

CREATURA.

Creatura, quo à Deo propius absunt, eò perfectiores. L.d.13.f.1.n.1.p.65.
Creaturæ nihil habuerunt positivum ab æterno. L.d.18.f.4.n.1. & seq.p.83.

INDEX RERUM:

- Res creatæ omnes possunt perire quoad esse Physicum, non quoad esse Metaphysicum. L.d.25.f.1.n.11.p.122
- Conceptus creaturæ, quæ talis, est dependere à creatore, P.d.28.f.2.n.4.p.318.
- Creaturæ, ut entia, ita sunt agentia per participationem. ibid. n.5.p.318.
- Nulla creatura potest esse, & nullibi, aut nunquam esse. P.d.33.f.5. & 6.p.338.
- Creatura permanens potuit esse ab æterno, P.d.39.f.1.n.4.p.362.
- Creaturæ possibiles, quas Deus cognoscit, sunt simpliciter infinitæ. P.d.46.f.3.n.1. & seq.p.390.
- Dari nequit creatura perfectissima. P.d.46.f.7. & 8.p.395.
- Nec etiam est possibilis creatura imperfectissima. P.d.46.f.8.n.2.p.395.
- Vis producendi, ferè omnia communicari divinitus potest creaturæ. A.d.20.f.4.n.5.p.337.
- CURVITAS.**
- Curvitas quid sit. P.d.34.f.3.n.5.p.343.
- Est essentialis ordo ad spatium, non ad subjectum. ibid.p.343.
- D.**
- DEFINITIO.**
- Definitio formalis & objectiva. L.d.4.f.1.n.1.p.12.
- Definitionis Definitio. ibid.n.2.p.12.
- Definitio alia essentialis, alia accidentalis, seu descriptio. ibid. n.3.p.12.
- Essentialis, alia Physica, alia Metaphysica. ibid.p.12.
- Ad bonam Definitionem quor sine requisita. ibid.n.5.p.12.
- Quomodo argumentandum sit à Definitione. ibid.n.6.p.12.
- Quomodo Definitio converti debeat cum definito. L.d.5.f.4.n.4.p.42.
- Definitio est objectum Attributionis Logicæ. L.d.7.f.4.n.2.p.47.
- Est præcipuum sciendi instrumentum. ibid.p.47.
- Definitio objectiva est prima radix in essendo, formalis in cognoscendo. ibid.n.3.p.48.
- Definitio perfectius explicat essentiam rei, quam divisio. ibid. n.4.p.48.
- Definitio ad conclusionem refertur tanquam ad effectum. ibid. n.9.p.48.
- Definitio ad centum Logicæ. ibid.n.10.p.48.
- Tota definitio nec ingreditur demonstrationem *Quia*, nec *Propter quid*. L.d.7.f.5.n.3.p.49.
- Definitio, ut est explicativa essentia, est perfectior supra ut est illativa conclusionis. ibid.n.5.p.47.
- Sola Definitio judicativa est perfecta Definitio. L.d.43.f.1.n.2.p.163.
- Definitio objectiva reperitur in simplici apprehensione. L.d.43.f.1.n.2.p.163.
- DEMONSTRATIO.**
- Logica per se agit de Demonstratione. L.d.7.f.1.n.12.p.46.
- In Demonstrationibus maxima est varietas. L.d.7.f.3.n.5.p.47.
- Quomodo per Demonstrationem acquiri possit Logica, cum ipsa doceat confessionem Demonstrationis. L.d.9.f.1.n.7.p.55.
- Demonstratio quid sit. L.d.48.f.1.n.2.p.187.
- Divisio illius in *Quia*, & *Propter quid*. ibid.n.1.p.187.
- Demonstratio potissima. L.d.48.f.1.n.9.p.188.
- Demonstratio *Quia*, seu, à posteriori, est vera scientia. ibid.n.5.p.188.
- Demonstratio *Propter quid* est duplex. ibid.n.9.p.188.
- Requiruntur duo iudicia prævia ad Demonstrationem. L.d.48.f.2.n.1.p.188.
- Tria præcognita. ibid.n.2.p.188.
- Quæ sint ad Demonstrationem præcognoscenda. ibid.n.3.4. & 6.p.188.
- Perfectissima Demonstratio dicitur, quæ pro medio habet Definitionem subiecti. L.d.48.f.3.n.1.p.189.
- Non omnis circulus in Demonstratione est vitiosus. ibid.n.3. & 4.p.189.
- Demonstratio non constat semper propositionibus, vel quoad se; vel quoad nos immediatis actu & formaliter. L.d.48.f.4.n.6.p.190.
- DENOMINATIO.**
- Denominatio est duplex: intrinseca, & extrinseca. L.d.14.f.1.n.1. & 2.p.70.
- Denominatio extrinseca non est ens rationis. L.d.4.f.2.n.2.p.38. & L.d.14.f.1.n.6.p.71.
- Intrinseca denominatio est etiam duplex: per formam, & identitatem. E.d.14.f.1.n.1.p.70.
- Nulla distantia loci aut temporis impedit determinationes extrinsecas. ibid.n.2.p.70.
- Quando intellectus se cognoscit, est simul intrinseca denominatio, & intrinseca. ibid.n.1.p.70.
- Ut forma aliqua denominet, non est necesse ut subiecto semper inhæreat, aut fingatur inhære. ibid.n.4.p.70.
- Denominativorum definitio. L.d.39.f.2.num.1.p.149.
- Quædam ad denominativorum conceptum requisita. ibidem n.2.p.149.
- Nomen denominans debet importari in concreto, non in abstracto. ibid.num.3.p.149.
- Denominatio dextri & sinistri est duplex. ibid.n.5. & 6.p.149.
- Non est necessarium ut quidquid dar denominationem alteri, eandem habeat in se. L.d.44.f.2.n.10.p.168.
- Denominationes quædam non requirunt, ut tota forma dans denominationem, simul existat. L.d.46.f.1.n.8.p.177.
- DENS.**
- Dentes vivunt. A.d.2.f.2.n.3.p.469.
- Dentes sunt ejusdem temperamenti cum ossibus. ibid.n.4.p.469.
- Dentes nutriuntur. ibid.n.5.p.469.
- Ratio cur dentes decidant in senibus. ibid.n.7.p.469.
- Dentes totâ virâ crescunt. ibid.n.8.p.469.
- Animal cornigerum non est utrimque plenè dentatum. ibid. n.9.p.469.
- DENSUM.**
- Densum quid sit. G.d.11.f.1.n.1.p.472.
- DEPENDENTIA.**
- Datur inter quasdam res creatas exigentia sui invicem quoad connaturalem existendi modum. P.d.5.f.1.n.4. & 5.p.214.
- Datur etiam inter quasdam Dependentia essentialis, tam quoad possibilitatem, quam actualem existentiam. ibid.n.6. & 7.p.214.
- Dependentia & Independentia triplex. P.d.20.f.2.n.3.p.285.
- Datur dependentia à posteriori. ibid.n.4.p.285.
- Omnis dependentia non tollit prioritatem naturæ. ibid.n.8.p.286.
- DESIDERIUM.**
- Desiderium est de bono absente. P.d.8.f.1.n.4.p.226.
- DESTRUI.**
- Destruo dicit successionem, seu, aliquid non esse quod fuit. P.d.33.f.6.n.3.p.339.
- Destruis nobis, destruitur ea quæ sunt in nobis. M.d.5.f.2.n.5.p.582.
- DETERMINATIO.**
- Determinatio variis modis sumitur. B.d.31.f.2.n.10.p.331.
- Quid sit determinare quoad speciem. ibid.n.11.p.331.
- Aprè explicatur Determinatio per propositionem causalem. ibid.n.12.p.331.
- Determinatio in actu primo & secundo. P.d.40.f.7.n.5.p.371.
- Causalis, & formalis. ibid.p.371.
- DEUS.**
- Deus, est quo majus, aut melius cogitari nihil potest. L.d.22.f.2.n.7.p.95. & P.d.6.f.3.n.5.p.219.
- Deus primum Ens: Ens entium. L.d.13.f.1.n.1.p.65.
- Solus Deus est ens necessarium. L.d.18.f.2.n.2.p.81.
- Deus nihil operatur ad extra necessariò. L.d.18.f.4.n.1.p.83.
- Quidquid à Deo factum non est, aut Deus est, aut nihil, ibid. n.4.p.83.
- Non potest abstrahi una ratio Dei, communis Deo vero & ficto. L.d.40.f.4.n.5.6. & 7.p.153.
- Deus non est species respectu trium Personarum. L.d.33.f.2.n.2.p.140.
- Cur dicatur Deus prima Veritas in cognoscendo. L.d.44.f.5.n.3.p.169.
- Deus non utitur discursu formali. L.d.47.f.2.n.1.p.182.
- Deus duobus modis cognoscitur. P.d.3.f.2.n.1.p.210.
- Deus dicit relationem transcendentalem ad creaturas possibiles. P.d.6.f.2.n.2.p.218.
- Deus & creatura non faciunt aliquid intensivè perfectius, quam Deus solus. P.d.11.f.7.n.7.p.246.
- Nihil in Deo esse potest Deo supernaturali. P.d.19.f.2.n.3.p.283.
- Deus nequit esse causa materialis; potest tamen illius defectum supplere. P.d.22.f.1.n.12.p.292.
- Rerum omnium ultimus finis Deus. P.d.29.f.1.n.4.p.295.
- Deus operatur propter finem. P.d.23.f.2.n.6. & 7.p.295.
- In Deo sunt Idea rerum. P.d.23.f.4.n.4.p.297.
- Deus est causa universalissima. P.d.24.f.1.n.7.p.298.
- Formalitas entis rectè tribuitur peculiariter Deo. P.d.24.f.3.n.6.p.300.
- Deus respectu cujusque creaturæ est A & Ω. ibid.n.8.p.300.
- Quod in navi gubernator, in choro præcentor &c. hoc in mundo Deus. P.d.25.f.3.n.11.p.304.
- Refellitur sententia asserens Deum non concurrere immediatè ad operationes rerum creaturarum. P.d.28.f.2. & 3.p.317.
- Deus & creatura concursu simultaneo ad res creatas concurrunt. P.d.28.f.6.n.8.p.322.
- Cur

INDEX RERUM.

- Cur dicatur Deus non operari opera mala, ut bona. P.d. 29.
L. n. 8. p. 323.
- Deus non est causa moralis actus mali. P.d. 29. f. 3. n. 1. p. 324.
- Deus respectu peccati habet se solum permissive. P.d. 29. f. 5.
n. 7. p. 326. & d. 31. f. 2. n. 8. p. 351.
- Deus non magis cognoscendo hominum discursus, discursit,
quàm cognoscendo eorum errores, errat. L.d. 47. f. 1. n. 5.
p. 128.
- Deus est primum liberum. P.d. 30. f. 2. n. 10. p. 328.
- Deus est primus motor, non motus. ibid. n. 11. p. 328.
- Deus determinat ad individuationem. P.d. 31. f. 1. p. 329.
- Deus est in spatio imaginariis. P.d. 33. f. 1. n. 3. p. 337.
- Quomodo Deus ante mundum conditum fuerit in loco. ibid.
n. 11. p. 338.
- Quo sensu dicitur Deus durare. P.d. 37. f. 1. n. 6. p. 357.
- Infinium in essentia est solus Deus. P.d. 46. f. 1. n. 3. p. 389.
- Deus ut auctor naturæ, non producit nec conservat quidquam,
nisi ad exigentiam causarum secundarum. G.d. 9. f. 1. n. 4.
p. 441. & A.d. 8. f. 3. n. 2. p. 493.
- Deus continet eminentè perfectiones omnium creaturarum,
G.d. 10. f. 2. n. 5. p. 444.
- Deus punit citra præmiarum ultra condignum. G.d. 10. f. 7. n. 6.
p. 449.
- Quid sit, Deum esse suum esse. M.d. 5. f. 2. n. 2. p. 582.
- Quid velint Patres, cum dicunt Deum esse ipsum esse. ibid.
num. 3.
- Demonstratur dari Deum. M.d. 12. f. 1. p. 619.
- Vera causa cur Athei Deum ex creaturis non cognoscant, ibid.
n. 5. p. 619.
- Ex ætatum omnium & nationum consensu ostenditur dari
Deum. ibid. n. 6. p. 620.
- Pœnæ apud antiquos iis infliguntur qui Deum negabant. ibidem
p. 620.
- Institum omnibus à natura est, Deum esse. ibid. n. 8. p. 620.
- Dogma Atheorum, nullum scilicet esse Numen, homines in bel-
luas transmutat. ibid. n. 9. p. 620.
- Dei notitia duobus modis homines à vitiis deterrere. ibid. n. 10.
p. 620.
- Ex miraculis supra naturam probatur existentia Numinis. ibid.
n. 13. p. 620.
- Ratio Metaphysica ad probandum, Deum existere. ibid. n. 15.
p. 620.
- Perfectiones divinas admirari satius est, quàm curiosus inqui-
rere. M.d. 12. f. 2. n. 1. p. 621.
- Quo quis scrutando altius se in Perfectiones Dei immergit, eo
magis latent. ibid. n. 2. p. 621.
- Lege olim cautum fuit, ne quis quæreret quid esset Deus.
ibid. n. 2. p. 621.
- Antiqui silentio sacrificio Dei excellentias prædicabant. ibid.
p. 621.
- Quædam Dei perfectiones, vel ipsa natura duce, indagari
possunt. ibid. n. 3. p. 621.
- Non nullarum Dei perfectionum brevis enarratio. ibid. n. 4.
p. 621.
- Deus est totus oculus, totus manus, totus pes, ibidem. p. 621.
- Omnia ad Deum referendæ. ibid. n. 621.
- Vide Causa prima.
- DEI CONCURSUS.**
- Refutantur varij modi explicandi concursus Dei in actu pri-
mo. P.d. 28. f. 5. p. 320.
- Deus ad concurrentem cum omnibus causis est paratus. ibid.
f. 6. n. 1. p. 321.
- Determinatur hic & nunc à causis secundis. ibid. p. 321.
- Deus ut auctor naturæ, tenetur generalem concursum rebus
omnibus offerre. ibid. n. 2. p. 322.
- Concursus Dei generalis maximum est naturæ bonum. P.d. 28.
f. 6. n. 2. p. 321.
- Deus ut causa universalis respicit Ens ut Ens. P.d. 24. f. 3. n. 7.
p. 300.
- Qua voluntate Deus suum concursum applicet. P.d. 28. f. 6.
n. 3. p. 322.
- Hæc voluntas est partim efficax, partim inefficax. ibid. n. 7. p. 322.
- Concursus Dei est prior subsistendi consequentia concursu
creaturæ. ibid. n. 8. p. 321.
- Concurrens Deus non immediate tantum virtutis, sed etiam
suppositi. P.d. 28. f. 3. n. 8. p. 319.
- Deus ad actus quosdam non tam præbet, quàm non denegat
concursum. P.d. 29. f. 1. n. 5. p. 323.
- Dicere possit Deus causa Physica actus pravi. ibid. f. 3. n. 4. & 5.
p. 324.
- Solus Deus potest creare ut causa principalis. P.d. 41. f. 6. & 7.
p. 376.
- DIALECTICA.**
- Sicut sol inter septem planetas, ita Dialectica inter septem artes
liberales. L.d. 1. f. 1. n. 3. p. 28.
- Dialectica est scientiarum clavis. L.d. 1. f. 1. n. 4. p. 28.
- Est ars artium. L.d. 5. f. 1. n. 4. p. 39.
- Ex Dialecticæ spinis scientiarum omnium rosæ nascuntur. L.
d. 26. n. 4. p. 111.
- Vide LOGICA.
- DIFFERENTIA.**
- Conceptus Differentiæ quæ talis, est facere rem ab aliis diver-
sam. L.d. 19. f. 2. n. 2. p. 89.
- Differentia quo modo constituitur Definitionem. ibid. n. 3. p. 90.
- Differentia in Metaphysicis habet se sicut forma in Physicis. L.
d. 25. f. 1. n. 4. p. 108.
- Quid sit duo differre essentialiter. L.d. 28. f. 2. n. 3. p. 117.
- In quo sita sit Differentia tertium prædicabile. L.d. 36. f. 1. n. 2.
p. 143.
- Dividitur Differentia in levitantem, & extrahentem. ibid. n. 4.
p. 143.
- Differentia respectu generis, quod dividit, non est universale,
nec de eo prædicatur essentialiter. L.d. 36. f. 2. n. 1. p. 143.
- Nec etiam est universale respectu speciei, sed respectu indivi-
duorum. ibid. n. 3. & 6. p. 143.
- Differentia ultima non includit formaliter Genus aut differen-
tiam subalternam. L.d. 36. f. 3. n. 2. p. 144.
- Differentia subalterna & infima non differunt specie. L.d. 36.
f. 5. n. 1. p. 145.
- Differentia ultima componitur aliquando ex duabus, aut pluri-
bus Differentiis inadæquatis. ibid. n. 4. p. 145.
- Quid sit res differre specie Logice, quid Physicè. A.d. 5. f. 3. n. 2.
p. 478.
- Cur Differentia individualis vocetur materialis, & accidentalis.
A.d. 5. f. 3. n. 9. p. 479. & M.d. 2. f. 3. n. 5. p. 578.
- DIGITUS.**
- Digitus vivus & mortuus sunt æquivocè digiti. A.d. 1. f. 2.
n. 11. p. 467.
- DIMINUTIO.**
- Diminutio proprietas termini. L.d. 3. f. 3. n. 4. p. 111.
- Quid sit Diminutio Physica. G.d. 5. f. 7. n. 1. p. 427.
- Quomodo differat ab Augmentatione. ibid. n. 2. p. 427.
- Quo sensu Diminutio sit ad minorem substantiam. ibid. p. 427.
- In senibus & pueris datur simul Diminutio & Augmentatio.
ibid. n. 3. p. 427.
- Diminutio quomodo differat à Corruptione. ibid. p. 427.
- DIRECTIO.**
- Directio duplex. L.d. 8. f. 2. n. 5. p. 51.
- Quomodo possit dari Directio de objecto necessario. L.d. 10.
f. 4. n. 6. p. 58.
- DISCURSUS.**
- Discursus, tertia mentis operatio, quomodo differat à secunda.
L.d. 6. f. 1. n. 3. p. 43.
- Proponitur sententia asserens Discursum includere Præmissas,
& Conclusionem. L.d. 47. f. 1. n. 2. p. 181.
- Discursus essentialiter supponit duos actus iudicii, vel unum vir-
tualiter duplicem. ibid. n. 3. p. 181.
- Consistit tamen in sola Conclusionem. ibid. n. 4. p. 181.
- Dari potest in nobis unus actus repræsentans totum syllogis-
mum objectivum. L.d. 47. f. 2. n. 6. p. 182.
- Discursus virtualis non repugnat Deo. ibid. n. 5. p. 182.
- DISPOSITIO.**
- Dispositiones non sunt de essentia compositi. P.d. 14. f. 2. n. 1.
p. 262.
- Possunt dispositiones esse in uno subjecto, & forma in alio.
P.d. 15. f. 2. n. 12. p. 272.
- Dispositio moralis & Physica. ibid. p. 272.
- Ultima dispositio prærequisita ad formam, à quo producatur.
P.d. 21. f. 2. n. 3. p. 288.
- Eadem numero dispositiones deserviunt diversis formis. P.d. 31.
f. 1. n. 13. p. 330.
- Quæ sit ultima dispositio ad formam viventis. G.d. 5. f. 3. n. 5.
p. 429.
- Forma, viâ corruptionis conservari potest cum valde tenuibus
dispositionibus. ibid. n. 6. p. 429.
- In casu aliquo particulari potest forma persistere sine illis di-
spositionibus. ibid. n. 8. p. 429.
- Dispositiones ad separationem tendentes, quomodo sint animæ
violente. A.d. 11. f. 4. n. 11. p. 504.
- DISTINCTIO.**
- Distinctio claritatem, confusio tenebras parit. L.d. 19. p. 89.
- Res positivæ non distinguuntur per Relationem iis superaddi-
tam. L.d. 19. f. 1. n. 3. p. 89.
- Refellitur opinio distinctionem statuens in negatione. ibid.
n. 4. p. 89.
- Res positivæ seipsis, negationes negationibus distinguuntur. L.
d. 19. f. 1. n. 2. p. 89.
- Res per negationem identitatis non maxime distant ab identi-
tate. L.d. 19. f. 3. n. 2. p. 91.
- Distinctio triplex: realis, & rationis. L.d. 20. f. 1. n. 1. & 2. p. 92.
Duo

INDEX RERUM.

Deo entia rationis distinguuntur realiter. L.d.23. f.1.n.1.p.93.
 Sex signa distinctionis realis. L.d.20. f.2. per totam p.92.
 Distinctio modalis. L.d.21. f.1.n.1.p.93.
 Plus distinguitur modus à re, quam una res ab alia. ibid. f.2. p.93.
 Aliud est distinguere aliud separari. L.d.21. f.2.n.1.p.93.
 Distinctio dicitur major materialiter, & formaliter. ibid. n.3. p.93.
 Per id res quælibet ab aliâ distinguitur, per quod in suo esse constituitur. ibid. n.6. p.94.
 Distinctio includentis ab inclusio. L.d.22. f.1. p.94.
 Distinctio formalis, seu ex natura rei. L.d.22. f.2. p.95. & d.18. p.116.
 Distinctio Rationis quor. modis sumatur. L.d.23. f.1.n.1.p.96.
 Distinctio Rationis ratiocinantis, & ratiocinatz. ibid. n.3. p.97. & 8 p.98.
 Distinctio Rationis ratiocinatz est quadruplex. L.d.23. f.2. n.1. p.97.
 Prima, inter duos conceptus obiectivos. ibid. p.97.
 Secunda, tertia & quarta. ibid. n.2. p.97.
 Dantur in creatis Præfinitiones obiectivæ. L.d.24. per totam p.97.
 Probantur ex Aristotele & S. Thoma. ibid. f.2. p.98.
 Distinctio rationis non est ens rationis. L.d.24. f.1. n.2. p.100.
 Quid sit distinguere in actu signato, & in actu exercito. ibid. n.7. p.111.
 Non est idem esse indistinguishibile, & esse indivisibile. P.d.4.2. f.2. n.1. p.279.
 Vide Præfinitiones.

DIVERSA.

Ut aliqua sint primò diversa, requiritur ut in nullo convenient, in quo non differant. L.d.35. f.1. n.5. p.141.

DIVISIO.

Quid sit. L.d.43. f.2. n.1. p.121.
 Divisio potentialis. ibid. n.2. p.121.
 Divisio actualis, Essentialis, & Integralis. ibid. n.3. p.121.
 Divisio Accidentalibus quæ, & quotuplex. ibid. n.4. p.123.
 Leges bonæ Divisionis. ibid. n.5. p.123.
 Modi argumentandi à Divisione. ibid. n.6. p.123.
 Aristoteles ordinat Divisionem ad Definitionem. L.d.7. f.4. n.41. p.48.
 Divisio Essentialium non est semper Divisio Essentialis. L.d.27. f.2. n.1. p.115.
 Divisio Apprehensione distinguitur à Definitione apprehensiva. L.d.27. f.2. n.2. p.164.
 Divisio in partes actuales non est diversus modus sciendi à Definitione. ibid. n.3. p.164.

DOCTOR ANGELICUS vide S. Thoma.

DOCTOR SUBTILIS vide Scotus.

P. FRATER LUD. à DOLA.

Act. Dei non concurrere immediatè ad actiones creaturarum. P.d.28. f.1. n.3. p.37.
 Hæc sententia late retellitur. ibid. f.2. n.3. p.37.
 Sententia Theologorum de eadem sententia. ibid. f.1. n.4. p.37.
 Asserit præterea, d. finitum esse in Concilio Tridentino Deum non concurrere immediatè ad actum peccati. P.d.29. f.1. n.1. p.323.
 Retellitur hæc sententia ex ipso Concilio. ibid. 2. 7. p.323.
 Cur dicatur Deus non operari mala opera ita ut bona. ibid. n.8. p.323.
 Propositio quædam P. Soariz immeritò à P. Dola reprehenditur. ibid. n.9. p.323.
 P. Dola suo se refellit argumentò. ibid. n.2. p.323.

DOLOR.

Sine dolor animali violentus. P.d.16. f.2. n.5. p.274.

DOMINIUM.

Supremi Domini prærogativa. P.d.11. f.1. n.10. p.244.
 Item non potest esse Dominus respectu sui. P.d.19. f.3. n.1. p.283.

DURANDUS.

Refutatur ejus opinio de concursu Dei cum causis secundis. P.d.23. f.1. & 2. p.317. & d.2. f.1. & 2. p.323.
 Theologorum de eadem iudicium. P.d.28. f.1. n.4. p.317. & d.29. f.2. n.1. & 2. p.324.

DURATIO.

Duratio dupliciter sumitur. P.d.38. f.1. n.1. p.359.
 An res, uno tantum instante existens, dici possit durare. ibid. p.359.
 Duratio distinguitur à re Durante. P.d.38. f.1. n.4. p.359.
 Satisfactio obiectivis contra durationem distincta. ibid. f.2. p.360.
 Prioritas naturæ non obstat productioni Durationis. ibid. n.8. & 9. p.360.
 Implicat Duratio ind. visibilis respectu temporis divisibilis. P.d.38. f.3. p.361.
 Duratio non est necessariò modus. ibid. n.9. p.361.
 Potest dari series contr. huata Durationum ab æterno ad hunc usque diem. P.d.39. f.4. n.5. p.364.
 Duratio nec intenditur, nec remittitur. G.d.10. f.9. n.7. p.41.
 R. P. Th. Comptoni Phi.osophia.

Quædam exiguo tantum tempore petunt durare. G.d.13. f.3. n.4. p.462.
 Non quo res sunt perfectiores, eò diutius semper durant. ibid. n.5. p.462.
 Nihil existere potest sine omni Duratione. P.d.33. f.6. p.332.
 E.

ECCLESIA.

Ecclesia est columna & firmamentum veritatis. P.d.42. f.3. n.1. p.249.
 Qui contra Ecclesiam sapit, desipit. ibid. p.249.
 In Ecclesiam nemo incurrit illæsus. ibid. n.14. p.250.
 Portæ inferi non prævalent adversus eam. ibid. n.20.
 Ubi navis Petri Spiritu sancto impulsâ fertur, vela submittit ratio. ibid. n.27. p.250.
 Ecclesia Romana mater ac magistra omnium Ecclesiarum. P.d.42. f.4. n.5. p.251.
 Ecclesiæ sanctiones vitæ chætiore esse debent. P.d.42. f.6. n.19. p.254.

ECHO.

Echo quid sit. A.d.14. f.3. n.4. p.516.
 Cum ultima tantum syllabæ vocis reflecta subinde audiantur. ibid. p.516.
 Cur Echo audiat quasi è loco unde vox reflectitur. A.d.16. f.3. n.2. p.521.
 Cur læpius subinde replicetur. ibid. n.7. p.521.

ECLIPSIS.

Eclipsis quid sit. L.d.45. p.163.
 Cur in omni novilunio sol non patitur Eclipsim, nec in plenilunio luna. C.d.2. f.3. n.8. p.403.
 Eclipsis Lunæ totalis, est generalis respectu totius mundi, secus contingit in Eclipsi solis. ibid. n.9. p.403.
 Eclipsis solis in morte Christi fuit miraculosus. ibid. p.403.

EFFECTUS.

Effectus omnis creatus, dum existit, petit essentialiter aliquam sui causam conservativam. P.d.7. f.3. n.11. p.224.
 Idem numero effectus redire nequit naturaliter. P.d.8. f.3. n.6. p.229.
 Nullus effectus, vel divinitus, dependere potest à duplici causa materiali, vel formali. P.d.18. f.4. n.1. p.279.
 Idem numero effectus, successivè dependere potest naturaliter à diversis causis efficientibus totalibus, non simul. ibid. n.4. p.279.
 Effectus potest elevari ad producendum secundo suam causam. P.d.26. f.3. n.8. p.290.
 Quidam effectus petunt certas numero causas. P.d.31. f.2. n.1. p.330.
 Effectus non potest aliò transferri, etiam divinitus sine actione sui conservativâ. P.d.31. f.8. n.2. p.352.
 Effectus sæpè mutant causas. P.d.30. f.6. n.4. p.369.
 Non repugnant effectus per se immediatè dependentes à suis causis. P.d.40. f.7. n.6. p.371.

ELECTIO.

Electio quid sit. A.d.27. f.1. n.8. p.562.
 Vide Finis.

ELEMENTUM.

Elementa non manent formaliter in mixto. P.d.3. f.1. n.7. p.210.
 Elementum variè sumitur. G.d.12. f.1. n.1. p.457.
 Elementum definitio. ibid. p.457.
 Elementorum numerus, & situs. ibid. n.2. p.457.
 Elementa in suâ spherâ nec gravitant, nec levitant. ibid. n.6. p.458.
 Temperamentum primarum qualitatum in singulis Elementis. G.d.12. f.3. n.7. p.460.
 Elementa symbola, & dissymbola. G.d.12. f.4. n.2. p.460.
 Non datur transitus immediatus inter Elementa dissymbola. ibid. p.460.

EMANATIO.

Emanatio non censetur propriè actio. P.d.10. f.5. n.6. p.238.

ENS.

Ens ut Ens quo pacto sit intelligibile. L.d.2. f.1. n.9. p.32.
 Ens in anima Ens extra animam. L.d.13. f.2. n.9. p.86.
 Ens, quo præstantius, eo plures in se realiter identificate perfectiones continet. L.d.24. f.5. n.2. p.101.
 Ens per accidens definiti non potest. L.d.33. f.2. n.6. p.134.
 Unus conceptus obiectivus abstrahi potest ab omni Ente reali. L.d.45. f.1. n.2. p.150.
 Ens transcendit substantiam & accidens. ibid. n.5. p.150.
 Ens abstrahi potest à differentis, non tamen differentia ab Ente. L.d.40. f.2. n.2. p.151.
 Alio modo includitur Ens in suis differentis, quam animal in suis. L.d.40. f.3. n.3. p.152.
 Ab Ente reali, & rationis, una ratio Entis abstrahi sequitur. L.d.40. f.4. n.4. p.153.
 Differentia Entis, seu Perfectionis & Inalietas non sunt composita Metaphysicè. ibid. n.9. p.153. & f.6. n.5. p.155.
 H h h Ens

INDEX RERUM.

Ens Analogum est, non univocum. L.d. 40. f. 5. r. p. 154.
 Hæc Entis analogia in ipsâ etiam ratione Entis abstracta cernitur. ibid. n. 2. p. 154.
 Ens non fit Analogum per dependentiam. L.d. 40. f. 7. n. 3. p. 155.
 Ens non est Analogum tantum respectu rerum genere & specie, sed etiam numero distinctarum. L.d. 40. f. 8. n. 1. p. 156.
 Ens conceptuum omnium Metaphysicorum est conceptus imperfectissimus. L.d. 40. f. 8. n. 5. p. 156.
 Ens reale quid sit. M.d. 1. f. 1. n. 1. p. 574.
 Non rectè explicatur conceptus Entis per oppositionem cum Chimera. ibid. n. 2. p. 574.
 Ens habet attributa, non passionem. ibid. n. 5. p. 574.
 Tres series Entium realium. M.d. 11. f. 9. n. 7. p. 610.
ENS RATIONIS.
 Ens Rationis ad nullam scientiam directè spectat, ad omnes indirectè. L.d. 4. f. 2. n. 6. p. 38.
 Idem Ens Rationis ad duas scientias spectare potest. ibid. n. 7. p. 38.
 Ens Rationis sumitur tripliciter. L.d. 13. f. 1. n. 3. p. 65.
 Ens Rationis strictè sumptum, quid sit. ibid. n. 8. p. 65.
 Non datur Ens Rationis ante operationem intellectus. L.d. 13. f. 2. n. 3. p. 66.
 Negationes & privationes non sunt Entia Rationis. ibid. n. 6. p. 66.
 Sententia negans dari Ens Rationis. ibid. n. 7. p. 66.
 Latius pater Ens imaginabile, quàm Ens possibile. L.d. 13. f. 3. n. 6. p. 67. & d. 16. f. 2. n. 1. p. 76.
 Dantur Entia impossibilia. L.d. 13. f. 4. n. 1. p. 68.
 Diluuntur objectiones contra Ens impossibile. ibid. f. 5. p. 69.
 Requiritur alia unio ad ens rationis, præter actum intellectus prædicantem unum de alio. ibid. f. 4. n. 7. p. 68.
 Qua ratione unio partium impossibile sit Ens rationis. L.d. 14. f. 3. n. 3. & 4. p. 72.
 Ens Rationis non consistit in concreto ex cognitione & objecto. L.d. 15. f. 1. n. 4. p. 73.
 Intellectus est causa efficiens Entis Rationis. L.d. 15. f. 2. n. 2. p. 73.
 In ejus productione duplex intervenit causalitas intellectus. ibid. n. 5. p. 74.
 Cognitione per se immediatè, non per actionem distinctam efficitur Ens Rationis. ibid. n. 13. p. 74.
 Sensus externi nequeunt conficere Ens Rationis. L.d. 16. f. 1. n. 1. p. 76.
 Nec etiam voluntas, nec appetitus, nec phantasia sola facit Ens Rationis. ibid. n. 2. p. 76.
 Per Apprehensionem tam complexam, quàm incomplexam fit Ens Rationis. L.d. 16. f. 3. n. 2. p. 77.
 Fiant Chimera per actum quo quis dubitanter petit an fieri possit. ibid. n. 4. p. 77.
 Actus iudicii asserens Chimeram esse quid fictum, non destruit Chimeram. L.d. 16. f. 4. n. 4. p. 78.
 Ens Rationis fieri nequit à Deo: cognoscit tamen illud Deus à nobis factum. L.d. 16. f. 6. n. 3. p. 79.
 Angelus quomodo facere possit Ens Rationis. ibid. n. 7. p. 79.
 Divisio Entis Rationis in Negationem, Privationem, & Relationem. L.d. 17. f. 2. n. 2. p. 80.
 Duo Entia Rationis distinguuntur realiter. L.d. 23. f. 1. n. 1. p. 96.
 Ens Rationis est tantum Ens metaphoricè. M.d. 4. f. 1. n. 2. p. 579.
 Ens Rationis, eo modo quo est Ens, est possibile. ibid. p. 579.
ENSIS.
 Cur subinde ensis crux scindat, non scisso tibiali. P.d. 43. f. 2. n. 8. p. 381.
ESSENTIA.
 Eadem cuiusque rei est Essentia Physica, & Metaphysica. L.d. 22. f. 1. n. 3. p. 94.
 Essentia est primus rei conceptus determinatus. L.d. 32. f. 1. n. 3. p. 130.
 Essentia specie diversæ non semper exigunt proprietates specie distinctas. C.d. 2. f. 2. n. 3. p. 402.
 Essentia nec realiter, nec modaliter distinguitur ab existentia. M.d. 5. f. 1. n. 5. p. 581.
 Essentia ponitur extra causas formaliter per se ipsas. ibid. n. 8. p. 581.
 Actio productiva terminatur immediatè ad Essentiam. ibid. n. 9. p. 581.
 Ex eo quodd propositiones sint æternæ veritatis. *Homo est animal rationale* &c. non probatur essentiam fuisse ab æterno. M.d. 5. f. 2. n. 4. p. 582.
 Essentia & Existentia ad se invicem comparantur ut actus & potentia Logica, non Physica. ibid. n. 9. p. 583.
 Essentia rerum quo sensu sint ingenerabiles, & incorruptibiles. ibid. n. 15. p. 583.
EUCCHARISTIA.
 Est memoria mirabilium Dei, & miraculorum ejus compendium. P.d. 15. f. 2. n. 10. p. 272.
 Mira Recentioris cuiusdam opinio de speciebus Eucharisticis. P.d. 12. f. 1. n. 5. p. 247.

Est dogma Ecclesiæ peractâ consecratione, accidentia aliqua panis & vini remanere. P.d. 12. f. 3. n. 2. p. 249.
 Nova alia opinio de speciebus Eucharisticis. ibid. f. 7. p. 254.
 Explicatur illa Patrum locutio, *Panis fit corpus Christi*. G.d. 3. f. 6. n. 15. p. 422.
 Quo sensu productio corporis Christi in Sacramento dicatur creatio; & destructio panis, annihilatio. G.d. 3. f. 8. n. 6. p. 424.
 Ubicatio corporis Christi in Eucharistia, est corporea. A.d. 7. f. 6. n. 8. & 9. p. 481.
 Corporis Christi solemnitas primum cœpit Leodij. P.d. 12. f. 2. n. 2. p. 248.

EVIDENTIA.

Evidentia duplex. L.d. 11. f. 1. n. 4. p. 61.
 Est rara avis in terris. L.d. 44. f. 5. n. 7. p. 169.
 Evidentia & certitudo actuum suscipiunt magis & minus. L.d. 45. f. 6. n. 6. p. 176.
 Evidentia immediata est perfectissima. L.d. 49. f. 2. n. 9. p. 193.
 Voce *Evidenter* parè utendum. G.d. 11. f. 3. n. 11. p. 454.

EXEMPLAR.

Causa exemplaris cur reducatur ad Efficientem. L.d. 12. f. 2. n. 1. p. 63.
 Exemplar quid sit. P.d. 23. f. 4. n. 2. p. 296.
 Quænam operatur per exempla. ibid. p. 297.
 In operante propriè per Exemplar quatuor spectantur. ibid. n. 3. p. 297.
 Cognitio est Exemplar formale: res representata Objectivum. ibid. n. 5. p. 297.
 Exemplar in quo differat à Fine. ibid. n. 6. p. 297.
 Tota illius causalitas in solo intellectu peragitur. ibid. p. 297.
 Deus operatur per exemplar. ibid. n. 4. p. 297.

EXPERIENTIA.

Existentia quid sit. L.d. 15. f. 1. n. 8. p. 73.
 Existentia est ultimus actus Entis. L.d. 26. f. 1. n. 10. p. 112.
 Nihil existere potest nisi singulare. L.d. 28. f. 2. n. 2. p. 197.
 Existentia est conditio essentialiter requisita ad agendum. P.d. 18. f. 3. p. 378.
 Existentia causalis, & formalis. M.d. 5. f. 1. n. 2. p. 580.
 Existentia nullo modo distinguitur ab essentia. ibid. n. 5. p. 581.
 Destructâ Existentiâ, semper unâ destruitur Essentia. M.d. 5. f. 2. n. 6. p. 582.
 Existentia possibilis est Essentia possibilis, & e contra. ibid. n. 14. p. 583.

EXISTENTIA.

Experientia rerum omnium magistra. L.d. 1. f. 1. n. 7. p. 29.
 Experimentum fallax. ibid. n. 9. p. 29.
 Res sensibus subjectæ, optimè Experimentis deciduntur. G.d. 11. f. 3. n. 1. p. 453.
 Per experientias sæpè non aliud experiuntur homines, quàm se fuisse deceptos. G.d. 14. f. 2. n. 3. p. 463.
 Quando ex utraque parte sunt Experientiæ, sunt ex neutra. ibid. p. 463.
 Ubi Experientiæ Experimentis opponuntur, licet decidat ratio. ibid. n. 4. p. 463.
 Varia Experimentorum genera recensentur. P.d. 36. f. 1. p. 335.

EXTENSIO.

Res quævis naturaliter certos habet terminos extensionis. G.d. 11. f. 4. n. 4. p. 455.
 Partes rei corporeæ extendi possunt, puncta non possunt. ibid. n. 5. p. 455.
 Extensio non magis arguit incomplectionem, quàm intensio. A.d. 7. f. 2. n. 4. p. 487.
 Extensio sola partium quoad locum non facit molem. ibid. n. 6. p. 487.

F.

FACULTAS.

Facultas sumitur dupliciter. L.d. 9. f. 2. n. 9. p. 55.
 Sitne Logica Facultas. ibid. p. 55.

FALSITAS vide VERITAS.

FATUM.

Fatum vox est sapientibus suspecta. P.d. 31. f. 3. n. 5. p. 372.
 Hac voce uti non expedit. ibid. n. 4. p. 372.
 Quid per Fatum intelligant Orthodoxi. ibid. n. 6. p. 372.
 Fatum formale, & objectivum. ibid. n. 7. p. 372.

FIDES.

Fides est regula veri. L.d. 24. f. 4. n. 1. p. 100.
 Fidei natura declaratur. L.d. 50. f. 1. p. 195.
 Quomodo differat ab opinione. ibid. n. 3. p. 195.
 Certitudo Fidei merienda est penes auctoritatem dicentis. ibid. n. 4. p. 195.
 Stat Fides in eodem intellectu de eodem objectu cum scientia & opinione. L.d. 50. f. 2. n. 9. p. 196.
 Idem actus potest esse Fidei & scientiæ. L.d. 50. f. 4. p. 198.
 Fides quomodo sit argumentum rerum non apparentium. L.d. 50. f. 3. n. 3. p. 197.
 Actus Fidei est actus propriè viatoris. ibid. n. 7. p. 198.
 Omnis

INDEX RERUM.

Omnis actus Fidei non excludit à se claritatem. L.d. 50. f. 4. n. 6. p. 199.
 Multa proponuntur credenda; quæ lumine naturæ innoscunt. L.d. 50. f. 2. n. 11. p. 197.
 Fides est doctrinæ perfectio. P.d. 12. f. 3. n. 1. p. 249.
 Sileat Philosophia, ubi loquitur Fides. ibid. n. 17. p. 250.
FIERI.
 Quid sit esse rem in *Fieri*; & in *facto* esse. P.d. 2. f. 3. n. 1. p. 205.
 In iis quæ producuntur successive, prius est *feri* quam *factum* esse; secus in iis quæ producuntur instantaneæ. G.d. 5. f. 3. n. 2. p. 428.

FIGURA.

Refutantur tres sententiæ circa rationem Figuræ. P.d. 17. f. 2. n. 1. & seq. p. 276.
 In quo consistat vera ratio Figuræ. ibid. n. 6. p. 276.

FILIUS.

Filius in Divinis non est *aliud* à Patre, sed *alius*. P.d. 18. f. 1. n. 2. p. 277.
 Filius naturalis in quo differat ab adoptivo. G.d. 2. f. 1. n. 3. p. 414.
 Filius in Divinis est Patri *ipsæ*, non *ipsius*. L.d. 19. f. 1. n. 5. p. 199.

FINIS.

Quid sit Finis. P.d. 23. f. 1. n. 1. p. 294.
 Item eodem actu potest amari ut Finis, & ut medium. ibid. p. 294.
 Finis *Qui*, & *Cui* uterque usus finem integrum constituit. ibid. n. 2. p. 295.
 Finis *Qui*, & *Quod*. ibid. n. 3. p. 295.
 Finis respectu unius; potest esse medium respectu alterius. ibid. n. 4. p. 295.
 Rerum omnium ultimus finis Deus. ibid. p. 295.
 Bruta, pueri, & amētes, non agunt propter finem. P.d. 23. f. 2. n. 1. p. 295.
 Multo minus agentia inanimata. ibid. n. 5. p. 295.
 Quo pacto cognitio spectet ad rationem Finis. P.d. 23. f. 3. n. 1. p. 295. & A.d. 27. f. 1. n. 2. p. 562.
 Finis est tantum causa intentionalis. P.d. 23. f. 3. n. 3. p. 296.
 In quo consistat causalitas Finis. ibid. n. 4. p. 296.
 Possunt duo fines adequati & totales concurrere ad eundem effectum. A.d. 27. f. 1. n. 3. p. 562.
 Quid sit esse finem adequatum. ibid. n. 4. p. 562.
 Intentio Finis & Electio mediorum non sunt duo actus distincti. ibid. n. 7. p. 562.
Cessante fine cessat res quomodo intelligendum. P.d. 10. f. 2. n. 6. p. 235.

FOENUM.

Cum Fœnum ita in calore intenditur, ut ignescat, ignis productio refundenda est in causam aliquam universalem. G.d. 10. f. 4. n. 6. p. 447.

FORMA.

Forma Physica dat speciem in naturalibus, ut artificialis forma in artefactis. L.d. 2. f. 1. n. 11. p. 31.
 Aliud est, esse Formam extrinsecam subjecto, aliud concreto. L.d. 4. f. 1. n. 5. p. 71.
 Formæ possibiles non erant ab æterno secundum aliquid intrinsecum. L.d. 18. f. 4. n. 1. p. 83.
 Formæ quædam sunt indifferentes ad diversâ speciem subjecti. P.d. 4. f. 1. n. 5. p. 212.
 Ratio formæ consistit in eo, quod denominationem det alteri, cui aliquo modo unitur. P.d. 4. f. 2. n. 1. p. 213.
 Formæ semel destructæ, non possunt naturaliter reproduci. P.d. 8. f. 3. p. 229.
 Variæ acceptiones Formæ. P.d. 11. p. 238.
 Dux opinionēs negantes Formam substantialem. P.d. 11. f. 1. n. 1. & 2. p. 238.
 Probatur dari Formas substantiales. ibid. n. 5. p. 239.
 Forma non est tota quidditas compositæ. P.d. 11. f. 2. n. 1. p. 239.
 Non est adequata radix omnium operationum. ibid. n. 2. p. 239.
 Variæ sententiæ de pluralitate formarum substantiarum in eodem composito. P.d. 11. f. 3. p. 240.
 Opinio de Forma corporeitatis. ibid. n. 4. p. 241.
 In eadem materia non possunt naturaliter simul dari duæ Formæ non subordinatæ, possunt divinitus. ibid. n. 8. & 15. p. 241.
 Implicat dari simul in eadem parte materiæ duas formas subordinatas. ibid. n. 12. p. 241.
 Cum duæ Formæ simul existunt in eadem materiâ, utraque existit supernaturaliter quodam modo. P.d. 1. f. 6. n. 3. p. 244.
 Eadem Forma diversis subjectis dat diversam subinde denominationem. P.d. 14. f. 6. n. 13. p. 267.
 Quomodo forma materialis pendet divisibilitate à materiâ. P.d. 14. f. 9. n. 1. p. 269.
 Formæ aliquæ essentialiter supponunt effectum suum formalem inadæquatum. P.d. 19. f. 3. n. 7. p. 284.
 Eodem instante reali quo producitur una Forma, expellitur alia. P.d. 11. f. 2. n. 4. p. 192.
 Omne subjectum aptum ad recipiendum Formam, non est semper aptum ad omnem ejus effectum formalem. P.d. 27. f. 6. n. 2. p. 315.

R. P. Th. Comptoni Philosophia.

Forma materialis produci nequit vi agentium naturalium in duobus locis discontinuis. P.d. 35. f. 1. n. 4. p. 346.
 Duæ Formæ penetratæ, separatæ à subjecto, non se destruent. G.d. 3. f. 1. n. 12. p. 418.
 Cur formæ substantiales assimilent sibi passum, non accidentales. G.d. 7. f. 6. n. 7. p. 438.
 Formæ substantiales nec intenduntur, nec remittuntur. G.d. 10. f. 9. n. 8. p. 451.
 Formæ materiales viventium constant partibus heterogeneis. A.d. 4. f. 1. & 2. p. 473.
 Forma non necessario tribuit subjecto cui inest, omnem suum effectum formalem. A.d. 13. f. 5. n. 5. p. 513.
 Formæ plantarum & imperfectorum animalium sunt divisibiles. A.d. 8. f. 1. n. 1. p. 491.
 Forma materialis indivisibilis posset naturaliter mutare successive totum suum subjectum. A.d. 8. f. 3. n. 14. p. 494.
 Forma materialis potest esse perfectior materiâ spiritali. A.d. 9. f. 2. n. 7. p. 496.
 Omnes Formæ, excepta animâ rationali, educuntur ex potentia materiæ. P.d. 11. f. 7. n. 11. & 2. p. 245.
 Formæ secundum nihil sui præexistere in materia antequam educantur. ibid. n. 5. p. 245.
 Non est improbabile, Formas aliquas substantiales sibi esse contrarias. M.d. 10. f. 2. n. 1. p. 602.

FORMA CADAVERICA.

Datur Forma cadaverica. P.d. 11. f. 4. n. 4. p. 242.
 Probabile est omnes Formas cadavericas in animalibus esse ejusdem speciei. ibid. n. 7. p. 243.
 A qua causa producatur Forma cadaveris. P.d. 25. f. 6. n. 3. p. 306.
 Forma cadaverica est quædam quasi causa formalis universalis. G.d. 2. f. 4. n. 3. p. 416.
 Qui determinet ad Formam cadaveris producendam. ibid. n. 6. p. 416.

FORMIDO.

Formido radicalis, & formalis. L.d. 50. f. 1. n. 7. & 8. p. 195.
 Formido formalis non est de ratione opinionis, aut fidei humanæ; est vero radicalis. ibid. n. 9. p. 195.

FORTUNA.

Fortuna quid sit. P.d. 3. f. 3. n. 2. p. 331.
 Ad eventus Fortuitos duo requiruntur. ibid. n. 3. p. 342.
 Ubi plus intellectus, ibi Fortuna minus. ibid. p. 332.
 Quid sit Fortuna apud Gentiles. ibid. n. 4. p. 332.
 Deo nihil esse potest fortuitum. P.d. 31. f. 3. n. 3. p. 332.

FRIGUS.

Frigus congregat tam homogenea, quam heterogenea. G.d. 12. f. 2. n. 7.

FUTURUM.

Aliud est rem esse determinatè Futuram, & esse Futuram necessariò. L.d. 46. f. 1. n. 6. p. 177.
 Futurum rei quid sit. ibid. n. 7. p. 177.
 Ut res dici possit Futura, quid requiratur. ibid. n. 8. p. 177.
 Futurum rei duplex. A.d. 25. f. 4. n. 14. p. 552.

G.

GAUDIUM.

Gaudium est de bono posseto. P.d. 8. f. 1. n. 4. p. 226.

GENERATIO.

Generatio est origo viventis à vivente, in similitudinem naturæ. G.d. 2. f. 1. n. 3. p. 414.
 In quo differat Generatio à Creatione. P.d. 2. f. 3. n. 2. p. 405.
 Generatio, prout est mutatio, habet tria principia. ibid. n. 3. p. 405.
 Privatio non est de conceptu Generationis præcisè sumptæ. ibid. n. 8. p. 406.
 Productio accidentium non sufficit ad Generationem substantialem. P.d. 14. f. 4. n. 4. p. 295.
 Generatio tribus modis sumitur. G.d. 1. f. 1. n. 1. p. 461.
 In quo Generatio differat ab Alteratione. ibid. n. 2. p. 411.
 Generatio substantialis consistit in productione unionis, non Formæ. ibid. n. 6. p. 412.
 Quæ similitudo in natura requiratur ad Generationem viventis. G.d. 2. f. 1. n. 5. p. 414.
 Quæ sit causa principalis in Generatione Viventis. G.d. 2. f. 2. n. 3. p. 414.
 Actio Generativa cur dicatur vitalis. G.d. 2. f. 3. n. 3. p. 415.
 Generatio non est formaliter corruptio, sed solum concomitantia, vel casualiter. G.d. 4. f. 1. n. 1. p. 425.
 Generatio differt specie à nutritione. G.d. 5. f. 1. n. 7. p. 427.

GENUS.

Generis definitio. L.d. 33. f. 1. n. 1. p. 133.
 Genus prædicatur per modum per se stantis. ibid. n. 3. p. 134.
 Quænam ad rationem Generis requirantur. ibid. n. 4. p. 134.
 Genus in communi non continet in se, sed sub se omnia particularia genera. L.d. 33. f. 3. n. 1. p. 136.
 Genus ut sit, quæ ratione sit superius universale. ibid. n. 5. p. 135.

H h h

P r a.

INDEX RERUM.

Prædicatur Genus immediatè de Individuis tam completis quam incompletis. L.d.33.f.4.n.4.&5.p.136.

Genus prædicatur immediatè de Individuis ut Genus, non ut species. L.d.33.f.6.n.2.& seq.p.137.

Prædicatio Generis de specie tam subalternâ, quàm infimâ, est incompleta. ibid.n.7.p.137.

Ad constituendum Genus requiruntur plura inferiora possibilia, specie diversâ. L.d.33.f.8.n.2.p.138.

Quo sensu dicatur Genus sumi à materia, differentiâ à Forma ibid. n.5.p.139.

Sicne Genus perfectius differentiâ. ibid.n.7.p.139.

Genus non transcendit suas differentias, sicut ens suas. L.d.40.f.3.n.1.p.153.

GIGAS.

Gigas & nanus, peccata naturæ. P.d.31.f.3.n.9.p.332.

GLACIES.

Glacies aliquando frangitur in vase ferreo ad vitandum vacuum. G.d.11.f.3.n.17.p.455.

Unde proveniat congelatio aquæ. G.d.12.f.3.n.6.p.459.

Cur glacies aquæ supernatent. G.d.11.f.6.n.5.& 6.p.457.

GRADUS.

Gratus qualitarum non propriè pugnant, sed agentia. P.d.22.f.2.n.9.p.295.

Quis ordo servetur in expulsiõe Graduum. G.d.7.f.2.n.8.p.435.

Quid sit Gradus esse homogeneos, & heterogeneos. G.d.10.f.1.n.1.p.443.

Qualitates non operativæ intenduntur per gradus homogeneos. G.d.10.f.2.n.6.p.444.

Qualitates operantes æquivocè, intenduntur similiter per gradus homogeneos. ibid.n.7.p.445.

Qualitatum operantium univocè Gradus sunt heterogenei. ibid. n.8.p.445.

Quod hæc qualitates disponant ad formas specie distinctas, non arguit earum Gradus esse heterogeneos. ibid.n.9.p.445.

Si Gradus operativi univocè essent homogenei possent duo agentia remissa se invicem intendere usque ad summum. G. d.10.f.3.n.1.p.445.

Qua ratione Gradus uniantur inter se. G.d.10.f.7.n.7.p.450.

Nulla sequitur superfluitas ex Gradibus heterogeneis. ibid.n.8.p.450.

Gratus inferiores concurrunt cum superioribus ad varios effectus. ibid.n.9.p.450.

Quomodo uniantur Gradus intensiõis cum subiecto. G.d.10.f.9.n.9.p.451.

GRATIA.

Gratia recipitur in substantia animæ immediatè. A.d.13.f.1.n.5.p.509.

Cur perat Gratia à solo Deo produci. A.d.17.f.4.n.3.p.529.

Gratia nec cognoscibilitatem, nec amabilitatem habet infinitam. A.d.20.f.4.n.8.p.537.

GRAVITAS: GRAVITARE.

Pondus asseri impositum gravitat sine interruptione. G.d.5.f.5.n.3.p.430.

Refutatur opinio adstruens pondus gravitare per mortuas. ibid. n.5.p.430.

Cur pondus, si continenter graviter, non citius frangat asserem, cui incumbit. ibid.n.9.p.431.

Quid sit Gravititas. G.d.14.f.1.n.2.p.462.

Est qualitas distincta à substantia. ibid.n.4.p.462.

Gravititas & levitas distinguuntur specie. ibid.n.6.p.463.

Gravititates rerum specie distinctarum non distinguuntur specie. ibid.p.463.

Inæqualiter gravia pari velocitate non decidunt. G.d.14.f.2.n.2.p.463.

Partes rei gravis non agunt sigillatim, sed per modum unius. G.d.14.f.3.n.3.p.464.

Etiã in vacuo, id quod est gravius, caderet celerius. ibid.n.6.p.464.

Motus naturalis gravius cur in fine sit velocior. ibid.n.7.p.464.

GUSTUS.

Sedes Gustus. A.d.14.f.4.n.3.p.517.

Distinguitur à tactu. ibid.p.517.

H.

HABITUS.

Habitus acquisitus non dat simpliciter posse, sed solum faciliè. A.d.29.f.1.n.1.p.566.

Habitus practicus, ad effectum quem dirigit, non concutit immediatè, sed solum per actum. L.d.12.f.1.n.7.p.63.

Remissio habitus non fit per productionem novi habitus remissioris. G.d.9.f.1.n.5.p.441.

Varie acceptiones habitus. A.d.28.f.1.n.1.& seq.p.564.

Habitus naturalis quid sit, & quomodo differat à supernaturali. ibid.n.1.p.565.& d.31.f.2.n.3.& 4.p.570.

Habitus nec in inanimatis reperiuntur, nec in brutis, nec in sensibus externis, aut interno. A.d.28.n.4.p.565.

Satisfic quibusdam experientiis præ se ferentibus, habitum in sensibus, & in brutis reperi. ibid.n.6.p.565.

Habitus à speciebus impressis distincti, non dantur in intellectu. A.d.28.f.2.n.1.p.566.

Dantur habitus in voluntate. ibid.n.4.p.566.

Si habitus essent species impressæ in intellectu, sequeretur Beatos habere habitus virtuosos. ibid.n.6.p.566.

Sententia statuens facilitationem habitus in modo quodam luparaddito. A.d.29.f.2.n.2.p.566.

Non faciliat habitus producendo actus intentionem. ibid.n.5.p.566.

Nec etiam faciliat informando solum potentiam. ibid.f.2.n.2.3.& 4.p.567.

Habitus concutit ad actus effectivè. A.d.29.f.3.n.2.p.568.

Actus non celerius producuntur cum habitu, quàm sine habitu. ibid.n.4.p.568.

An anima separata operans sine habitu, exerat vires majores. ibid.n.5.p.568.

Quomodo habitus in suo concursu differat à specie impressa. ibid.n.8.p.568.

Inclinatio, quæ præviè antecedit actum, est ab habitu in genere causæ efficientis. ibid.n.10.p.568.

Quo sensu dicantur habitus facilitare ad actus similes iis, à quibus producuntur. ibid.& d.31.f.2.n.7.p.571.

Habitus augentur per additionem novæ partis. A.d.30.f.1.n.2.p.569.

Ratio cur habitus non sint objectivè indivisibiles, sicut species visibiles. ibid.n.2.& 3.p.569.

Acquiruntur subinde habitus intensus per unicum actum. A.d.30.f.2.n.1.p.569.

Intendi possunt habitus per actus æqualis, imò minoris intensiõis. ibid.n.2.p.569.

Habitus producuntur, ab actibus simul & voluntate, conservantur autem à solâ voluntate. ibid.n.5.p.570.

Postquam quis diu ab actu aliquo cessavit, unde oriatur difficultas in eo rursus efficiendo. ibid.p.570.

Quomodo habitus contrarij se mutuo expellat. ibid.n.6.p.570.

Habitus supernaturalis in quo consistat. A.d.31.f.1.n.1.p.570.

Habitus supernaturales non intenduntur ab actibus Physicis, sed tantum moraliter. ibid.n.5.p.570.

Per actus supernaturales non producitur habitus supernaturalis solum facilitans. A.d.31.f.2.n.3.p.571.

Habitus naturalis facilitare subinde potest ad actus supernaturales. ibid.n.7.p.571.

A Privatione ad habitum non datur regressus. P.d.8.f.3.n.4.p.229.

HABITUS prædicamentum.

Offenditur in quo consistat. M.d.10.f.3.n.3.p.603.

HOMO.

Homo non est idem Physicè puer & senex, sed tantum moraliter. P.d.11.f.2.n.7.p.240.

Est ex parte tantum corporeus. P.d.11.f.4.n.3.p.242.

Denominatio hominis non tribuitur alicui parti sigillatim, sed integro composito. ibid.n.9.p.243.

Physica hominis definitio. P.d.15.f.1.n.3.p.270.

Homo in duobus locis constituitur, in quo posset vivere, & mori, in alio peccare, mori, &c. P.d.35.f.6.n.1.& 8.p.351.

Homo in duobus locis sibi occurrens, non potest secum penetrari. ibid.n.6.p.351.

Homo habet in se principium intrinsecum corruptionis. G.d.4.f.3.n.3.p.425.

Potest homo per pharmaca perpetuò conservari in vivis. G.d.4.f.4.n.2.p.426.

Cur nemo ad hoc usque tempus vitam protraxerit. ibid.n.5.p.426.

Iusta hominis proportio: & quæ sit statura optima. G.d.5.f.1.n.9.p.428.

An homo, ubi ad maximum pervenit, possit augeri. G.d.6.f.2.n.12.p.433.

Homo est objectum attributionis Animæasticæ. A.Proem.n.2.p.465.

Homo in manu aut pede non est completè visus substantialiter. A.d.4.f.3.n.8.p.476.

Homo arbor inversa. G.d.2.f.5.n.5.p.417.& A.d.13.f.4.n.11.p.512.

HUMIDUM, HUMIDITAS.

Ad vitam sustentandam requiritur calor naturalis, & humidum radicale. G.d.4.f.3.n.4.p.425.

Utrumque per totum corpus diffunditur. ibid.n.5.p.425.

Cur vocetur humidum radicale. ibid.p.425.

Color naturalis & humidum radicale secundum diversas qualitates in se invicem agunt. ibid.n.6.p.426.

Humiditas est accidens. G.d.12.f.2.n.4.p.458.

Humiditas non est tam activa ac calor, & frigus. ibid.n.5.p.459.

Humiditas in quo consistat. ibid.n.8.p.459.

Humiditas & siccitas diversimodè conducunt ad memoriam. A.d.15.f.1.n.5.p.518.

HYEMS.

INDEX RERUM:

HYEMS.

Stomachus hyeme est calidior. G.d.7.f.5.n.10.p.437.
Cur cibis calidioribus homines hyeme utantur, frigidioribus
æstare. ibid.n.14.p.437.
Unde dicantur lapides hyeme sudare. G.d.12.f.3.n.6.p.459.
Aqua purialis cur hyeme sit calida, frigidior æstare. G.d.7.f.5.
n.7.p.437.

I.

IDEM.

Duo realiter distincta, nunquam realiter in unam essentiam
possunt coalescere. L.d.26.f.11.n.8.p.112.
Quæ censentur eadem secundum Aristotelem. L.d.29.f.1.n.1.
& 4.p.119.
Idem sub diversa ratione potest sibi esse prius & posterius. I.
d.33.f.3.n.4.p.333.
Idem manens idem est semper aptum facere idem. G.d.5.n.4.
p.430.
Nullum simile est idem. L.d.29.f.1.n.3.p.120.

IGNIS.

Datur sphaera ignis, linoæ contrigua. G.d.12.f.11.n.3.p.459.
Ignis in propria sphaera supra ætrem non est otiosus. ibid.n.4.
p.458.
Existit etiam ignis in locis subterraneis. ibid.p.458.
Ignis est summè calidus. G.d.12.f.3.n.1.p.459.
Cur extinguatur à sole. G.d.12.f.4.n.1.p.460.

IMMORTALITAS.

Immortalitas triplex, essentialis, naturalis, & gratuita. A.d.10.
f.2.n.1.p.499.
Quo sensu dicantur Patres, nullam creaturam esse naturâ suâ im-
mortalem. C.d.1.f.2.n.2.p.397.
Per peccatum ingressa est mors in mundum, non tamen mor-
talitas. G.d.4.f.2.n.4.p.425.

IMPENETRABILITAS.

Variis modis aliqua sunt impenetrabilia. M.d.9.f.2.n.3.p.599.
Ubicationes duæ heterogeneæ, & duæ Durationes, quo sensu
sunt impenetrabiles. ibid.p.599.
Impenetrabilitas, licet explicetur per negationem, est tamen
quid positivum. ibid.n.5.p.599.

IMPULSUS.

Motus lapidis projecti in ætrem fit per impulsum à projiciente
impressum. G.d.13.f.1.n.3.p.461.
Impulsus distinguitur realiter à levitate & gravitate. ibid.n.3.
p.461.
Quando ad impulsum requiritur motus localis. G.d.13.f.3.
n.1.p.462.
Impulsus plerumque producitur in instante, per accidens ali-
quando successivè. ibid.n.2.p.462.
Impulsus corrumpitur successivè. ibid.n.3.p.462.
Impulsus ab extrinseco potest augere motum naturalem. G.
d.14.f.2.n.6.p.463.

INANIMATA.

Res inanimatae quomodo audiant vocem Creatoris. P.d.30.
f.1.n.7.p.327.
Quo sensu Scriptura subinde rebus inanimatis tribuat vitam.
A.d.6.f.11.n.11.p.480.

INCEPTIO & DESITIO.

Modus incipiendi & desinendi rerum duplex. P.d.37.f.3.n.2.
p.358.
Quid sit incipere & desinere extrinsece. ibid.p.358.
Incipere & desinere intrinsece. ibid.n.4.p.358.
Potest res aliqua simul incipere & desinere intrinsece. ibid.
p.358.
Essentialiter successiva non possunt incipere aut desinere intrin-
sece. G.d.6.f.11.n.1.p.431.
Res per accidens successivæ possunt. ibid.n.3.p.431.

INDIVIDUUM.

Individuum sumitur completè & incompletè. L.d.33.f.4.n.3.
p.136.
Individua cur ita dicta. L.d.35.f.11.n.1.p.141.
Porphyriana Individui definitio. ibid.n.2.p.141.
Septem Individui proprietates. ibid.p.141.
Essentialis Individui definitio. ibid.n.3.p.141.
Potest ab Individuis abstrahi una ratio Individui. L.d.35.f.11.
n.4 & 6.p.141.
Ratio hæc communis Individui nec est species, nec genus. ibid.
n.11.p.142.
Quid sit Individuum vagum. L.d.35.f.2.n.3.p.142.
Individuum vagum nequit à parte rei existere. ibid.n.4.p.142.
Indeterminatio Individui Vagi se tenet ex parte intellectus, non
objecti. ibid.p.142.
Individuum vagum non est ratio communis. ibid.n.5.p.142.
De Individuis dari potest scientia. L.d.49.f.11.n.5.p.191.
Circumstantiæ non determinant ad Individuationem. P.d.31.
f.1.p.329.
Causa prima determinat ad Individuationem. ibid.n.7.p.329.
R.P.Th. Comptoni Philosophia.

Etiam in actibus liberis.

P.d.51.f.2.n.5.p.330.

Modus quo Deus ad Individuationem determinet. ibid.n.7.p.331.
Non sumitur Individuatio à materia signata. M.d.2.f.1.n.2.
p.376.
Nec a loco & tempore. ibid.f.3.n.7.p.378.
Res spirituales quo sensu individuantur seipsis. M.d.2.f.2.n.3.
p.377.

INDIVISIBILITAS.

Triplici divisibilitati triplex responder indivisibilitas. P.d.43.
f.2.n.1.p.380.
Potest indivisibile successivè correspondere rei divisibili. ibid.
n.9 & 10.p.381.
Indivisibile additum indivisibili, non facit majus. P.d.45.f.4.
n.2.p.388.
Res indivisibilis produci potest in tempore. G.d.6.f.11.n.5.p.412.
Indivisibilitas quoad partes essentialis & integrales. A.d.9.f.12.
n.4.p.496.
Implicat ubicatio indivisibilis respectu spatij divisibilis. P.d.13.
f.5.n.6.p.259.

INFINITUM.

Infinutum est quod nullo finito tempore exhaustiri potest. P.
d.41.f.11.n.9.p.378.
Infinutum subinde sumitur pro magno aliquo numero. P.d.46.
f.11.n.1.p.389.
Infinutum simpliciter, & secundum quid. ibid.n.2.p.389.
Infinutum in essentia est solus Deus. ibid.p.389.
Infinutum Categorematicum, & syncategorematicum. ibid.n.4.
p.389.
In quolibet Infinito sunt infinites infinita. ibid.n.5.p.389.
Definitio Infiniti. P.d.46.f.11.n.6.p.389.
Unum Infinitum potest esse majus alio materialiter, non forma-
liter. ibid.n.7.p.389.
Numerus creaturarum possibilium est infinitus. P.d.46.f.2.n.5.
p.390.
Potest divinitus dari Infinitum. P.d.46.f.4.n.5.p.391.
Datur de facto Infinitum in negationibus. ibid.p.391.
Omne Infinitum extensivè non est immensum. P.d.46.f.5.n.4.
p.392.
Satisfit quibusdam argumentis contra Infinitum. ibid.n.11.
p.393.
An in Infinito totum sit majus parte. P.d.46.f.6.n.3.p.393.
Implicat Infinitum simplex, seu semel tantum Infinitum. ibid.
n.5.p.393.
In toto Infinito sunt sæpius infinites infinita, quàm in ullâ ejus
parte infinita. ibid.n.6.p.394.
Dari possunt duo Infinita æqualia. ibid.n.8.p.394.
Infinitum intra duos terminos claudi potest. P.d.46.f.3.n.6.
p.396.
Punctum quo sensu sit infinitum. P.d.46.f.11.n.2.p.389.

INSANIA.

Cur quidam in uno subinde puncto insaniant, non in aliis. A.
d.16.f.4.n.4.p.522.
Stultorum infinitus est numerus. P.d.46.f.11.n.1.p.389.

INSECTUM.

Animæ Insectorum sunt divisibiles. A.d.8.f.11.n.1.p.495.
Cur insecta, etiam secunda vivant. G.d.2.f.11.n.6.p.416.
In insectis sedes vitæ est medulla in spina dorsali. ibid. & A.d.8.
f.11.n.6.p.492.

INSTANS.

Instantia cur vocentur mutata esse. G.d.6.f.11.n.2.p.431.
Instans temporis definit in tempore. ibid.n.5.p.432.

INTELLECTIO.

Intellectio non consistit in sola actione Physica. A.d.22.f.11.
n.3.p.540.
Quid sit intelligere formaliter. ibid.f.2.n.5.p.540.
Intellectio est qualitas intentionalis. A.d.22.f.3.n.5.p.541.
Est etiam qualitas Physica. ibid.n.9.p.542.
Intellectio in suo formali conceptu non includit actionem Phy-
sicam. A.d.22.f.2.n.6.p.541 & f.4.n.1.p.542.
Intellectio non est modus. ibid.n.7.p.542.
Intellectio in suo effectu formali includit etiam unionem. ibid.
n.9.p.542.
Intellectio posita in bruto, cur illud non redderet intelligens.
ibid.n.11.p.542.
Intelligens mover se ab extrinseco per qualiterem intentionali-
ter. A.d.22.f.5.n.5.p.543.
Intellectivum creatum dicit actionem Physicam præsupposi-
tè, non formaliter. ibid.n.7.p.543.
Intelligere latius patet quàm dicere. ibid.n.11.p.544.
Qualitas intellectiois produci potest à solo Deo, & poni in la-
pide. A.d.22.f.7.n.1.p.545.

INTELLECTUS.

Nihil est in intellectu, quod non prius fuerit in sensu, quomodo
intelligendum. L.d.13.f.6.n.4.p.70.
Operationes intellectus sunt tres. L.d.6.f.11.n.1.p.33.
Intellectus rectius dicitur dirigi quàm actus. L.d.8.f.2.n.5.
p.52.

INDEX RERUM.

- Intellectus extensione sit practicus. L.d. 10. f. 1. n. 1. p. 56.
Intellectus intelligendo sit omnia. L.d. 13. f. 1. n. 6. p. 65.
Diversus modus tendendi intellectus & voluntatis in ob-
jectum. ibid. n. 11. p. 66.
Per intellectionem dicuntur peculiari modo res esse in anima.
ibid. p. 66.
Intellectus potest divisa adunare, & adunata dividere. L.d. 24.
f. 5. n. 5. p. 101.
Intellectus eodem actu nequit representare possibile redditum
impossibile. L.d. 44. f. 5. n. 9. p. 169.
Intellectus non potest assentiri falso ut falso. L.d. 44. f. 6. n. 4.
p. 170.
In quibus actibus subijciatur intellectus voluntati. L.d. 47. f. 8.
n. 5. p. 187.
Intellectus multo promptior est ad excogitandas difficultates
in re aliqua, quam ad solvendas. P.d. 27. f. 2. n. 7. p. 312.
Eadem necessarii debet esse potentia intelligens, & volens. A.
d. 13. f. 3. n. 5. p. 150.
Intellectus non potest primo excitari ad operandum a volun-
tate. A.d. 16. f. 4. n. 7. p. 522.
Quo sensu dicatur intellectus operari cum conversione ad phantas-
mata. ibid. n. 9. p. 523.
Sunt in intellectu species tam universalium quam singularium.
A.d. 16. f. 5. n. 12. p. 524.
Intellectus sua subtilitate, multa intentionaliter separat, quæ rea-
liter separari non possunt. ibid. n. 14. p. 524.
Quid sit intellectus *Agens*: quid *Possibilis*. ibid. n. 5. p. 524.
Objectum intellectus. A.d. 18. f. 1. n. 1. p. 530.
Implicat potentia intellectiva purè discursiva. A.d. 24. f. 6. n. 2.
p. 553.
Sine possibilis intellectus formaliter liber. ibid. n. 6. & 7. p. 554.
Possibilis est creatura intellectiva, non volitiva. ibid. n. 8. p. 554.
INTENSIO.
Indivisibilia extensionis habeant intensionem, & contra. G.d.
9. f. 1. n. 1. p. 441.
Intensio non consistit formaliter in remotione contrarij. ibid.
n. 2. p. 441.
Tres modi defendendi intensionem fieri per maiorem radica-
tionem in subiecto. G.d. 9. f. 2. n. 1. & 2. p. 442.
Refellitur hæc sententia. ibid. n. 3. p. 442.
Gradus intensionis non sunt modi respectu sibi invicem. ibid.
n. 5. p. 442.
Intensio non potest consistere in sola productione novæ unio-
nis. ibid. n. 6. p. 442.
Intensio explicari nequit per amissionem prioris, & acquisitio-
nem perfectioris existentia. ibid. n. 10. p. 442.
Intensio sit additio gradus ad gradum. G.d. 9. f. 3. n. 1. p. 443.
Remissio de contra per alicujus gradus expulsionem. ibid. p. 443.
Intensio ex gradibus homogeneis est perfectior extensione. G.
d. 10. f. 2. n. 4. p. 444.
INTENTIO.
Intentio, propriè loquendo, est actus voluntatis. L.d. 17. f. 3.
n. 1. p. 80.
Sumitur aliquando pro actu intellectus. ibid. p. 80.
Prima & secunda intentio. ibid. n. 3. p. 80.
Prima intentio objectiva non est semper ens reale, nec secun-
da semper ens rationis. ibid. n. 4. p. 80.
Intentio voluntatis non influit in actum immediatè. A.d. 25.
f. 1. n. 5. p. 555.
Intentio & Electio quomodo differant. vide Finis.
INSTRUMENTUM.
Causa instrumentalis est vera causa. P.d. 24. f. 2. n. 2. p. 298.
Instrumenta artis non sunt propriè instrumenta. ibid. n. 5.
p. 299.
Instrumentum aliud conjunctum, aliud separatum. ibid. n. 8.
p. 299.
Conjunctum quoad esse, & quoad causalitatem. ibid. n. 8. & 9.
p. 299.
Instrumentum non agit nisi motum à causa principali. ibid.
p. 299.
Instrumenta aliqua sunt conjuncta quoad causalitatem, & sepa-
rata quoad esse, & contra. ibid. n. 10. p. 299.
Quo fortior est causa principalis, eo plura potest instrumen-
tum. P.d. 27. f. 4. n. 12. p. 314.
INTRODUCTIO.
Cur hic tractatus Logice præfigatur. I. in Proem. a. 1. p. 1.
Non rectè vocatur compendium Logicæ, seu Summulæ. ibid.
n. 2. p. 1.
IRA.
Ira non producitur in corde. A.d. 25. f. 2. n. 3. p. 518.
Unde fiat ut ira maximè ebulliat sanguis circa cor. ibidem
p. 518.
JUDICIUM.
Judicium in eadem objecta tendit, in quæ tendit Apprehensio,
sed diverso modo. L.d. 6. f. 1. n. 2. p. 43.
Judicium omne duas in se continet formalitates. L.d. 16. f. 4.
n. 3. p. 78. & d. 44. f. 2. n. 10. p. 167.
Potest quis simul judicare duo contradictoria esse probabilia.
A.d. 21. f. 1. n. 17. p. 538.
Judicium est simplex qualitas. A.d. 21. f. 2. n. 5. p. 539.
Judicium assertivè extrema unit inter se. ibid. n. 7. p. 539.
Judicium indifferens quid sit. A.d. 24. f. 5. n. 3. p. 553.
L.
LAC.
Lac non vivit. A.d. 3. f. 3. n. 3. p. 472.
LACHRYMÆ.
Lachrymæ non vivunt. A.d. 3. f. 3. n. 3. p. 472.
Aliquando excutuntur risu. A.d. 15. f. 2. n. 9. p. 519.
LAPIS.
Unde contingat lapidem unum in alium magnâ vi cadentem, in
partes comminui. G.d. 7. f. 4. n. 8. p. 436.
Lapis Bononiensis. G.d. 13. f. 3. n. 4. p. 462.
LEBES.
Fundum leberis temperatur aquâ ebulliente. P.d. 36. f. 1. n. 4.
p. 353. & f. 3. n. 6. p. 355.
LEODIUM.
Leodium civitas nobilissima. P.d. 12. f. 2. n. 21. p. 248.
Dogmatum fidei, & Ecclesiæ sanctionum tenacissima. ibidem
p. 248.
Sanctissimi Sacramenti solemnitas Leodij primum orta. ibid.
n. 22. p. 248.
Inde in reliquis nationes magno Orbis bono derivata. ibid. p. 248.
LEGIA ECCLESIA ROMANÆ FILIA. p. 248.
LEVITAS.
Levitas quid sit. G.d. 14. f. 1. n. 2. p. 462.
Levitas est qualitas à substantia rei distincta. ibid. n. 4. p. 462.
Levitas & gravitas distinguuntur specie. ibid. n. 6. p. 463.
Res quo leviores, eo celerius moventur sursum. G.d. 14. f. 3. n. 1.
p. 464.
Morus naturalis levium cur in fine velocior. ibid. n. 7. p. 464.
LIBERTAS.
Libertas quadruplex. A.d. 24. f. 1. n. 1. & 2. p. 550.
Definitio libertatis in actu primo. ibid. n. 5. p. 550.
Differentia in modo operandi inter libera, & non libera. ibid.
n. 6. p. 550.
Libertas *contrarietatis*, & *contradictionis*. ibid. n. 8. p. 550. & L.d.
47. f. 8. n. 1. p. 186.
Libertas in actu primo & secundo. A.d. 24. f. 2. n. 1. p. 551.
Libertas non est actibus adæquatè intrinseca. A.d. 24. f. 3. n. 4.
p. 552.
Datur in hominibus liberum arbitrium. A.d. 24. f. 1. n. 4. p. 550.
LIGNUM VITÆ.
Varie opiniones de efficacia ligni vitæ ad vires hominum re-
staurandas. G.d. 4. f. 4. n. 3. p. 426.
LINGUA.
Lingua homini data ut index animi, & mentis interpret. L.d. 42.
p. 156.
Muris quævis corporis pars est lingua. ibid. p. 157.
Ad linguam nihil derivatur, quod non antea fuit in mente. L.
d. 42. f. 4. n. 1. p. 159.
LOCUS.
Locus extrinsecus quid sit. P.d. 32. f. 2. n. 4. p. 338.
An quidquid moveatur, mutet locum. ibid. n. 3. p. 338.
Ad mutationem loci extrinseci sufficit locum moveri, re immo-
ta. ibid. n. 4. p. 334.
Esse rem in loco aliquid necessarii involvit præter rem & lo-
cum. P.d. 34. f. 1. n. 1. p. 341.
Nulla res esse naturaliter potest in duobus locis discontinuis.
P.d. 35. f. 1. n. 2. p. 346.
Potest divinitus idem corpus esse circumscriptivè in duobus lo-
cis. P.d. 35. f. 3. n. 3. p. 348.
Possunt similiter duo corpora quanta esse simul in eodem loco.
ibid. n. 8. p. 348.
Quid sit esse in loco circumscriptivè, quid definitivè. P.d. 35.
f. 4. n. 1. & 2. p. 349.
Res in duobus locis posita, bis tantum potest ac existens in uno.
P.d. 35. f. 5. n. 3. p. 350.
Est capax contradictoriorum. ibid. n. 5. p. 350.
Res in duobus locis adæquatè existens, potest naturaliter mo-
veri in utroque. P.d. 35. f. 4. n. 8. p. 349.
Varia inquiruntur circa rem in duobus locis. ibid. f. 6. p. 351.
Ut res sit in duobus locis, non requiritur nova illius productio.
G.d. 3. f. 7. n. 1. p. 422.
LOGICA.
Est veritatis indagatrix scientia. I. d. 1. f. 1. n. 3. p. 28.
Scientiarum clavis. ibid. n. 4. p. 28. & d. 5. f. 1. n. 5. p. 39.
Ejus origo, incrementum, continuatio. d. 1. f. 1. p. 29.
Modus eam inveniendi. ibid. n. 7. p. 29.
Quis ejus finis. ibid. n. 10. p. 29.
Logica dirigit sermonem internum. I. d. 1. f. 2. n. 2. p. 29.
Naturalis & artificialis. ibid. n. 3. p. 29.
Actualis & habitualis. ibid. n. 4. p. 29.
Artifici.

INDEX RERUM.

Artificialis Logica sita est in regulis usu acquisitis. *ibid.* n. 5.

Objectum Attributionis Logicae est Definitio. *L. d. 7. f. 4. n. 2.*

Cur Logica vocetur scientia rationis. *L. d. 5. f. 2. n. 3. p. 38.*

Logica ars artium. *L. d. 5. f. 1. n. 4. p. 39.*

Logica & Metaphysica se mutuo juvant. *L. d. 5. f. 3. n. 2. p. 40.*

Logica est Ars pingendi. *L. d. 5. f. 3. n. 13. p. 41.*

Logica primum munus est reddere non definitores, seu cognitores essentiae: secundarium, disputatores. *L. d. 7. f. 6. n. 4. p. 50.*

Logica non tradit regulas ultra conclusionem. *ibid.* n. 7. p. 50.

Logica non rectitudinem tantum spectat in actibus, sed etiam veritatem. *L. d. 8. f. 1. n. 4. p. 51.*

Logica naturalis prior fuit artificiali. *L. d. 8. f. 2. n. 1. p. 52.*

Logica *Coniuncta* & *Avulsa*. *L. d. 8. f. 3. n. 2. p. 53.*

Logica *uens* non est habitus à Logica *Docente* & alius scientis distinctus. *ibid.* n. 5. p. 54.

Vera explicatio Logicae *Docentis* & *Vientis*. *ibid.* n. 6. p. 54.

Logica *Docens* in actu primo, & in actu secundo. *L. d. 8. f. 3. n. 8. p. 54.*

Idem numero actus potest esse simul Logica *Docens* & *Viens*. *ibid.* n. 9. p. 54.

Logica est scientia. *L. d. 9. f. 1. n. p. 54.*

Si Logica non esset scientia, ruerent magna ex parte aliae scientiae. *ibid.* n. 4. d. 55.

Tam evidenter demonstrat pars *Topica* proprietates syllogismi probabilis, quam *Analytica* demonstrativi. *ibid.* n. 5. p. 55.

Logica & quoad partem *Topicam* & *Analyticam* est virtus intellectualis. *L. d. 9. f. 2. n. 3. & 4. p. 55.*

Est etiam virtus quoad partem *Sophisticam*. *ibid.* n. 5. p. 55.

Logica item est Ars, & Facultas. *ibid.* n. 7. 8. & 9. p. 55.

Logica simpliciter est scientia practica. *L. d. 10. f. 6. n. 9. p. 60.*

Artificium Logicae non est expetibile propter se. *ibid.* n. 10. p. 60.

Logica non est simpliciter necessaria ad ullam conclusionem evidentem aliarum scientiarum. *L. d. 11. f. 1. n. 4. p. 61.*

Logica artificialis non est simpliciter necessaria ad scientiam etiam totalem acquirendam. *ibid.* n. 7. p. 62.

Logica est simul scientia, & modus sciendi. *ibid.* n. 11. p. 62.

Logica quo modo sit prior aliis scientiis. *L. d. 11. f. 2. n. 2. & 3. p. 62.*

Logica quoad perfectionem nec prima est inter scientias, nec postrema. *L. p. 1. f. 2. n. 5. p. 62.*

In omni actu artificioso scientiarum apparent quaedam lineamenta Logicae. *L. d. 12. f. 1. n. 1. p. 63.*

Logica ad actus aliarum scientiarum concurrat tantum directivè. *ibid.* n. 4. p. 63.

Artificium Logicum in actibus Physicis produciunt Physici ab habitu Physica. *L. d. 12. f. 2. n. 9. p. 64.*

Logica est una aggregatione scientia. *ibid.* f. 3. n. 4. p. 65.

Causa efficiens, materialis, formalis, & formalis Logicae. *ibid.* n. 5. p. 65.

Logicae definitio. *ibid.* n. 8. p. 65.

Laudes Logicae. *L. d. 11. p. 61.*

LOQUI.

Loqui, & intelligi non sunt correlativa. *L. d. 43. f. 3. n. 4. p. 158.*

Utrum aliquis loqui possit secum. *L. d. 41. f. 2. n. 4. p. 158.*

Ut quis propriè loquatur, non requiritur ut proferens & audiens verba illa intelligant. *L. d. 42. f. 3. n. 3. & seq. p. 158.*

Tres modi loquendi. *ibid.* n. 9. p. 158.

Latius patet loqui, quam significare. *L. d. 42. f. 3. n. 13. p. 259.*

Vide vox, & significare.

LUX.

Lux, ut possit requiritis, momento tota produciunt, ita tota momento perit. *P. d. 24. f. 4. n. 8. p. 301.*

Ex apparente diversitate coloris, non arguitur specifica diversitas lucis. *C. d. 2. f. 3. n. 12. p. 43.*

Lux non habet maximum. *C. d. 10. f. 9. n. 3. p. 451.*

Colores aliqui identificantur cum luce. *A. d. 14. f. 2. n. 8. p. 516.*

Ex appositione tenebrarum luci lucis fit accessio. *L. d. 7. f. 1. n. 6. p. 45.*

M.

MAGNES.

Cur magnes trahat ferrum, non lignum. *P. d. 36. f. 2. n. 3. p. 353.*

MAGNITUDO.

Duo rerum termini versus magnitudinem. *G. d. 6. f. 2. n. 1. p. 432.*

Vivencia habent terminum magnitudinis, non Metaphysicè, sed moraliter. *ibid.* n. 6. p. 433.

Res habentes connexionem cum viventibus, certum habent in primà productione terminum magnitudinis. *ibid.* n. 8. p. 433.

Aliud est de rebus non habentibus connexionem cum viventibus. *ibid.* n. 9. p. 433.

MAJOR ET MINOR.

Rejiciuntur varij modi explicandi conceptum Propositionis Majoris & Minoris. *L. d. 8. f. 2. p. 52.*

Vera eandem explicatio. *ibid.* n. 14. p. 53.

Esse Majorem & Minorem, etiam in actu primo, dicit aliquid extrinsecum. *ibid.* n. 8. p. 52.

MALUM.

Malum triplex. *A. d. 23. f. 1. n. 2. p. 546.*

Malum sub una ratione, est bonum sub alia. *ibid.* p. 546.

Nullus amare potest malum quâ tale. *ibid.* n. 4. p. 546.

Nemo intendens ad malum operatur. *ibid.* p. 546.

Quandocunque amatur malum, aliqua ratio boni in eo apprehenditur. *ibid.* n. 8. p. 547.

Malum nostri temporis. *A. d. 1. f. 1. n. 3. p. 466.*

SI MARIA.

Beatissima Virgo nunc est Mater Christi, non minus quam ante illius mortem. *M. d. 11. f. 18. n. 1. p. 618.*

Plus gratiae meruit quam ceteri omnes sancti simul. *G. d. 10. f. 7. n. 5. p. 449.*

MATER.

Mater materiam disponit pro tactu. *A. d. 8. f. 3. n. 6. p. 493.*

Nutrients foetum, longè magis indiget cibo, quam alia. *ibid.* p. 494.

MATERIA.

Datur materia prima: estque subjectum substantiale. *P. d. 3. f. 1. n. 1. p. 209.*

Tres materiae definitiones. *P. d. 3. f. 2. n. 23. & 24. p. 210.*

Materia prima est naturaliter incorruptibilis. *ibid.* n. 5. p. 211.

Est simpliciter ingenerabilis. *ibid.* n. 11. p. 211.

Materia *Transiens*, & *Permanens*; *Prima*, & *Secunda*. *ibid.* n. 12. p. 211.

Materia dicitur essentialem ordinem ad formas possibiles. *P. d. 3. f. 1. n. 8. p. 214.*

Non respicit formas in communi. *P. d. 7. f. 2. n. 1. p. 222.*

Respicit formas collectivè, non divisivè. *P. d. 7. f. 3. n. 3. p. 223.*

Formas omnes recipit immediatè. *P. d. 7. f. 4. n. 4. p. 225.*

Materia prima habet actum entitativum. *P. d. 7. f. 5. n. 4. p. 226.*

Est tamen pura potentia Physica. *ibid.* n. 6. p. 226.

Magis appetit formas perfectas, quam imperfectas. *P. d. 8. f. 1. n. 7. p. 227.*

Sub forma tamen imperfectiori non est in statu violento. *ibid.* n. 11. p. 227.

Materia existens sine omni formâ, an possit dici desiderare omnes. *ibid.* n. 15. p. 227.

Materia non minus respicit formas accidentales, quam substantiales. *ibid.* n. 25. p. 228.

Duplex appetitus materiae. *P. d. 8. f. 2. n. 3. p. 228.*

Materia non appetit formas corruptas. *P. d. 8. f. 4. n. 7. p. 230.*

Materia habet propriam existentiam distinctam ab existentia formae. *P. d. 9. f. 1. n. 4. p. 231.*

Potest divinitus existere sine omni formâ. *P. d. 9. f. 3. n. 4. p. 233.*

De facto tamen nunquam sine omni formâ existit. *P. d. 10. f. 1. n. 1. p. 134.*

Ab agente naturali non potest denudari omni formâ. *ibid.* n. 5. p. 234.

Materia non dependet à formâ à priori. *P. d. 10. f. 2. n. 2. p. 235.*

Casu quo denudaretur materia omni formâ, non teneretur Deus ut auctor naturae eam destruere. *ibid.* n. 5. p. 233.

Imo eadem adhuc actione conservaretur, qua antea. *P. d. 10. f. 2. n. 1. p. 236.*

Materia subalternaria est una specie infimâ Substantiali. *P. d. 10. f. 4. n. 1. p. 237.*

Differt saepe specie accidentali. *ibid.* n. 2. p. 237.

Non repugnat alia materia specie Substantiali distincta. *ibid.* n. 6. p. 237.

Materia non est omnium rerum imperfectissima. *ibid.* n. 7. p. 237.

Probabile est posse dari materiam capacem sex, vel decem tantum ex formis corruptibilibus. *P. d. 10. f. 4. n. 10. p. 237.*

Materiae colorum, & inter se invicem, & à subalternari differunt specie. *ibid.* n. 11. p. 237.

Quas causas habeat materia. *P. d. 10. f. 5. n. 1. p. 238.*

Non pendet à formâ in genere causae formalis. *ibid.* n. 2. p. 238.

Est radix destructionis compositi. *ibid.* n. 4. p. 238.

Non est operativa ad extra. *ibid.* n. 5. p. 238.

Producit suas passionem. *ibid.* n. 6. p. 238.

Potest dari materia communis formae corruptibili & incorruptibili. *ibid.* n. 8. p. 238.

Materiae primigenia quanam sit. *P. d. 11. f. 2. n. 5. p. 240.*

Potentia materiae ad formas materiales est duplex. *P. d. 11. f. 6. n. 2. p. 244.*

Si duae formae divinitus inducerentur in eandem materiam, haec neutram sustentaret naturaliter. *ibid.* n. 4. p. 245.

Res materialis potest subiectari in spirituali. *P. d. 14. f. 7. n. 1. p. 267.*

Materiae secundum se sumptae nullus motus est violentus. *P. d. 16. f. 2. n. 3. p. 274.*

INDEX RERUM.

Materia secundum se sumpta nullus motus est violentus. P.d. 16.1.2.3.p.274.

Materia auctiorem habet connexionem cum quantitate, quam cum ulla forma substantiali. G.d.1.1.3.1.7.p.413.

Possibilis est materia spiritualis. A.d.9.1.2.1.3.p.496.

Ad quid deserviat istiusmodi materia. ibid. n.9. & 10. d.497.

Res variae nullum dicentes ordinem ad materiam, differunt solo numero. M.d.2.1.1.1.4.p.576.

Materia, ut distincta à quantitate, habet partes integrantes. M. d.9.1.1.1.5.p.598.

Potest materia divinitus conservari sine quantitate. M.d.9.1.4.1.1.p.601.

Materia existens sine quantitate, non conflueret ad punctum. ibid. p.601.

Materia sine quantitate non posset moveri ab agente quantitati. ibid. n.3. p.601.

MAXIMUM.

Maximum quod sit. G.d.6.1.2.1.1.p.437.

Maximum quod non. ibid. n.2. p.432.

MEDIUM.

Medium in syllogismo est vinculum extremum. L.d.7.1.2.1.3.p.23.

Medium vel debet esse incommunicabile; vel adaequatè distribui. ibid. n.23.

Poni non debet in conclusione, nisi in raro aliquo casu. ibid. n.23. p.23.

Media habent bonitatem utilem. P.1.2.3.1.1.1.5.p.295.

Media libera operantur libere, quantumvis producantur necessarii. A.d.2.5.1.1.2.5.p.555.

MELANCHOLIA.

Constantia & firmitas oritur ab humore melancholico. G.d.12.1.5.1.5.p.460.

Ingeniosi plerumque sunt melancholici. ibid. n.6. p.460.

Nimia melancholia mentem degravat, & obrundit. ibid. p.460.

Melancholia, & phlegma non ita sunt de integritate hominis, ac sanguis. A.d.3.1.3.1.2.p.472.

Non vivunt. ibid. p.472.

MEMORIA.

Memoria quid sit. A.d.12.1.2.1.5.p.531.

In quibus rebus invenitur memoria. ibid. n.6. p.531.

MENSURA.

Primum in unoquoque genere mensura est reliquorum. L.d.13.1.1.1.1.p.65.

Mensura alia activa, alia passiva. M.d.9.1.1.1.1.p.598.

MERITUM.

Dignitas personae plurimum confert ad meritum. G.d.10.1.7.1.5.p.449.

Deus punit citra praemiam ultra condignum. ibid. n.6. p.449.

METALLUM.

Modus indagandi metalla. P.d.36.1.1.1.4.p.353.

METAPHYSICA.

Metaphysicus cur dictus Theologus. P.1.1.1.1.4.p.456.

Obiectum attributionis Metaphysicae. M.1.1.1.1.4.p.573.

Metaphysica scientia Divina. ibid. p.573.

Quomodo in Dei consideratione differat Metaphysica à Theologia. ibid. n.6. p.174.

Metaphysica partim speculativa, partim practica. ibid. n.7. p.574.

MINIMUM.

Minimum quod sit, & Minimum quod non. G.d.6.1.2.1.1. & 2. p.432.

MIXTIO.

Formae mixtorum quodnam in se habeant temperamentum qualitarum. G.d.12.1.5.1.1.p.460.

Mixta propria, & impropria. ibid. p.460.

Quid requirant mixta perfecta. ibid. n.2. p.460.

MODUS.

Modi sunt tenuis entitatis, & conservari nequeunt separati à subjectis. L.d.21.1.1.1.1.p.93.

Distinctio inter modum & rem plerumque est maior quam inter rem & rem. L.d.21.1.2.1.1.p.93.

Modi non tam sunt res, quam rerum appendices. P.d.13.1.1.1.1.p.255.

Notio modi non consistit praecise in hoc, quod sit quid inseparabile à re, cuius est modus. P.d.13.1.1.1.1.p.255.

Nec in eo quod sit entitas nullius effectus operativa. ibid. n.2. p.255.

Verus modi conceptus. ibid. n.3. p.255.

Actio non est modus respectu Dei. ibid. n.5. p.255.

Modi respectu alterius subjecti, sunt aliquid absolutum. ibid. n.10. p.256.

Opinio negans modos esse possibiles. P.d.13.1.2.1.1.p.256.

Varie refellitur haec sententia. ibid. n.3. & seq. p.256.

Omnes modi, excepta actione generativa, possunt creari. P.d.13.1.3.1.1.p.257.

Modus omnis praeter actionem, pendet à subjecto per actionem à se distinctam. ibid. n.5. p.257.

Possitne modus respicere subjectum indeterminatè & vagè. P.d.13.1.4.1.1.p.258.

MODUS SCIENDI.

Modus sciendi quid sit. L.1.4.1.1.1.

Linguae ignota interpretatio non est modus sciendi. ibid.

Modus sciendi quoruplex. ibid. p.11.

Modus recognoscendi, per definitionem est perfectior, quam per demonstrationem. L.d.7.1.5.1.8.p.49.

Modi sciendi tres. L.d.4.1.2.

MONSTRUM.

Quid censetur monstrum. P.d.31.1.3.1.9.p.332.

MORS.

Causae mortis subitaneae in homine. G.d.2.1.4.1.6.p.416.

Mors est violenta toti ratione unionis. A.d.1.1.4.1.10.p.504.

Mors ultima linea rerum. L.d.1.1.2.1.1.p.2.

MOTUS.

Causae extrinsecæ saepe juvant motum naturalem. G.d.14.1.2.1.6.p.463.

Unde motus dicatur violentus. P.d.16.1.2.1.1.p.273.

Quidquid movetur, ab alio movetur. P.d.21.1.1.1.12.p.288.

Motus est causa caloris. P.d.21.1.2.1.11.p.289.

Res existens in duobus locis, moveret se naturaliter in utroque. P.d.35.1.4.1.6.7. & 8. p.349.

Motus non potuit esse ab aeterno. P.d.39.1.4.1.3.p.264.

Definitio motus Physici. P.d.40.1.1.1.1.p.365.

Motus & mutatio quomodo differant. ibid. n.4. p.365.

Motus includit duplicem mutationem. ibid. & d.40.1.5.1.1. p.368.

Terminus à quo in motu est duplex. ibid. p.368.

Ad motum requiritur, ut subjectum uno saltem instante extrinsecè sit sine forma. P.d.40.1.1.1.6.p.366.

Motus non est de conceptu actionis & passionis. P.d.40.1.3.1.1. p.367.

Variae acceptiones motus. P.d.40.1.4.1.1.p.367.

Terminus per motum Physicum succedive acquisitus, manet totus simul. ibid. n.3. p.367.

Nihil moveri simul potest motibus contrariis ad loca adaequatè diversa. P.d.40.1.5.1.2.p.368.

Motus raptus & trepidationis in caelo. C.d.4.1.1.1.8.p.408.

Omnes illi motus in firmamento ab uno Angelo produci possunt. ibid. n.10. p.408.

Motus quomodo sit propter quierem. C.d.4.1.3.1.3.p.409.

Motus circularis potest esse ab intrinseco. ibid. p.409.

Cessante motu caeli, non cessarent generationes in rebus sublanaribus. ibid. n.6. p.410.

Motus sursum & deorsum non sunt contrarii, nec specie distincti. G.d.7.1.4.1.9.p.436. & d.13.1.2.1.6.p.461.

Motus qui sine interruptione sunt, non sunt semper continui. G.d.7.1.4.1.10.p.436.

Motus naturalis est à principio intrinseco. G.d.14.1.1.1.1. p.461.

Motus lapidis projecti sit per impulsum à projiciente impressum. ibid. n.3. p.461.

Motus resilientiae provenit partialiter ab impetu projicientis. G.d.13.1.2.1.1.p.461.

Aliquando corpus obstitens ad motum resilientiae concurrat effluente. ibid. n.4. p.461.

Differentia motus in his quae moventur despotice, & quae politice. A.d.13.1.4.1.7.p.511.

Motus in animali provenit primatim ex cerebro. ibid. n.11. p.512.

Cur, licet motus incipiat à cerebro, digiti & manus celerius moveantur, quam partes intermediae. ibid. n.14. p.512.

Motus primò primus. A.d.23.1.3.1.3.p.548.

Quid sit dari ad aliquid motum per se, & per accedens. M.d.11.1.9.1.2.p.610.

MUNDUS.

Opinio asserens mundum nullos habere extensionis suae limites. P.d.32.1.3.1.1.p.334.

Varie refutatur haec sententia. ibid. n.7.8. & seq. p.334.

Fide certum est, Mundum de facto non fuisse ab aeterno. P.d.39.1.1.1.1.p.362.

Quid velit Scriptura, dum asserit mundum creatum esse ex materia invisâ. C.d.3.1.4.1.6.p.407.

MUSICA.

Una est ex artibus liberalibus. L.d.1.1.1.1.3.p.28.

Musicae obiectum est sonus artificiosus, & artificium sonorum. L.d.5.1.2.1.4.p.39.

Musica ars praestantissima. L.d.18.1.6.1.7.p.85.

Animis ad omnem pietatis sensum movendis aptissima. ibid. p.85.

Signum est animae perfectioris delectari musica. A.d.1.1.1.1.1. p.466.

Quomodo musica subordinetur Arithmeticae. A.d.19.1.2.1.1. p.533.

An philomela censenda sit musica. L.d.8.1.2.1.2.p.12.

Musicae aedificat per accedens. P.d.21.1.5.1.7.p.201.

MUTAE.

INDEX RERUM.

MUTATIO.

Mutatio quid sit. P.d.2.f.3.n.4.p.205.
 Mutatio substantialis, & accidentalis, seu alteratio. ibidem
 p.205.
 Mutatio non requirit terminum à quo positivum. ibidem.6.
 p.206.
 Mutatio est essentialiter quid successivum. P.d.2.f.4.n.3.p.208.
 Mutatio effectiva, & formalis. ibid.n.11.p.208. & G.d.1.f.1.
 n.3.p.411.
 De conceptu mutationis sunt *materia, forma, & privatio*. P.d.2.
 f.4.n.12.p.208.
 Actio non est formaliter de conceptu mutationis formalis, sed
 tantum præsuppositivè. ibid.n.13.p.208. & G.d.3.f.5.n.5.
 p.421.
 Mutatio formalis, & radicalis. G.d.1.f.1.n.4.p.411.

N.

NANUS.

Nanus & Gigas peccata natura. P.d.31.f.3.n.9.p.332.
NATURA : NATURALE.
 Variæ acceptiones naturæ. P.d.16.f.1.n.1.p.273.
 Natura naturans & naturata. ibid.p.273.
 Definitio naturæ. ibid.n.2.p.273.
 Tria ad rationem naturæ requiruntur. ibid.n.3.p.273.
 Materia & forma sunt natura. ibid.n.4.p.273.
 Ad naturam sufficit principium motus passivum. ibid.n.7.
 p.273.
 Sufficit etiam ut aliquid sit principium motus, & quæritis disjun-
 ctivè. ibid.n.8.p.273.
 Sex modis dicitur aliquid naturale. P.d.16.f.2.n.10.p.274.
 Natura est arte perfectior. P.d.17.f.1.n.3.p.275.
 Natura artis magistra. ibid.p.275.
 Natura abhorret superfluum. P.d.18.f.4.n.5.p.279.
 Ad Deum spectat supplere defectus naturæ. P.d.35.f.2.n.5.
 p.347.
 Mixtio naturæ antipathia. A.d.16.f.1.n.10.p.520.
 Potest natura divinitus existere sine omni substantia. M.d.8.
 f.11.n.4.p.506.
 Opus naturæ est opus intelligentiæ. P.d.17.f.1.n.2.p.275.
 Natura incipit ab imperfectioribus. A.d.11.f.3.n.4.p.502.
 Peccata naturæ & artis. P.d.31.f.3.n.9.p.332.
 Gigas & nanus peccata naturæ. ibid.p.332.
 Natura quasi nascitur. L.d.7.f.4.n.7.p.48.
 Natura quo nomine de nobis optimè merita. A.d.28.f.1.n.1.
 p.64.
 Differentia inter naturam & essentiam. L.d.7.f.4.n.7.p.48. &
 P.d.16.f.1.n.1.p.273.

NATURA ABSTRACTA.

Quæ prædicata dicantur competere naturæ secundum se. L.d.
 26.f.3.n.1.p.113.
 Natura abstracta potest aliquo modo dici una numero. L.d.30.
 f.4.n.7.p.122.
 Quomodo natura sit una & multiplex. L.d.30.f.1.n.3.4. & 5.
 p.124.
 In naturâ præcisâ nulla est diversitas actû, sed tantum aptitudi-
 ne. ibid.n.8.p.124.
 Per actum præcisivum non emergit nova unitas intrinseca in
 natura. ibid.n.14.p.124.
 Natura abstracta habet ratione nostra diversas proprietates a
 se, ut est in individuis. L.d.30.f.8.n.7.p.126.
 Essentialis conceptus naturæ humanæ est ille, qui convenit ei
 in utroque statu. L.d.32.f.3.n.7.p.132.

NECESSITAS.

Necessitas Metaphysica, Physica, & Moralis. I.d.5.f.5.n.8.
 Necessitas secundum quid, & simpliciter. L.d.11.f.1.n.1.p.61.
 Necessitas quoad specificationem : & quoad exercitium. L.d.
 47.f.8.n.1.p.186. & A.d.24.f.1.n.9.p.151.
 Non sunt multiplicanda entia sine necessitate. P.d.14.f.9.n.8.
 p.269.

NEGATIO.

Dux negationes cur faciant unam affirmationem. I.d.2.f.7.
 n.3.p.9.
 Negationes & privationes non sunt entia rationis. L.d.13.f.2.
 n.6.p.66.
 Relatio rationis quomodo differat à negatione & privatione.
 L.d.17.f.2.n.3.p.80.
 Negationes, quamvis ipsæ sint tenebræ, rebus tamen lucem affe-
 runt. L.d.18.f.1.n.2.p.81.
 Sententia negans dari negationes. ibid.n.3.p.81.
 Sententia afferens dari negationes tollibiles; non intollibiles.
 ibid.n.6.p.81.
 Admitti necessitatem debent negationes. L.d.18.f.2.n.1.p.81.
 Negationes, quomodo rebus quas negant, proportionentur.
 ibid.n.2.p.81.
 Negationes non sunt formæ possibiles. L.d.18.f.3.n.2.p.82.
 Negationes rerum erant ab æterno. L.d.18.f.4.n.1.p.83.

Negatio & affirmatio quomodo sint circa idem objectum. L.d.
 18.f.6.n.4.p.84.

Negationes non habent causam efficientem, sed deficientem.
 ibid.n.6.p.85.

Negatio aliqua potest esse moraliter perfectior rebus quibus-
 dam positivis. ibid.p.85.

Negationes multiplicentur specie & numero secundum diver-
 sitatem formarum quibus opponuntur. L.d.18.f.7.n.1. & 2.
 p.85.

Tenebræ aggregatione tantum sunt una privatio. ibid.n.3.p.85.
 Sicut entia non sunt multiplicanda sine necessitate, ita nec non
 entia. ibid.n.4.p.85.

Unius formæ, vel rei, una tantum est negatio sed divisibilis. L.
 d.18.f.8.n.1.p.85.

Positæ re, vel formæ, non tollitur tota illius negatio. ibid.n.2.
 p.85.

Privatio est carentia formæ in subiecto apto. ibid.n.8.p.86.
 Privatio adæquatur sumptæ, quid dicat. ibid.n.9. & 11.p.86.

Cum res aliqua producitur, negatio illius eo tantum loco tolli-
 tur, non alibi. L.d.18.f.9.n.2.p.87.

Ut res dicatur simpliciter non esse, debet illius negatio esse
 ubique. ibid.n.1.p.87.

Ubiunque res non est, est illius negatio. ibid.n.8.p.87.

Res producta applicata successivè partibus suæ negationis, eas
 successivè tollit. ibid.n.10.p.87.

Negationes formarum inter se oppositarum non sibi opponun-
 tur. L.d.18.f.10.n.2.p.88.

Privatio strictè sumpta, quid dicat. ibid.n.3.p.88.

Possitne Privatio transire in negationem. ibid.n.7.p.88.

Privationes earum rerum quæ intenduntur & remittuntur, suo
 etiam modo accipiuntur magis & minus. ibid.n.8.p.88.

Privatio & forma opponuntur immediatè. L.d.18.f.11.n.1.p.88.

Cæcus, & non videns, quomodo differant. ibid.n.3.p.88.

Non datur negatio contradictoria Negationis. ibid.n.4.p.86.
 & P.d.34.f.2.n.3.p.342.

Negationes Negationibus distinguuntur. L.d.19.f.1.n.1.p.89.

Negationes quomodo, & per quid sint in loco. L.d.33.f.2.n.3.
 & 4.p.336.

Negationes rerum absolutarum durant per negationes dura-
 tionum. P.d.37.f.2.n.2.p.357.

De facto dantur infinitæ negationes. P.d.46.f.4.n.5.p.391.

NEGATIVA.

Ex puris negativis nihil concluditur. I.d.7.f.1.n.9.p.13.

NERVUS.

Nervi vivunt. A.d.2.f.1.n.1.p.469.

Sunt præcipua sedes tactus. ibid.p.469.

NIX.

Cur manus attrita nive redditur frigidissima, postea magis
 incalcescat. G.d.7.f.5.n.15.p.458.

NOMEN.

Nominis definitio. I.d.5.f.1.n.1.p.13.

Termini infiniti non sunt nomina. ibid.p.13.

Nec termini adjectivi. ibid.p.13.

NON.

Particula *Non* cur dicatur malignantis naturæ. I.d.2.f.2.n.5.p.5.

NULLUS & NON quomodo differant in propositionis initio
 posita. I.d.5.f.5.n.4.p.16.

Non est melius negare, quam toti propositioni *Non* præponere.
 I.d.4.f.2.n.6.p.18.

Particula *Non* indefinite prolata, ambit tempus omne & locum.
 P.d.35.f.1.n.9.p.351.

NUMERI ARITHMETICI.

Significant res immediatè, non voces. L.d.41.f.5.n.10.p.160.

Species sunt sicut numeri. P.d.10.f.4.n.4.p.237.

Pythagoræ animam ex numeris compositam esse asseriebant.
 A.d.1.f.1.n.4.p.466.

Numerus Orbium celestium. C.d.4.f.1.p.408.

Numerus stellarum. C.d.4.f.1.n.11.p.409.

Sex non sunt bis tria, sed semel sex. P.d.15.f.1.n.13.p.271.

NUTRITIO.

Nutritio quid sit. G.d.5.f.1.n.4.p.427.

Si ingens esset intervallum inter omnes corporis partes, animal
 non posset nutriri. G.d.6.f.2.n.7.p.433.

In frigidioribus regionibus homines citius digerunt cibos &
 majori egent nutrimento. G.d.7.f.5.n.12.p.437.

Si duo equi penetrarentur, non posset unus nutrire alterum. A.
 d.6.f.5.n.6.p.483.

Actio nutritiva ex modo tendendi est ab intrinseco, non aug-
 mentativa. ibid.n.9.p.484.

Ex nutritione non inferitur divisibilitas formarum in animali-
 bus perfectis. A.d.8.f.3.n.1.p.493.

O.

OBJECTUM.

Objectum omne impossibile involvit duo contradictoria. L.d.
 44.f.5.n.11.p.169.

Obje:

INDEX RERUM

Objectum est mensura actus. L.d.44.f.1.n.5.p.166.
 Expediendissima per objecta scientias indagandi via. L.d.2.p.30.
 Objectum quid sit, & ejus nominis ratio. L.d.2.f.1.n.1.p.30.
 Objectum & subiectum quomodo differant. ibid.n.5.p.30.
 Objectum formale, & materiale. ibid.n.6.p.31.
 Idem diverso respectu esse potest objectum materiale & formale. ibid.n.7.p.31.
 Objectum materiale primum, & secundarium, & remotum. ibid.n.9.p.31.
 Objectum seu ratio formalis *qua*, & *sub qua*, seu formale formalissimum. ibid.n.10.p.31.
 Objectum formale aliquando distinguitur realiter à materiali. L.d.2.f.3.n.10.p.33.
 Quomodo specificentur scientiæ ab objectis. ibid.f.4.p.33.
 Voces non sunt objectum pariale Logica. L.d.3.f.2.n.3.p.36.
 Eas rationis non est objectum Logica. L.d.4.f.1.n.3.p.37.
 Res non sunt subiectum Logica. L.d.5.f.3.n.1.p.40.
 Solæ operationes intellectus sunt subiectum Logica. L.d.5.f.3.n.3.p.40.
 Objectum formale Logica est dirigibilitas objectiva actuum. L.d.8.f.1.n.10.p.52.
 Quodnam objectum sit prius cognitione illud representante. L.d.13.f.2.n.4.p.66.
 Dari potest objectum impossibile compactum ex puris possibilibus. L.d.13.f.3.n.3.p.67.
 Dantur objecta merè impossibilia. L.d.13.f.4.n.1.p.68.
 Aliud est esse objectum, aliud esse objectivum. L.d.15.f.1.n.9.p.73.
 Objectum motivum, & terminativum. A.d.19.f.3.n.3.p.533.
 Non omne objectum producit speciem sui. ibid.n.5.p.534.
 Quo sensu objectum intellectus sit intra animam. A.d.22.f.8.n.6.p.546.
OBJECTUM ATTRIBUTIONIS.
 Objectum Attributionis in quo consistat. L.d.2.f.1.n.3.p.39.
 Quid sit Objectum Attributionis. ibid.n.4.p.30.
 Differentia inter Objectum Attributionis & Principale. L.d.7.f.1.n.3.p.45.
 Quænam requirantur, & sufficiant ad Objectum Attributionis. ibid.p.45.
 Qui plura Attributionis objecta, quam unam statuit, nullum statuit. ibid.n.9.p.45.
 Negant aliqui dari Objectum Attributionis in scientiis. L.d.7.f.1.p.45.
 Modus sciendi in communi non Objectum Attributionis Logica. ibid.n.11.p.46.
 Nec argumentatio in communi, nec syllogismus. ibid.n.12.
 Neque Præpositio per se nota. L.d.7.f.12.n.1.p.46.
 Nec Conclusio. ibid.n.8.p.46.
 Nec Præmissæ rectè dispositæ, nec Demonstratio. L.d.7.f.13.n.3. & 5.p.47.
 Objectum Attributionis Logica est Definitio. L.d.7.f.4.n.1. & 2.p.47.

OCULUS.

Verulæ puerulos fixis oculis intrantes, veneno eos subinde inficiunt. P.d.36.f.1.n.3.p.333.
 Oculi tres in se habet humeros, tunicas quinque, & septem musculos. A.d.14.f.1.n.2.p.515.
 In oculo duo sunt nervi optici. ibid.n.3.p.515.
 In qua parte oculi formetur visio. ibid.n.9.p.515.
 Quomodo circulares oculis inuentum subinde illudant. A.d.16.f.3.n.8.p.521.

ODOR.

Odores excitantur à calore. A.d.14.f.4.n.1.p.516.
 An res odoriferæ substantiam ex se exhalant. ibid.n.2.p.516.

OKAM.

Dictis Venerabilis inceptor. L.d.3.f.1.n.1.p.35.
 Jure reprehenditur à Theologis. L.d.24.f.4.n.1.p.100.

OLEUM.

Cur oleum difficulter congelatur. G.d.12.f.3.n.9.p.454.

OLFACTUS.

Sedes olfactus. A.d.14.f.4.n.1.p.516.
 In hoc sensu bruta homines frequenter superant. ibid.p.516.

OMISSIO.

Quid requiratur ad omissionem puram liberam. A.d.26.f.1.n.2.p.559.
 Solvuntur argumenta contra puram omissionem. A.d.26.f.2.n.1. & seq. p.560.
 Omissio pura est exercitium voluntatis interpretativum. ibid.n.6.p.560.
 Pura Omissio nunquam generat habitum. ibid.n.11.p.561.
 Possitne pura omissio habere motivum. A.d.26.f.3.n.12.p.561.

OMNIPOTENTIA.

Omnipotentia quid sit. P.d.27.f.6.n.7.p.316.
 Non est Dei omnipotentia negandum id, in quo nulla apparet implicantia. P.d.35.f.3.n.10.p.349.

OPERARI.

Res, ut operetur, debet esse extra omnes suas causas. P.d.24.f.4.n.4.p.300.
 Ex perfectiori serie operationum desumitur mensura perfectionis principii. C.d.3.f.2.n.4.p.405.
 Ut res existat, sufficit quod modo imperfectissimo possit operari. G.d.5.f.3.n.7.p.429.
 Quomodo esse sit propter operari. G.d.6.f.2.n.11.p.433.
 Quænam sint principia formalia operationum. M.d.2.f.3.n.3.p.577.

OPINIO.

Opinio quid sit. L.d.50.f.1.n.2. & 6.p.195.
 Opinio & fides quomodo differant. ibid.n.3.p.195.
 Obscuritas opinionis & fidei positiva est, non privativa. L.d.50.f.2.n.10.p.197.
 Idem actus esse potest scientia, fides, & opinio. L.d.50.f.4.p.198.

OPPOSITA.

Opposita juxta se posita magis elucescunt. L.d.7.f.1.n.6.p.45.

ORATIO.

Oratio quid, & quotuplex. L.d.5.f.2.n.6.p.14.
 Orationes multæ nec veræ, nec falsæ. ibid.p.14.

ORDO TRANSCENDENTALIS.

Ordo Transcendentalis quid sit. P.d.5.f.1.n.1.p.214.
 Datur hujusmodi ordo inter res creatas. ibid.n.6. & 7.p.214.
 Nec in Physicis tantum, sed etiam in intentionalibus. P.d.5.f.3.n.7.p.216.
 Res realis referri potest transcendentaliter ad aliquid impossibile. ibid.n.2.p.216.
 Res item naturales ad supernaturales. ibid.n.12.p.217.
 Deus habet essentialem connexionem cum creaturis possibilibus. P.d.6.f.2.n.2.p.218.
 Non repugnat respectus transcendentalis terminatus ad rationem aliquam communem. P.d.7.f.1.n.3.p.220.
 Implicante formicâ, aut arenulâ, implicaret totum universum. P.d.7.f.2.n.7.p.222.
 Res perfectissimæ relationem transcendentaliter dicunt ad imperfectissimas. P.d.25.f.7.n.9.p.307.

ORIGENES.

Cælum posuit animatum anima rationali. C.d.1.f.1.n.3.p.397.
 Christum, non pro hominum tantum, sed pro astorum etiam peccatis mortuum dicebat. ibid.p.397.
 Per aquas divisas ab aquis, intellexit bonos & malos Angelos. C.d.4.f.2.n.3.p.409.
 Animas hominum productas esse dicebat ante corpore. A.d.11.f.1.n.3.p.562.

OS.

Ossa vivunt. A.d.2.f.2.n.2.p.469.
 Augentur per intraumptionem. ibid.p.469.
 Non sentiunt. A.d.14.f.4.n.4.p.517.

PARS.

Pars essentialis & integralis quomodo differant. P.d.2.f.2.n.7.p.205.
 Partes determinatæ, seu aliquotæ. P.d.45.f.2.n.1.p.386.
 Partes proportionales, seu communicantes. ibid.n.2.p.386.
 Partes primariæ & secundariæ. A.d.5.f.3.n.14.p.479.

PARTICULARE.

Ex puris particulatibus nihil concluditur. L.d.7.f.2.n.4.p.23.

PARVITAS.

Viventia in primâ generatione habent terminum parvitatis. G.d.6.f.2.n.5.p.433.
 Res inanimatæ homogeneæ non habent per se loquendo terminum parvitatis. ibid.n.10.p.433.
 Habent tamen per acciden. ibid.p.433.

PASSIO.

Passiones ordinantur ad essentiam. P.d.25.f.7.n.10.p.307.
 Emanatio Passionum est vera actio. ibid.n.11.p.307.
 Cur earum productio tribuatur generanti. ibid.n.307.
 Passio & repassio. G.d.8.f.1.n.3.p.439.
 Possunt aliquæ passiones unius essentia produci ab aliâ: non tamen omnes. A.d.6.f.5.n.15.p.484.
 Passiones producuntur ab essentia, non ex exigentia effectus, sed causæ. ibid.n.14.p.484.
 In solo appetitu reperiuntur passiones. A.d.15.f.2.n.6.p.518.
 Passio quid sit. ibid.p.518.

S. PAULUS.

Qua de causa S. Augustinus eum appellaverit Dialecticum. L.d.8.f.3.n.7.p.54.

PECCATUM.

Eadem actio aliquando est peccatum, aliquando non. P.d.29.f.2.n.3.p.324.
 Impij ob hæc numero peccata puniuntur. P.d.31.f.2.n.6.p.335.
 Actio Physica semper ingreditur peccatum. A.d.22.f.6.n.2.p.544.

Cur

INDEX RERUM.

Cur peccatores in Scriptura dicantur insipientes, & stulti. d. 23.
f. 2. n. 6. p. 547.
Quo sensu dicat S. Augustinus, in omni peccato esse aversionem
à Deo, & conversionem ad creaturam. A. d. 26. f. 3. n. 7. p. 161.
Deus concurrat immediatè ad actum peccati. P. d. 29. f. 2. p. 523.
Dicine possit Deus causa Physica peccati. P. d. 29. f. 5. p. 326.
Omnis peccans est ignorans. A. d. 23. f. 2. n. 6.

PERFECTUM.

In quo sit ratio perfecti, & perfectibilis. P. d. 14. f. 6. n. 6.
& 7. p. 266.
Quid requiratur ut unum in perfectione superet alia infinita.
P. d. 46. f. 8. n. 4. p. 396.
Habere perfectionem suam essentialè ab intrinseco est unius
Dei. A. d. 6. f. 4. n. 7. p. 483.
Duo modi habendi perfectionem ab intrinseco. A. d. 6. f. 6. n. 23.
P. 484.

PERSONA.

Ratio personæ Divinæ respectu trium personarum Divinarum
est genericæ. L. d. 34. f. 2. n. 3. p. 140.
Persona competit tantum composito ex substantia & naturâ
rationali. M. d. 8. f. 1. n. 10. p. 588.

PHANTASIA.

Phantasia per accidens dirigi potest à Logica. L. d. 6. f. 2. n. 8.
P. 44.
Phantasia munus. L. d. 16. f. 2. n. 3. p. 76.
Phantasma non effectivè, sed intentionaliter concurrat ad
perceptum intelligibilem. A. d. 7. f. 6. n. 1. p. 490.
In Phantasia sunt species impressæ. A. d. 16. f. 1. n. 8. p. 520.
Nulla experientia probat in phantasia dari species intensatas.
ibid. n. 11. & 12. p. 520.
Phantasia pro hoc statu semper operatur unâ cum intellectu.
A. d. 16. f. 4. n. 4. p. 522.
Phantasia operatur aliquando antecederet ad intellectum, ali-
quando concomitanter, interdum consequenter. ibid. n. 5.
& seq. p. 522.
Quid sit intellectum operari cum conversione ad phantasmata.
A. d. 16. f. 4. n. 9. p. 523.

PHILOSOPHIA. PHILOSOPHUS.

Philosophia Tripartita. L. d. 12. f. 3. n. 9. p. 55.
Tum dum homines spirare censabantur, dum auram primò
philosophicam ducerent. P. in Procem. p. 201.
Philosophia quid sit. P. d. 1. p. 201.
Prima laus Philosophi Christiani. P. d. 12. f. 3. n. 1. p. 249.
Id unum certum pleraque in Philosophia esse incerta. G. d. 11.
f. 3. n. 11. p. 454.
Ad rectè philosophandum magni interest versatum esse in
Theologicis. A. d. 7. f. 1. p. 486.
Philosophorum errores circa animam. A. d. 1. f. 1. p. 466.
Antiqui philosophi foris oculati, domi cæci. ibid. n. 6. p. 466.
Sileat Philosophia, ubi loquitur Fides. P. d. 12. f. 3. n. 17. p. 250.

PHYSICA.

Objectum Attributionis Physicæ est corpus naturale comple-
tum. P. d. 1. f. 1. n. 3. p. 202.
Melius declaratur per corpus naturale, quàm per Ens mobile,
ibid. n. 7. p. 202.
Physica est scientia speculativa. P. d. 1. f. 2. n. 1. & 2. p. 202.
Physica non est unus habitus, sed ex variis coalescit, specie &
genere distinctis. ibid. n. 3. p. 263.
Physica & medicina quomodo se invicem respiciant. ibid.
p. 203.
Discrimen inter res Physicas, & morales. P. d. 25. f. 2. n. 11. p. 302.

PINGUEDO.

Pinguedo aliqua vivit, aliqua non vivit. A. d. 3. f. 3. n. 4. p. 472.
Pingues citò senescunt. ibid. p. 473.
PLANETA.
Nec planetæ, nec stellæ fixæ omnem lucem accipiunt à sole.
C. d. 2. f. 3. n. 4. p. 403.
Luna, etiam in novilunio videtur confusè. ibid. p. 403.
Cur Venus & Mercurius per Eclipsim non intercipient solem.
ibid. n. 6. p. 403.
In Venere eandem observantur quidam mutationes ac in Luna.
ibid. p. 403.

PLANTA.

Plantæ, licet generent alias sibi similes, non tamen dicuntur pa-
rentes. G. d. 2. f. 1. n. 4. p. 414.
Tres sententiæ de vita plantarum. A. d. 6. f. 1. n. 1. 2. & 3. p. 480.
Plantæ propriè vivunt. ibid. n. 4. p. 480.
Quo sensu negare videatur S. Augustinus plantas vivere. ibid.
n. 6. p. 480.
Plantæ perfectiori modo augentur quàm ignis, & huiusmodi.
ibid. n. 7. p. 480.
Varia indicia vitæ in plantis. ibid. n. 9. p. 480.
Explicantur loca Scripturæ quæ videntur negare vitam plantis.
ibid. n. 10. p. 480.
Plantæ & arbores non vivunt vitâ sensitivâ. ibid. n. 12. p. 481.
Datur una ratio vitæ communis Deo & plantis. A. d. 6. f. 2. &
4. p. 481.

PLATO.

Socrates Definitionem invenit, Plato Divisionem. L. d. 7. f. 4.
n. 8. p. 48.
Naturas posuit à singularibus separatas, quas Ideas vocabat.
P. d. 26. f. 1. n. 2. p. 111.
Negabat Demonstrationem. L. d. 48. p. 187.
Scire nostrum nihil aliud esse dicebat, quàm remanisci. ibid.
p. 187.
Memoriam extollens Plato tollebat ingenium. ibid. p. 187.
Hominis definitio à Platone assignata. L. d. 8. f. 1. n. 1. p. 51.
Cælum assererebat esse animatum. C. d. 1. f. 1. n. 2. p. 397.
Causam productivam substantiæ statuerebat substantiam in com-
muni. P. d. 25. f. 1. n. 2. p. 31.
Error ejus circa Creationem. P. d. 4. f. 1. n. 3. p. 371.
Materiam primam existisse dicebat ab æterno, à se, & necessa-
riò. ibid. p. 371.
Cælus fluidos esse docebat, & naturaliter corruptibiles. G. d. 1.
f. 2. n. 4. & f. 3. n. 3. p. 398.
Platonis opinio de natura animæ. A. d. 1. f. 1. n. 5. p. 466.
Animas hominum productas esse dicebat ante corpora. A. d. 11.
f. 1. n. 3. p. 502.
Rosa Platonis. L. d. 26. f. 1. n. 3. p. 111.

PLUMA.

Plumæ avium animantur. A. d. 2. f. 3. n. 4.
PLUMBUM.
Cur plumbum in aqua substat, non lignum. G. d. 14. f. 1. n. 7.
P. 469.

POSSIBILE.

An possit prudenter dici res possibilis, in qua viro docto nulla
apparet implicantia. P. d. 27. f. 1. p. 310.
Pura possibilitas excludit omnem actualitatem. P. d. 33. f. 1. n. 3.
P. 335.
Idem formalissimè est *Ens* & *Possibile*. M. d. 4. f. 1. n. 2. p. 579.
Latius patet possibile, quàm producibile. ibid. n. 3. p. 579.
Possibilitas intrinseca, & extrinseca. ibid. n. 4. p. 579.
Deus habet possibilitatem intrinsecam, non extrinsecam. ibid.
p. 579.
Rejicitur sententia statuens possibilitatem rerum in esse dimi-
nuto. M. d. 4. f. 2. n. 2. p. 580.
Possibilitas pura creaturæ nihil est actus. ibid. n. 4. p. 580.
Possibilitas intrinseca rectè explicatur per quid conditionatum,
ibid. n. 5. p. 580.
Possibilia nullum esse objectivum habuerunt ab æterno, magis
quàm impossibilia. ibid. n. 6. p. 580.
Quis sit sensus hujus propositionis, *Antichristus est possibilis*. ibid.
n. 9. p. 580.
Quæstiones de possibilitate rerum, divinationis plurimum ha-
bent, utilitatis parum. A. d. 24. f. 6. n. 1. p. 553.

POTENTIA.

Potentia animæ quò perfectiores, eo magis voluntati parent;
quo imperfectiores, eo minus. L. d. 6. f. 2. n. 3. p. 44.
Variæ sententiæ de distinctione potentiarum ab anima. A. d. 12.
f. 1. n. 1. p. 505.
Potentiæ omnes identificantur cum anima. ibid. n. 7. p. 505.
Ex potentis indistinctis non inferitur animam velle intellectus,
& intelligere voluntate. A. d. 12. f. 2. n. 3. p. 506.
Potentia motiva animæ in statu conjunctionis in agendo pender
à dispositionibus corporeis. A. d. 1. f. 3. n. 7. p. 507.
Triplex datur animæ vegetativæ potentia. P. d. 14. p. 514.
Implicat potentia materialis quæ percipiat objectum spirituale.
A. d. 15. f. 2. n. 12. p. 519.
Potentiæ specie distinctæ feruntur subinde in eadem omnino
objecta. A. d. 18. f. 2. n. 1. p. 511.
Potentiæ & actus specificantur etiam ab objectis materialibus,
ibid. n. 3. p. 511.
Potentiæ specificantur ab objectis mediare tantum, immediatè
ab actibus. ibid. n. 7. p. 511.
Potentia passiva, quæ passiva, non potest esse libera. A. d. 24. f. 1.
n. 7. p. 550.
Potentia libera quomodo sit vitalis. A. d. 26. f. 2. n. 8. p. 560.
Objectum cuiusque potentia quomodo debeat esse unum. P. d.
7. f. 2. n. 3. p. 222.
Quid sit aliquid esse in potentia. P. d. 7. f. 5. n. 3. p. 122.
Pura potentia non excludit omnem perfectionem. P. d. 10. f. 4.
n. 9. p. 237.
Potentia & actus debent esse in eodem genere. P. d. 25. f. 3. n. 4.
p. 303.
Potentia progressiva est vitalis argutivè tantum, non formali-
ter. A. d. 6. f. 7. n. 3. p. 485.

POTENTIA OBEDIENTIALIS.

Potentia obediencialis non consistit in non repugnantia formali
creaturæ ad obediendum creatori. P. d. 26. f. 1. n. 1. p. 308.
Nec in qualitate quadam animæ infusæ. ibid. n. 3. p. 308.
Potentia obediencialis duplex, activa, & passiva. ibid. n. 7. & 8.
p. 308.
Potentia supernaturalis quoad substantiam, & quoad modum
ibid. n. 5. p. 308.

Potes

INDEX RERUM.

Potentia obediētia unde dicta. P.d.26.f.1.n.6.p.308.
 Potentia obediētia quid sit. ibid.n.7.p.308.
 In quo differat à potentia merè naturali. ibid.p.309.
 Potentia obediētia rei elevatæ est partim intrinseca, partim extrinseca. ibid.p.309.
 Voluntas Dei quomodo constituat potentiam obediētialem. ibid.n.8.p.309.
 Potentia obediētia quoad rectum est frequenter quid naturale. ibid.n.9.p.309.
 Obediētia passiva duplex; receptiva, & sustentativa. ibid.n.10.p.309.
 Potentia obediētia Terminativa. ibid.p.309.
 Latius patet potentia obediētia activa, quàm passiva. ibid.n.11.p.309.
 Datur in anima & Angelo potentia obediētia activa & passiva ad varios effectus supernaturales. P.d.26.f.2.n.11.p.309.
 Datur etiam in aliis rebus potentia obediētia lata. P.d.27.f.4.n.4.p.313.
 Potest aqua elevari ad producendum ignem. P.d.27.f.7.n.5.p.316.
 Variè ostenditur lata hæc potentia obediētia. ibid.f.5.n.7.p.315.
 Potentia cuiuslibet rei creatæ ad quodlibet, aptè dicitur universalis instrumentaria. ibid.n.10.p.315.
 Nihil elevari potest ad producendum peccatum. P.d.27.f.4.n.5.p.315.
 Potentia obediētia solum supplet inproportionem supernaturalitatis. A.d.15.f.2.n.11.p.519.
PRAXIS.
 Praxis quid sit. L.d.10.f.5.n.1.p.59.
 Idem actus intellectus esse potest speculatio & praxis. ibid.n.3.p.59.
 Idem etiam actus potest simul esse praxis & practicus. ibid.n.4.p.59.
 Idem actus respectu diversorum objectorum potest esse simul speculativus & practicus. ibid.n.7.p.59.
 Idem etiam actus successivè potest esse practicus, & speculativus respectu ejusdem objecti. ibid.n.8.p.59.
 Practicum esse, aut speculativum, est denominatio extrinseca. ibid.p.59.
 Vide Scientia practica & speculativa.
PRÆCISIONES.
 Sententia Nominalium negans Præcisiones objectivas. L.d.24.f.1.n.2. & 3.p.97.
 Proponitur sententia eas astruens. ibid.n.4.p.98.
 Dantur in creatis Præcisiones objectivæ. L.d.24.f.2.n.1.p.98.
 Probantur ex Aristotele. ibid.n.2. & 5.p.98.
 Variis rationibus ostenduntur. ibid.n.6. & seq.p.99.
 Probantur auctoritate S. Thomæ. L.d.24.f.3. & 5.p.100. & d.32.f.4.p.132.
 Ex Præcisionibus objectivis nulla sequuntur contradictoria. L.d.24.f.4.n.1.p.100.
 Duo modi probabiles defendendi præcisiones objectivas. ibid.n.3. & 5.p.101.
 Probabilior modus eandem explicandi. L.d.24.f.5.6. & 7.p.102.
 Ante actum intellectus præscindentem, nulla est in objecto actualis distinctio. ibid.f.5.n.1.p.101.
 Hæc distinctio provenit ex secunditate objecti, & intellectus subtilitate. ibid.f.5.p.101.
 Potest Angelus præscindere objectivè in iis saltem quæ cognoscit abstractivè. ibid.f.6.n.9. & 10.p.103.
 Quomodo objectum distinguatur, seu dividatur per actus præcisiuos. L.d.24.f.7.n.2.p.103.
 Quomodo actus præscindens faciat intrinsecam diversitatem in objecto. ibid.n.4.p.104.
 Distinctio ex parte objecti sit ab intellectu, non aliquid in objecto ponendo, sed tollendo. ibid.n.5.p.104.
 Videatne Angelus mutationem vel distinctionem in objecto præciso objectivè. ibid.n.7.p.104.
 Præcisio objectiva fieri etiam potest ab actu intuitivo. L.d.25.f.1.n.6.p.107.
 Non potest fieri præcisio per cognitionem comprehensivam perfectam. ibid.n.12.p.107.
 Sensus externi non possunt præscindere objectivè. L.d.25.f.2.n.2.p.108.
 Actus objectivè præscindens non facit Ens rationis. L.d.25.f.4.n.2.p.110.
 Præscindendum non est mendacium. ibid.n.4.p.110.
PRÆDICARI & PRÆDICATUM.
 Prædicatum quid. L.d.1.f.1.n.1.p.1.
 Quid sit unum de alio prædicari. ibid.n.3.p.2.
 Quid sit prædicari in quid, & quale. L.d.33.f.1.n.1.p.134.
 Talia sunt prædicata, qualia permittuntur à subjectis. L.d.32.f.3.n.5.p.135.

PRÆDICABILE.
 Prædicabilia non sunt plura quàm quinque. L.d.38.f.2.n.1.p.147.
 Diversitas Physica rerum non facit diversitatem Prædicabilium. ibid.n.3.p.148.
 Eorum diversitas formaliter desumitur ex diverso modo prædicandi. ibid.p.148.
PRÆDICAMENTUM.
 Tractatus de Prædicamentis spectat ad Metaphysicam. M.d.6.f.1.n.2.p.583.
 Prædicamentum quid sit. ibid.n.3.p.583.
 In Prædicamentis quædam ponuntur per se, quædam reduplicatè. ibid.n.4.p.584.
 De numero Prædicamentorum magna apud auctores dissensio. ibid.n.5.p.584.
 Prædicamenta sunt tantum decem. ibid.n.5.p.584.
 Quid requiratur ut aliquid ponatur in Prædicamento. ibid.f.2.p.584.
 Prædicamenta omnia non differunt realiter, imò nec ratione rationatà. M.d.10.f.3.n.4.p.603.
PRÆFINITIO.
 Præfinitio quid sit. A.d.25.f.1.n.1.p.554.
 Potest actus liber præfinitur saltà libertate. ibid.n.5.p.555.
 Præfinitio influit in actum. A.d.25.f.2.n.4.p.555.
 Præfinitio supponit libertatem conditionatè exercitam. ibid.n.7.p.556.
 Præfinitio non est frustrabilis, licet Deus paret concursum sufficientem ad contrarium. A.d.25.f.3.n.5.p.556.
PRÆMISSÆ.
 Præmissæ sunt causæ conclusionis. L.d.47.f.3.n.1.p.182.
 In quo genere causæ ad eam concurrant. L.d.47.f.7.n.2.p.185.
 Utraque Præmissa debet esse saltem æquè certa & evidens, ac conclusio. L.d.49.f.2.n.5.p.192.
 Præmissæ sunt certiores & evidētiore conclusionē. ibid.n.9.p.193.
PRÆSENTIA. vide UBICATIO.
PRÆTERNATURALE.
 Præternaturale in quo consistat. P.d.16.f.2.n.8.p.274.
PRINCIPIUM.
 Prima principia earum dicantur intellectu. L.d.7.f.5.n.12.p.49.
 Dantur etiam prima principia probabilia. L.d.50.f.1.n.5.p.195.
 Variæ acceptiones principij. P.d.2.f.1.n.5.p.203.
 Quomodo differant principium & primum. ibid.n.3.p.203.
 Primum in uno genere, potest habere principium sui in alio. ibid.n.4.p.203.
 Principia alia extrinseca, alia intrinseca. ibid.n.7.p.203.
 Principium & causa quomodo differant. ibid.p.203.
 Definitio principiorum corporis naturalis. P.d.2.f.2.n.1.p.204.
 Principia Physica possunt habere partes integrantes, non essentielles. ibid.n.7.p.205.
 Compositio Metaphysica non obstat principiis Physicis. ibid.n.8.p.205.
 Principia rei naturalis in facto esse sunt tantum duo. P.d.2.f.3.n.16.p.207.
 Principia quomodo sint contraria, seu sibi opposita. P.d.2.f.5.n.1.p.209.
PRIORITAS.
 Prioritas temporis, rationis, & naturæ. P.d.20.f.1.n.1.p.284.
 Prioritas subsistenti consequentia, & prioritas originis. ibid.n.2.p.284.
 Prioritas in quo & à quo. ibid.n.3. & 4.p.285.
 Tria requisita ad prioritatem naturæ. ibid.n.5. & 7.p.285.
 Prioritas naturæ non consistit in independentia causæ ab effectu. P.d.20.f.2.n.4.p.286.
 Quæ dependentia obstat prioritati naturæ. ibid.n.8.p.286.
 Prioritas Logica. P.d.30.f.2.n.5.p.328.
 Mutua prioritas. d.21.p.287.
PRIVATIO.
 Quid sit. L.d.18.f.3.n.7.p.86.
 Quomodo differat à Negatione. ibid.n.11.p.86.
 Quo sensu Privatio sit *carencia formæ in subjecto apto*. ibid.n.8.p.86.
 Nullæ duæ res habere possunt eandem Privationem adæquatè. ibid.n.9.p.86.
 Tenebræ sunt ex variis privationibus compactæ. L.d.18.f.7.n.3.p.85.
 Non cæcus non est semper idem quod videns. ibid.f.11.n.2.p.82.
 Privatio completè sumpta consistit in concreto. ibid.f.20.n.9.p.88.
 Privatio prædicamentaliter & transcendentaliter accepta. ibid.n.4.5.6. & 7.p.88.

INDEX RERUM.

Quæ privationes transire possint in Negationes, & e contra. ibid. n. 5. p. 88.
Ad privationem sufficit supernaturalis capacitas subjecti. ibid. n. 4. p. 88.
Privatio & forma immediatè opponuntur. L. d. 18. f. 1. n. 1. p. 88.
In pariete nec est cæcitas, nec negatio contradictoria cæcitat. ibid. n. 5. p. 89.
Prioritas naturæ non sufficit, ut materia dicatur habere privationem formæ. P. d. 2. f. 3. n. 13. p. 207.
Quomodo privatio sit principium corporis naturalis. P. d. 1. f. 3. n. 3. p. 205.
A privatione ad habitum non datur regressus. P. d. 8. f. 3. n. 4. p. 229.

PROBABILE.

Aliud est versari circa rem probabilem, aliud versari circa eam probabiliter. L. d. 9. f. 1. n. 6. p. 353.
Quid sit actum esse probabilem. L. d. 50. f. 4. n. 5. p. 199.

PRODUCERE.

Aliud est ad præsentiam rei alicujus produci, aliud ab illâ produci. P. d. 40. f. 6. n. 6. p. 369.
Res per eandem actionem in duobus locis primò producitur, non dicitur propriè bis produci. G. d. 3. f. 7. n. 8. p. 423.
Productio est prima rei extra causas positio. G. d. 4. f. 1. n. 3. p. 424.
Res in tempore est solum in produci, in instante est producta. G. d. 5. f. 3. n. 2. p. 428.
Quando definit actio esse prima productio, & incipit censerî conservatio. G. d. 6. f. 1. n. 10. p. 432.

PROPORTIO.

Quid sit crescere proportionem geometricâ, quid arithmeticâ. P. d. 46. f. 8. n. 5. p. 396.
Juxta hominis proportio. G. d. 5. f. 1. n. 9. p. 428.

PROPOSITIO.

Quid sit propositio æternæ veritatis. P. d. 41. f. 1. n. 6. p. 371. & M. d. 5. f. 2. n. 5. p. 382.
In propositione vocali, sensus verborum spectatur, non situs. I. d. 1. f. 1. n. 2. p. 1.
Propositionis definitio. I. d. 1. f. 3. n. 1. p. 15.
Propositio Categorica. I. d. 5. f. 3. n. 1. p. 15.
Propositio de secundâ & tertio adiacente. ibid. n. 1. p. 15.
Propositio hypothetica. ibid. n. 3. p. 15.
Propositionis Categoricæ materia & forma. I. d. 5. f. 4. n. 1. 2. & 3. p. 15.
Quantitas propositionis quid, & quoruplex sit. ibid. n. 4. p. 15.
Propositio indefinita quando æquivalcat universali, quando particulari. ibid. n. 5. p. 15.
Quæ requirantur ad propositionem, hypotheticam. I. d. 5. f. 5. n. 1. p. 16.
Categorica de extremo copulato, & subjecto circumstantiato. ibid. p. 16.
Quantitas propositionis hypotheticæ. ibid. n. 2. p. 16.
Hypothetica quoruplex. ibid. n. 5. p. 16.
Hypothetica Copulativa, Disjunctiva, & Conditionalis. ibid. n. 6. & 7. p. 16.
Conditionalis falsa esse potest, licet utraque Categorica sit vera, & e contra. ibid. n. 7. p. 16.
Hypothetica Causalis. ibid. n. 9. p. 16.
Propositionum oppositio quadruplex. I. d. 6. f. 1. n. 2. 3. 4. & 5. p. 17.

Propositionum æquipollentia. I. d. 6. f. 3. n. 1. p. 19.
Diversitas æquipollentiæ in signis universalibus & singularibus. ibid. n. 5. p. 19.
Propositionum conversio. I. d. 6. f. 4. n. 1. p. 19.
Propositio modalis quid, & quomodo differat à propositione de ineffe. I. d. 6. f. 5. n. 2. p. 20.
Quantitas illarum, & qualitas desumenda est ex modo non dicto. ibid. n. 3. & 4. p. 20.
Propositio contraria de lege quid sit. I. d. 6. f. 6. n. 1. p. 20.
Propositiones exponibiles, seu exclusivæ. L. d. 6. f. 7. p. 21.
Exceptivæ, & reduplicativæ. L. d. 6. f. 8. n. 1. & 2. p. 21.
Propositiones reflexivæ & falsificantes. I. d. 6. f. 9. n. 1. & 2. p. 21.
Propositio falsificans potest habere contradictoriam. ibid. n. 5. p. 22.
Propositiones de pactis: & unde earum veritas desumatur. ibid. n. 6. p. 22.
Quid sit Propositionem esse majorem, aut minorem. L. d. 8. f. 2. n. 14. p. 53.
Objecta Propositionis affirmativæ & negativæ æquè opponuntur, ac Propositiones ipsæ. L. d. 18. f. 6. n. 2. p. 84.
Quid requiratur ad actus propriè contradictorios. L. d. 2. f. 8. n. 9. p. 105.
Quid sit esse Propositionem de futuro, præsens, & præterito. L. d. 41. f. 4. n. 7. p. 169. & L. d. 45. f. 1. n. 7. p. 173.
Propositiones de futuro contingente sunt determinatè veræ, vel falsæ. L. d. 46. f. 1. n. 4. p. 177.
Aliud est, Propositionem esse veram, aliud esse certam. ibid. n. 5. p. 177.

R. P. Th. Comptoni Philosophia.

Coexistentia in æternitate nihil facit ad veritatem Propositionis de futuro contingente. L. d. 46. f. 2. n. 5. p. 178.
Propositiones etiam de futuris conditionatis liberis sunt determinatè veræ & falsæ. ibid. f. 4. n. 3. p. 180.
Propositio per se nota, est triplex. L. d. 48. f. 4. n. 3. p. 190.
Propositio immediata, de omni, de predicato primo, & secundum quod ipsum. L. d. 48. f. 5. n. 1. & 2. p. 190.
Propositiones ex se universales, in causando conjunctionem, sunt ad unam conclusionem limitatæ. A. d. 16. f. 5. n. 11. p. 524.
Propositio mentalis habet partes ratione tantum distinctas. A. d. 21. f. 2. n. 8. p. 539.

PROPRIETAS.

Quomodo proprietas differat ab attributo. M. d. 1. f. 1. n. 3. p. 574.
Proprietates solo numero distinctæ, sequuntur aliquando essentias specie distinctas. C. d. 2. f. 2. n. 2. p. 402.

PROPRIUM.

Proprium Logicum, seu Metaphysicum, & Physicum. L. d. 37. f. 1. n. 2. p. 145.
Proprium sumitur quadrisariam. ibid. n. 3. p. 146.
In qua acceptione constituitur quartum Prædicabile. ibid. n. 4. p. 146.
Ad rationem Proprii non requiritur necessariò, ut essentia illuc exeat. ibid. n. 5. p. 146.
Definitio Proprii. ibid. n. 6. p. 146.
Proprium ut universale, constituitur in ordine ad individua, ut proprietas in ordine ad speciem. ibid. n. 7. p. 146.
Propria non suscipiunt magis & minus formaliter. L. d. 37. f. 2. n. 5. p. 147.

PRUDENTIA.

Quomodo Prudentia concurrat ad actus morales. L. d. 12. f. 1. n. 5. p. 63.

PUER.

Puer nomine Gigantis non plus potest quàm nomine proprio. P. d. 25. f. 2. n. 12. p. 303.

PUGNA.

Quid sit pugna inrer calorem & frigus in gradibus contrariis. P. d. 22. f. 2. n. 8. p. 293.
Quando hæc pugna exerceatur. ibid. p. 293. & G. p. 7. f. 2. n. 5.
Pugnate hic idem est ac repugnare. P. d. 22. f. 2. n. 8. p. 293.
Magis propriè dicuntur pugnare agentia ipsa, quàm gradus expulsi. ibid. n. 9. p. 293.
Quomodo inter se pugnent formaliter duæ formæ substantiales. P. d. 22. f. 3. n. 11. & 12. p. 297.

PUNCTUM.

Punctum est indivisibile simpliciter. P. d. 43. f. 2. n. 2. p. 380.
Dari potest per se solum existens, & separatim à partibus. ibid. n. 13. p. 381.
Angelus existere potest in puncto. ibid. n. 14. p. 381.
Implicat punctum penetrari inadæquatè cum parte. P. d. 45. f. 4. n. 3. p. 387.
Punctum est infinitum negativè. P. d. 46. f. 1. n. 2. p. 189.
Punctum non potest produci in spatio divisibili loci: potest tamen in parte divisibili temporis. G. d. 6. f. 1. n. 3. p. 432.

Q.

QUALITAS.

Qualitates materiales recipiuntur in solâ materiâ, non in quantitate. P. d. 15. f. 2. n. 8. p. 271.
Secundæ qualitates supponunt primas. ibid. n. 11. p. 272.
Qualitates nec partialiter recipiuntur in quantitate. ibid. n. 13. p. 272.
Quomodo qualitates contrariæ inter se pugnent. P. d. 22. f. 2. n. 6. p. 292.
Primæ qualitates dantur substantiæ, non ut ornamentum tantum, sed etiam ut adjumentum. P. d. 25. f. 8. n. 3. p. 307.
Omnes quatuor primæ qualitates sunt activæ. G. d. 7. f. 1. n. 1. p. 434.
Primæ qualitates ad varia Physicè concurrunt. ibid. p. 434.
Quo sensu dici soleat, calorem & frigus esse qualitates activas, humiditatem & siccitatem passivas. ibid. n. 2. p. 434.
Quæ ex quatuor primis qualitatibus sit maximè, quæ minimè activa. ibid. n. 3. p. 434.
Qualitates eundem ordinem servant in resistentiâ activâ, quem in activitate, non tamen in resistentiâ formali. G. d. 7. f. 2. n. 5. p. 435.
Qualitates maximè activæ sunt minimè resistivæ. ibid. n. 11. p. 435.
Resistentia cujusvis qualitatis minor est activitate sui contrarij. ibid. n. 12. p. 435.
Cur qualitates non habentes contrarium, non producant semper totam suam intensionem in instante. G. d. 7. f. 6. n. 5. p. 438.
Quo sensu dicatur, concreta qualitatibus suscipere magis & minus, non autem abstracta. G. d. 9. f. 2. n. 13. p. 442.
In qualitatibus supernaturalibus non datur maximum. G. d. 10. f. 9. n. 1. p. 451.

INDEX RERUM.

In qualitatibus naturalibus activis, habentibus contrarium datur maximum naturaliter. *ibid.* n. 2. p. 451.
 Qualitates primæ possunt supernaturaliter intendi in infinitum. *ibid.* n. 4. p. 451.
 Cur quatuor primæ qualitates dicantur primæ. *G.d.* 12. f. 2. n. 6. p. 459.
 Qualitates primæ elementorum non distinguuntur specie à qualitatibus mixtorum. *G.d.* 12. f. 4. n. 1. p. 460.
 Quædam qualitates corporeæ sunt perfectiores quibusdam spiritalibus. *A.d.* 9. f. 2. n. 6. p. 496.
 Variæ acceptiones qualitatibus. *M.d.* 10. f. 1. n. 1. p. 602.
 Recta qualitatis definitio. *ibid.* n. 2. p. 602.
 Prima species qualitatibus, habitus & dispositio. *ibid.* n. 3. p. 602.
 Secunda, potentia & impotentia. *ibid.* n. 4. p. 602.
 Tertia, & passio & passibilis qualitas. *ibid.* n. 5. p. 602.
 Quarta species qualitatis est forma & figura. *ibid.* n. 6. p. 602.
 Peræque qualitates habent contrarium: non tamen omnes. *M.d.* 10. f. 2. n. 1. & 2. p. 607.
 Qualitas recipit magis & minus. *ibid.* n. 3. p. 602.
QUANTITAS.
 Quantitas recipitur in solâ materiâ. *P.d.* 15. f. 2. n. 1. p. 271.
 Est dispositio ad formam substantialem materialem. *ibid.* n. 4. p. 271.
 Cur duæ partes Quantitatis in eadem parte subjecti non facerent intentionem. *G.d.* 10. f. 2. n. 2. p. 444.
 An quantitas dici possit quanta. *M.d.* 11. f. 1. n. 3. p. 612.
 Quantitas continua & discreta. *M.d.* 9. p. 598.
 Effectus formalis Quantitatis non consistit in extensione & impenetrabilitate. *M.d.* 9. f. 1. n. 1. p. 598.
 Conceptus Quantitatis non consistit in ratione mensuræ. *ibid.* n. 2. p. 598.
 Quantitas non dat distinctionem partibus materiæ. *ibid.* n. 5. p. 598.
 Divisibilitas etiam non est effectus primarius quantitatis. *ibid.* n. 6. p. 599.
 In quo consistat effectus formalis Quantitatis. *M.d.* 9. f. 2. n. 1. p. 599.
 Partes Quantitatis possunt inter se divinitus penetrari. *ibid.* n. 6. p. 600.
 Quantitas distinguitur à re quantâ. *M.d.* 9. f. 3. n. 2. p. 600.
 Quantitas non est modus. *M.d.* 9. f. 4. n. 1. p. 601.
 Animal sine quantitate, si retineret gravitatem, conflueret ad punctum. *ibid.* n. 5. p. 601.
 Res sine Quantitate posset alterari. *ibid.* n. 7. p. 601.
 Quomodo locus & tempus secundum Aristotelem sint species quantitatis. *ibid.* n. 8. p. 601.
 In quo differant Quantitas continua, & discreta. *ibid.* n. 9. p. 601.
 Non dividitur Quantitas continua in puncta, lineas, & superficies tanquam in species completas. *ibid.* n. 10. p. 601.
QUIES.
 Quies est negatio omnis motus. *P.d.* 12. f. 5. n. 11. p. 352.
 Quies privativa & positiva. *P.d.* 40. f. 5. n. 9. p. 369.
 An detur quies in puncto reflexionis. *G.d.* 7. f. 4. p. 435.

R.

RAREFACTIO.

Datur Rarefactio. *G.d.* 11. f. 1. n. 1. p. 452.
 Rarefactio non fit per productionem novæ Quantitatis. *ibid.* n. 3. p. 452.
 Non recte explicatur Rarefactio per vacuitates. *ibid.* num. 9. p. 452.
 Modus explicandi Rarefactionem per puncta inflata. *ibid.* n. 10. p. 452.
 Rejicitur sententia statuens Rarefactionem fieri per intromissionem corpusculorum. *G.d.* 11. f. 2. p. 452.
 Rarefactio consistit formaliter in majori extensione partium. *G.d.* 12. f. 4. p. 455.
 In Rarefactione & condensatione prior ubicatio tota perit, & tota nova producit. *ibid.* n. 2. p. 455.
 Quid sit Rarefactio radicalis. *ibid.* n. 3. p. 455.
 In Rarefactione nulla pars est adæquata in duobus locis. *ibid.* f. 5. n. 8. & 9. p. 456.
 Quoties unum corpus rarefit, aliud naturaliter condensatur, & e contra. *G.d.* 11. f. 6. n. 1. p. 457.
 Parva pars ferri in pluribus locis adæquata sibi proximis posita, non foret rarefacta. *ibid.* n. 2. p. 457.
 Rarefactio non fit à solo calore: nec condensatio à solo frigore. *ibid.* n. 3. p. 457.
 Corres durissima non rarefiant. *ibid.* n. 4. p. 456.
 Quid sit rarum, & densum. *G.d.* 11. f. 1. n. 1. p. 452.
REACTIO.
 Conditiones requisitæ ad Reactionem. *G.d.* 8. f. 1. num. 2. p. 439.
 Datur actio & Reactio. *ibid.* n. 4. p. 439.
 Variis experientis probatur. *ibid.* n. 6. p. 439.

Agens frigidum, etiam remissum, aliquid frigoris producit in agente intense calido. *G.d.* 8. f. 2. n. 1. p. 440.
 Argumenta calculatoria contra actionem & reactionem. *ibid.* n. 7. & seq. p. 440.

RECTITUDO.

Rectitudo & Veritas in actibus quomodo differant. *L.d.* 8. f. 1. n. 1. p. 51.
 Rectitudo actuum ad solam Logicam spectat, veritas ad alias etiam scientias. *ibid.* n. 5. p. 51.
 Quomodo ad veritatem in actus inducendam dirigat Logica. *ibid.* n. 8. p. 51.
 Rectitudo in actibus duplex. *L.d.* 8. f. 2. n. 3. p. 52.
 Rectitudo actuum Logicorum, excepto syllogismo, est iis extrinseca. *ibid.* n. 4. p. 52.
 Aliud est actum esse rectum, aliud esse directum. *ibid.* n. 5. p. 52.

REFLEXIO.

Deturne quies in puncto reflexionis. *G.d.* 7. f. 4. p. 435.

RELATIO.

Correlativa debent esse simul: quomodo intelligendum. *P.d.* 2. f. 4. n. 9. p. 208.
 Cur Relatio constituat diversum prædicamentum, & non substantia. *M.d.* 6. f. 2. n. 5. p. 584.
 Relativa quid sint. *M.d.* 11. f. 1. n. 2. p. 603.
 Ad relationem tria requiruntur. *ibid.* n. 2. p. 603.
 Ratio efficacissima ad probandas relationes in creatis. *ibid.* n. 4. p. 604.
 Duæ rationes in Relatione prædicamentali creatâ: esse in, & esse ad. *ibid.* n. 6. p. 604. & f. 8. n. 1. p. 609.
 Relatio rationis, & secundum dici. *M.d.* 11. f. 2. n. 1. & 2. p. 604.
 Relatio transcendentalis cur ita vocetur. *ibid.* n. 6. p. 604.
 Rejicitur sententia statuens Relationem in concreto ex fundamento, & termino. *M.d.* 11. f. 3. n. 3. p. 605.
 Ex illa sententia sequitur, Patrem esse Filium, & e contra. *M.d.* 11. f. 4. n. 1. p. 606.
 Refelluntur tres modi defendendi Relationem sitam esse in fundamento connotante terminum. *M.d.* 11. f. 5. n. 2. & seq. p. 607.
 Proponitur sententia statuens Relationem distinctam à fundamento & termino. *M.d.* 11. f. 7. n. 1. p. 608.
 Quare Deus non referatur prædicamentally ad creaturas. *ibid.* n. 6. p. 608.
 Relatio est actuale exercitium: nec potest existere quin actu referat. *M.d.* 11. f. 8. n. 3. p. 609.
 Relatio recte vocatur nexus, vinculum, unio, actualis ordo &c. *ibid.* n. 6. p. 609.
 Non datur motus per se ad Relationem, sed per accidens. *M.d.* 11. f. 9. n. 1. p. 618.
 Possitne divinitus conservari duo pariter albi sine Relatione. *d.* 11. f. 9. n. 10. p. 610.
 A qua causa producatur Relatio. *M.d.* 11. f. 10. n. 2. p. 611.
 In quibus conveniant & differant Relatio Prædicamentalis & Transcendentalis. *ibid.* n. 9. p. 611.
 Relatio non potest referri aliâ Relatione. *M.d.* 11. f. 11. n. 5. p. 612.
 Relatio Paternitatis distinguitur realiter ab entitate Patris & Filii. *M.d.* 11. f. 12. n. 7. p. 613.
 Quid sit Relativa esse simul definitione & cognitione. *M.d.* 11. f. 13. n. 1. p. 613.
 Relatio Prædicamentalis necessario requirit terminum existentem. *ibid.* n. 3. p. 613.
 Relatio Prædicamentalis non potest terminari ad ens rationis. *ibid.* n. 8. p. 614.
 Relatio esse nequit inter extrema realiter non distincta. *ibid.* n. 9. p. 614.
 Relativa alia mutua, alia non mutua. *M.d.* 11. f. 14. n. 3. p. 614.
 Relatio Transcendentalis non mutua terminatur ad absolutum: mutua ad respectivum. *ibid.* n. 5. p. 615.
 Relatio Prædicamentalis, tam mutua, quam non mutua, terminatur ad absolutum. *ibid.* n. 6. & 7. p. 615.
 Dari in eodem subjecto possunt duæ Relationes solo numero distinctæ. *M.d.* 11. f. 16. n. 1. p. 616.
 Eadem numero Relatio referre potest fundamentum ad Terminos etiam specie distinctos. *ibid.* n. 6. & 7. p. 616.
 Tria genera Relationum. *M.d.* 11. f. 17. n. 1. p. 617.
 Relatio Equiparantiæ & Disquiparantiæ. *ibid.* n. 5. p. 618.
 Quæ Relationes suscipiant magis & minus. *M.d.* 11. f. 18. n. 2. & seq. p. 618.
 Dari potest unus conceptus Relationibus omnibus Prædicamentibus communis. *ibid.* n. 6. p. 618.
RENATUS DES-CARTES.
 Impugnatur ejus sententia de formis substantialibus. *P.d.* 11. f. 1. n. 1. p. 238.
 Negat formas accidentales. *P.d.* 12. f. 1. p. 246.
 Mixtæ ejusdem propositiones. *ibid.* n. 5. p. 247.
 Ait opinionem admittentem accidentia realia, esse parum tutam in fide. *ibid.* p. 247.
 Docet.

INDEX RERUM.

Docet, non esse opus miraculo ut species in Eucharistia con-
ventur, sublati panis & vini substantia. *ibid.* p. 247.
Impios asserit esse eos, qui Ecclesiae auctoritate utuntur ad pro-
bandum panis & vini species esse accidentia. *ibid.* p. 247.
Varia ejus pronuntiata circa accidentia in Eucharistia reman-
entia discutuntur. *P.d. 12. f. 4. p. 250.*
Parum sibi constans est in dictis. *ibid.* n. 8. p. 251.
Auctoritate refellitur ejus sententia de accidentibus. *P.d. 12.*
f. 2. & 3. p. 247.
Refellitur etiam ratione. *ibid.* f. 5. & 6. p. 251.
Non recte opinatur circa naturam creationis. *P.d. 41. f. 1. n. 5.*
p. 371.
Impugnatur ejus sententia de rarefactione. *G.d. 11. f. 2. p. 452.*
Statuit conceptum corporis in extensione. *A.d. 7. n. 2. p. 486.*
Negat esse possibile materias specie distinctas. *C.d. 2. f. 1. n. 10.*
p. 402.

REPRODUCTIO.

Eadem actio duobus locis posita, in secundo loco non est repro-
ductio. *G.d. 3. f. 7. n. 2. p. 422.*
Quid sit secundum Philosophos aliquid propriè reproduci. *ibid.*
n. 5. p. 423.
Cur productio rei in alio tempore, sit reproductio; non autem
in alio loco. *ibid.* n. 6. p. 423.
Nulla res potest naturaliter reproduci. *P.d. 8. f. 3. p. 229.*

RES.

Radix erroris non est in rebus, sed in intellectu. *L.d. 5. f. 1. n. 7.*
p. 39.
Quomodo Res ad Logicam spectent. *ibid.* f. 3. n. 16. p. 41.
Tres rerum series. *P.d. 13. p. 255.*
Res quadam, nec spirituales propriè sunt, nec corporeæ; sed
classis cujusdam mediæ. *A.d. 7. f. 6. n. 7. p. 491.*

RESILIENTIA.

Cur res projecta incidens in aliquid molle, non tantà vi resiliat.
G.d. 13. f. 2. n. 5. p. 461.
Unde proveniat motus, dum pila, nulla vi ei impacta, in terram
cadens, resilit. *ibid.* n. 7. p. 462.

RESISTENTIA.

Resistentia activa, & formalis. *G.d. 7. f. 2. n. 1. & 2. p. 434.*
Quando resistat qualitas expulsa. *ibid.* n. 5. p. 434.
Ut aliquid agat, non est necessarium ut superet resistentiam acti-
vam passivam, sed tantum formalem. *G.d. 8. f. 2. n. 1. p. 439.*
Omnes partes passivæ resistunt simul effectivè non tamen omnes
formaliter. *ibid.* n. 2. p. 444.

RESOLUTIO.

Quid sit fieri resolutionem usque ad materiam primam. *G.d. 1.*
f. 2. n. 1. p. 412.
Non datur hujusmodi resolutio in generatione substantiali.
ibid. n. 5. p. 412.

RESURRECTIO.

Resurrectio est miraculosa, & quare. *P.d. 8. f. 2. n. 10. p. 229.*
Si duo homines moriantur cum eadem materia successivè; quid
de ea fiet in resurrectione. *P.d. 11. f. 2. n. 10. p. 240.*
Resurrectio mortuorum non est generatio strictè sumpta. *G.*
d. 2. f. 5. n. 2. p. 416.

RISUS.

Risus unde oriatur, & quid sit. *L.d. 29. f. 3. n. 4. p. 149. & A.d. 15.*
f. 7. n. 8. p. 519.

Quare Christus nunquam riserit. *ibid.* p. 519.

ROSA.

Ex Diallecticæ spinis scientiarum omnium rosæ nascuntur. *L.*
d. 26. n. 4. p. 117.
Rosa in communi. *L.d. 26. f. 1. n. 3. p. 111.*

S.

SANGUIS.

Proponitur sententia asserens sanguinem informari animâ &
vivere. *A.d. 3. f. 1. n. 1. p. 470.*
Prohibitio Judæis data de non comedendo sanguine, non arguit
eum vivere. *ibid.* n. 2. p. 470.
Sanguis est solum pars hominis secundaria, non primaria. *ibid.*
n. 1. p. 471.
Licet sanguis assumptus fuerit à Verbo, non est necessarium ani-
metur. *ibid.* n. 7. & 8. p. 471.
Sententia asserens sanguinem non vivere. *A.d. 3. f. 2. n. 1. p. 471.*
Concesso sanguinem animari, non sequitur venâ apertâ animam
unâ cum sanguine profluere ex corpore. *ibid.* n. 5. p. 472.
Sanguis uniri potest carni mediâtè per secur: potest etiam im-
mediâtè uniri venis, ut medulla ossibus. *ibid.* n. 6. p. 472.
Probabilius est sanguinem non vivere. *A.d. 3. f. 3. n. 1. p. 472.*
An sanguis, si non vivat, continuari possit cum cæteris partibus.
A.d. 4. f. 2. n. 7. p. 475.

SANITAS.

Est recta humorum coordinatio, & justum qualitatum tem-
peramentum. *L.d. 39. n. 7. p. 150. & P.d. 23. f. 1. n. 5.*
p. 295.

R.P. Th. Comptoni Philosophia.

SCIENTIA.

Quomodo specificentur scientiæ ab objectis. *L.d. 2. f. 4. p. 33.*
De unitate & distinctione scientiarum. *ibid.* f. 5. p. 33.
Darur inter scientias mutua subordinatio. *L.d. 5. f. 3. n. 2.*
p. 40.
Ejusdem est scientiæ agere de eo quod est propriè tale, ac de eo
quod videtur tale. *L.d. 4. f. 2. n. 6. p. 38.*
Scientia quæ agit per se de toto agit per se de partibus. *L.d. 6.*
f. 1. n. 7. p. 43.
Potest quid ab aliqua scientia considerari, & per se, & in ordine
ad aliud. *L.d. 7. f. 6. n. 3. p. 50.*
Scientia sumitur tripliciter. *L.d. 9. f. 1. n. 2. p. 54.*
De errore potest dari scientia. *ibid.* n. 6. p. 55.
In omni scientia sunt actus quidam omnino evidentes. *L.d. 11.*
f. 1. n. 3. p. 61.
In scientiis addiscendis inchoandum à facilioribus. *L.d. 11. f. 2.*
n. 4. p. 62.

Scientia est de universalibus. *L.d. 26. n. 1. p. 111.*
Ad rationem scientiæ non requiritur ut sit de rebus Physicè
incorruptibilibus, sed Metaphysicè. *L.d. 26. f. 1. num. 11.*
p. 112.

Scientia essentialiter sita est in judicio. *L.d. 43. f. 1. n. 8.*
p. 164.

Scientia quid sit. *L.d. 47. f. 3. n. 8. p. 183.*
Scientia discursiva est duplex. *L.d. 49. f. 1. n. 1. p. 191.*

De singularibus dari etiam potest scientia. *ibid.* n. 5. p. 191.
De entibus rationis, & per accidens dari potest scientia. *ibid.*
n. 9. p. 192.

Scientia in se complectitur certitudinem & evidentiam. *L.d.*
50. p. 195.

Variae acceptiones scientiæ. *L.d. 50. f. 1. n. 1. p. 195.*
Stare possunt simul in eodem intellectu habitus scientiæ, fidei,
& opinionis. *L.d. 50. f. 2. n. 5. p. 196.*

Actus scientiæ, fidei, & opinionis cum actuali formidine, non
possunt esse simul circa idem objectum. *ibid.* n. 6. p. 196.

Idem numero actus esse simul potest fides, scientia, & opinio.
L.d. 50. f. 4. n. 1. p. 198.

Una scientia variis modis subalternari potest alteri. *A.d. 19. f. 3.*
n. 2. & 3. p. 533.

Omnes scientiæ subalternantur aliquo modo Metaphysicæ.
ibid. n. 4. p. 533.

Quæ scientiæ dicantur propriè subalternantes, aut subalternatæ.
ibid. n. 7. p. 533.

Dux scientiæ sub diversâ ratione sibi invicem possunt subal-
ternari. *ibid.* p. 533.

SCIENTIA PRACTICA, & SPECULATIVA.
Quid sint. *L.d. 10. f. 1. n. 1. & 3. p. 56.*

Non requiritur ad rationem actus practici, ut procedat per
modum imperii. *ibid.* p. 56.

De eodem indivisibili objecto haberi simul potest actus practi-
cus & speculativus. *ibid.* n. 2. p. 56.

Cognitio adæquata rei factibilis est semper practica. *ibid.*
p. 56.

Scientia simplicis intelligentiæ in Deo sitne practica, an specu-
lativa. *ibid.* n. 3. p. 56.

Actus practicus non sit speculativus, nec è contrâ ex eo quod
sciens cum ordinet, vel non ordinet ad opus. *ibid.* n. 4. p. 56.

In hoc spectandus est finis scientiæ, non scientis. *ibid.* p. 56.

Scientiæ etiam practica procedit modo resolutorio. *ibid.* n. 7.
p. 56.

Ad scientiam practicam debet res cognita esse operabilis à
cognoscente. *L.d. 10. f. 2. n. 2. p. 57.*

Scientia in medico de sanitate an sit practica. *ibid.* n. 5. p. 57.

Quid hac in re sciendum de cognitione, quam Angelus ha-
bet de creatione animæ. *ibid.* n. 8. p. 57.

Impedimentum per accidens non tollit rationem scientiæ pra-
cticæ. *ibid.* n. 9. p. 57.

Scientia Divina de peccato non est practica. *ibid.* n. 11. p. 57.

An scientia de objecto supernaturaliter tantum factibili sit pra-
ctica. *L.d. 10. f. 3. p. 58.*

Potest idem actus transire de speculativo in practicum; & è
contrâ. *ibid.* n. 6. p. 58.

Latiùs patet scientia, quam Ars. *L.d. 10. f. 4. n. 2. p. 58.*

Non requiritur ad objectum scientiæ practicæ, ut sit liberum.
ibid. p. 58.

In brutis non datur scientia propriè practica. *ibid.* n. 4.
p. 58.

Cognitio nostra de nutritione, cur non sit practica. *ibid.* n. 5.
p. 58.

SCIENTIA DIVINA.

Scientia media non tollit libertatem actus. *A.d. 25. f. 1. n. 7.*
p. 555.

Scientia media quomodo se habeat ad se, & nutritionem con-
ditionatam actus. *A.d. 25. f. 4. n. 16. p. 558.*

Scientia simplicis intelligentiæ & visionis non distinguuntur ex
objectis, sed tantum ex modo tendendi. *M.d. 5. f. 2. n. 1. p. 589.*

INDEX RERUM.

- SCIRE.**
Scire quid sit. L.d.49.f.1.n.1.p.191.
Ut quis sciat, quo pacto debeat scire se scire. L.d.11.f.1.n.6.
p.61.
- SCOTUS.**
Doctor verè subtilis. P.d.35.f.3.n.4.p.348.
In Anglia natus. ibid.p.348.
Oxonienſis quondam Academiæ ſplendor. ibid.p.348.
Scoti opinio de cælo. C.d.3.f.3.n.2.p.406.
Ejſdem ſententia de accidentibus Eucharifticis. P.d.12.f.1.
n.9.p.248.
Diſtinctio ejus ex natura rei. L.d.28.f.1.n.1.& 2.p.116.
- SCRIPTURA.**
Scriptura eſt duplex. L.d.42.f.5.n.1.p.160.
Verofimilius eſt ſcripturam res immediatè, non verò voces, ex
hominum inſtitutione ſignificare. ibid.n.5.p.160.
Numeri arithmetici res non voces ſignificant, ibid.n.10.p.160.
- SENE X.**
Cur ſenes exſucci ſint, & marcidiv. A.d.2.f.2.n.7.p.469.
Pingues citò ſeneſcunt. A.d.3.f.3.n.4.p.473.
- SENSUS.**
Sensus externi cur non ſpectent ad Logicam. L.d.6.f.2.n.8.
p.44.
Senius non eſt comparativus, vel reflexivus. L.d.25.f.3.n.2.
p.108.
Sensus tranſcendentaliter reſpiciunt ſua objecta in particulari,
non in communi. P.d.7.f.1.n.6.p.220.
Sensations in homine ſubſtantur & in materiâ, & in anima.
A.d.13.f.5.n.14.p.513.
Sensus externi ſunt quinque. A.d.14.f.1.n.1.p.515.
Quomodo qualitates in organo non impediunt ſenſationem re-
rum extranearum. A.d.14.f.4.n.8.p.517.
In collectione omnium ſenſuum, homo ſuperat reliqua anima-
lia. ibid.n.10.p.517.
Datur ſensus internus. A.d.15.f.1.n.1.p.517.
Unus tantum eſt ſensus internus, iſque ſitus in cerebro. ibid.
n.4.p.518.
Cur vocetur ſensus communis. ibid.p.518.
Sensus externi habent ſpecies ſenſibilis communis. A.d.10.f.2.
n.1.p.520.
- SERMO.**
Sermo duplex: & à quibus artibus dirigatur. L.d.1.f.2.n.2.
p.29.
Utrique ſermoni ſua reſpondent Verba proportionata. A.d.22.
f.8.n.1.p.545.
- SICCITAS.**
Siccitas non eſt tantum negatio humiditatis. G.d.12.f.2.n.3.
p.458.
Eſt ſenſibilis. ibid.p.458.
Siccum in quo conſiſtat. ibid.n.8.p.459.
- SIGNUM, & SIGNIFICARE.**
Significare quid ſit. L.d.42.f.1.n.2.p.157.
Signi definitio. ibid.p.157.
Significatio eſt anima & vita vocis. ibid.n.3.p.157.
Signum naturale & ad placitum. ibid.p.157.
Signum ex impoſitione, & conſuetudine. ibid.n.4.p.157.
Signum aliud formale, aliud inſtrumentale. ibid.n.5. & 6.
p.157.
Idem ſignum eſſe poteſt formale & inſtrumentale reſpectu di-
verſorum. ibid.p.157.
Signa alia purè manifeſtativa alia manifeſtativa ſimul & ſup-
poſitiva. ibid.n.7.p.157.
Omne ſignum formale eſt naturale: omne ad placitum inſtru-
mentale, non e contra. ibid.p.157.
Significare in actu primo, & in actu ſecundo. L.d.42.f.2.n.1.
p.157.
Non requiritur ſemper diſtinctio realis inter ſignum & rem ſi-
gnificaram. ibid.n.3.p.157.
Quis poſſit ſignificationem vocibus indere. L.d.42.f.2.n.2.
p.157.
Verba ſunt ſignificativa quantumvis proferens, ea non intelli-
gar. ibid.f.3.n.8.p.158.
- Vide LOQUI: & VOX.**
- SIMILITUDO.**
Similitudo non conſiſtit in indiviſibili. L.d.28.f.3.n.3.p.118.
Differentia inter ſimilitudinem & æqualitatem. ibid.n.4.
p.118.
Quæ ſint ſimilia ſecundum Ariſtotelem. L.d.29.f.1.n.1.
p.119.
Nullum ſimile eſt idem. Nihil poteſt eſſe ſimile ſibi. L.d.29.
f.2.n.3.p.119.
Ad ſimilitudinem non requiritur ut eadem qualitas ſit in utro-
que extremo. ibid.n.4.p.119.
Hoc tamen ſimilitudini non obſtat. ibid.n.5.p.119.
Quæ ſit ſimilitudo perfectiſſima. ibid.n.9.p.120.
Idem ſubjectum in duobus locis conſtitutum, non eſt ſimile
ſibi. ibid.n.11.p.120.
- Similitudo Specifica, & Gradualis.** G.d.10.f.4.r.1.p.446.
Rejicitur opinio aſſerens ſimile agere in ſimile. G.d.10.f.5.
p.447.
Reſpondetur quibuſdam experienciis contententibus, ſimile
agere in ſimile. G.d.10.f.6.p.448.
Omnimoda ſimilitudo non requiritur ad convenientiam ſpeci-
ficam. M.d.2.f.3.n.5.p.577.
Duæ res non ſunt ſimiles per relationem, ſed per ſuas entitates.
M.d.11.f.12.n.3.
Quid ſit eſſe ſimile formaliter. ibid.n.4.
- SIMUL.**
Simul naturâ quænam ſint. P.d.20.f.2.n.10.p.286.
Simultas temporis, & rationis. ibid.f.3.n.8.p.286.
- SINGULARE.**
Singularè quid. L.d.26.f.5.n.1.p.114.
Singularia via inquiſitionis prius cognoscuntur, quam univerſa-
lia. A.d.18.f.1.n.3.p.530.
Nonnumquam ſimul ab objectis abſtrahitur ſpecies ſingularis,
& univerſalis. ibid.n.4.p.530.
- SITUS.**
Quomodo differat ab ubi. M.d.10.f.3.n.2.p.603.
- SOL.**
Damnatus eſt Athenis Anaxagoras, quia ſolem negavit anima-
tum. C.d.1.f.1.n.2.p.397.
Mercurius & Venus Epicyclos habere debent in ſphæra ſolis,
quibus ſol eſt centrum. C.d.1.f.4.n.13.p.400.
Maculæ ſolares quid ſint. ibid.n.14.p.400.
Sol tanquam cælifax in medio Planetarum ſitus. C.d.2.f.3.n.5.
p.401.
Sol eſt centies, ſexagies, ſexies major terrâ. ibid.n.6.p.403.
Cur in omni novilunio ſol non patiatur eclipſin. ibid.f.3.
p.403.
Sol inſiſtit in res ſublunares. C.d.2.f.4.n.2.p.404.
- SONUS.**
Sonus quid ſit. A.d.14.f.3.n.2. & 3.p.516.
Unde proveniat reflexio ſoni. ibid.n.5.p.516.
Sonus non habet contrarium. ibid.n.6.p.516.
Sonus non poteſt deferri per motum localem aëris. A.d.16.f.1.
n.5.p.520.
Corpora denſa, & opaca ſunt capacia ſoni. A.d.16.f.3.n.9.
p.522.
Aqua eſt etiam ſubjectum ſoni. ibid.n.10.p.522.
Unde ex vehementi ſono laedatur ſubinde potentia. ibid.n.11.
p.522.
- SPATIUM IMAGINARIUM.**
Datur ſpatium Imaginarium. P.d.33.f.1.p.335.
Conditiones ad ſpatium imaginarium requiſitæ. P.d.33.f.2.
n.2.p.336.
Spatium imaginarium non eſt quid reale poſitivum. P.d.33.f.1.
n.3.p.335.
Nec etiam eſt quid ſiſtum. P.d.33.f.1.n.1.p.335.
Nec immanſa moles corporea poſſibilis. ibid.n.2.p.335.
Reſellitur ſententia aſſerens Deum eſſe ſpatium imaginarium.
ibid.n.5.p.335.
Negant aliqui ſpatium imaginarium. ibid.n.7.p.335.
Spatium imaginarium non eſt negatio Chimææ. ibid.n.9.p.336.
Spatium imaginarium conſiſtit in negationibus non tollibilibus
ubicationum realium. P.d.33.f.2.n.1.p.336.
Non quævis negationes ſunt aptæ ad conſtituendum ſpatium
imaginarium. ibid.n.5.p.336.
Nullius unius ubicationis negatio ſufficit ad æquandæ ad ſpatium
imaginarium. ibid.n.6.p.336.
Ex quibus negationibus conſiſtet ſpatium imaginarium. ibid.
n.7.p.336.
Cur negationes à parte rei exiſtentes vocentur ſpatium imagi-
narium. P.d.33.f.3.n.7.p.337.
- SPECIES.**
Species ſupponit actum intellectus abſtrahentem. L.d.28.f.2.
n.4.p.117.
Species ſunt ſicut numeri. L.d.32.f.3.n.8.p.132. & P.d.46.f.7.
n.10.p.395.
Ea quæ differunt ſpecie, ſunt in triplici differentiâ. L.d.33.f.1.
n.6.p.134.
Prædicatio ſpeciei de Individuo eſt incompleta Phyſicè, Meta-
phyſicè completa. L.d.33.f.7.n.7.p.138.
Species ſpecialiſſima, & ſubalterna quid ſint. L.d.34.n.1.
p.139.
Species Prædicabilis & ſubjicibilis. ibid.n.2.p.139.
Species ſubjicibiles dantur tantum fundamentaliter in rebus. L.
d.34.f.1.n.1.p.139.
Per eandem abſtractionem ſit ſpecies formaliter ſubjicibilis, per
quam ſit formaliter prædicabilis. ibid.n.2.p.139.
Species ſubjicibilis quæ talis, non eſt univerſalis. ibid.n.3.
p.139.
Definitio ſpeciei Prædicabilis. L.d.34.f.4.n.1.p.140.
Tota perfectio ſpeciei reperiiri poteſt in uno individuo intenſivè,
non extenſivè. ibid.n.4.p.140.
- Plura**

INDEX RERUM.

- Plura Individua possibilia requiruntur essentialiter ad speciem
Prædicabilem. L.d. 34. f. 3. n. 1. p. 140.
- Omnes species non distant inæqualiter ab ente. A.d. 5. f. 1. n. 3.
p. 477.
- Diversitas specifica non consistit in inæqualitate. ibid. p. 477.
- Nec in minimâ dissimilitudine. A.d. 5. f. 2. n. 1. p. 477.
- Ad convenientiam specificam non requiritur omnimoda simili-
tudo. A.d. 5. f. 3. n. 7. p. 479.
- SPECIES EXPRESSA.**
- Species expressa quid sit. A.d. 16. n. 2. p. 519.
- Malè negatur à nonnullis species expressa Dei. A.d. 17. f. 2. n. 5.
p. 527.
- Ex eo quòd Deus videatur per speciem expressam, non sequi-
tur non videri eum immediate. ibid. n. 6. p. 527.
- Species expressa Dei non est aliquid prius visum, sed ipsemet
actus visionis. ibid. n. 7. p. 527.
- SPECIES IMPRESSA.**
- Aqua causâ producuntur species in potentiis. A.d. 16. f. 7. n. 1.
p. 526.
- Species intellectuales semel productæ, nunquam pereunt. ibid.
n. 3. p. 526.
- Species materiales imaginativæ variis modis destruantur. ibid.
n. 3. p. 526.
- Species rerum contrariarum non sunt contrariæ. ibid. n. 4.
p. 526.
- Species impressa quid sit. A.d. 16. n. 2. p. 519.
- Est vicaria objecti. ibid. p. 519.
- Species sunt accidentia, non substantiæ. ibid. n. 3. p. 519.
- Species impressa datur in visu. A.d. 16. f. 1. n. 1. p. 519.
- Variis experimentis id ostenditur. ibid. n. 2. & 3. p. 519.
- Dentur species impressæ in auditu. ibid. n. 4. p. 520.
- Non dantur species in olfactu, gustu, aut tactu. ibid. n. 6.
p. 520.
- Cur in visu requirantur magis quàm in aliis sensibus. ibid. n. 7.
p. 520.
- Dantur species impressæ in phantasia. ibid. n. 8. p. 520.
- Species non est aliquid prius visum. A.d. 16. f. 2. n. 4. p. 521.
- Cur species vocetur imago objecti. ibid. n. 5. p. 521.
- Reflexio specierum quid sit. A.d. 16. n. 9. p. 522.
- Species impressæ dantur in intellectu. ibid. f. 4. n. 8. p. 522.
- Species impressa cum intellectu ad actus concurrunt effectivè.
ibid. n. 4. p. 523.
- Datur in intellectu hic in via, propria species impressa abstracti-
va Dei, Angel, & aliorum, quæ sub sensibus non cadunt. A.d.
16. f. 5. n. 2. p. 523.
- Quomodo acquiritur species impressa rerum insensatarum.
ibid. n. 4. p. 523.
- Qua ratione acquiritur species entium rationis. ibid. n. 5.
p. 523.
- Per quas species eliciatur primus actus circa substantiam, & res
spirituales. ibid. n. 7. & 8. p. 524.
- Per quas species habeatur primus actus circa Trinitatem, aut
rationem aliquam communem. ibid. n. 10. & 13. p. 524.
- Non implicat species sensuum materiale esse objective indi-
visibiles. A.d. 16. f. 6. n. 2. p. 525.
- Species quæ semel est unius objecti tantum, nunquam potest
esse alterius. ibid. n. 5. p. 525.
- Ablatâ minimâ parte objecti, perit tota species. ibid. n. 6. p. 525.
- Respondetur objectioni contra indivisibilitatem specierum.
ibid. n. 8. p. 525.
- Ostenditur species materiales sæpè esse indivisibiles. ibid. n. 12.
p. 526.
- Potest contingere, ut tota semper species non pereat, licet sit
indivisibilis. ibid. n. 14. p. 526.
- SPECIES IMPRESSA DEI.**
- Dari nequit connaturaliter species impressa Dei. A.d. 17. f. 1. n. 3.
p. 527.
- Dux sententiæ oppositæ circa ejus possibilitatem. A.d. 17. f. 2.
n. 2. & 3. p. 527.
- Species impressa non est realis similitudo objecti, sed intentio-
nalis. ibid. n. 9. p. 528.
- Species impressa Dei non esset frustranea. A.d. 17. f. 3. n. 5.
p. 528.
- Ordinaretur non ad supplendum vices Dei non potentis, sed
non volentis per se concurrere ad actum. ibid. n. 6. p. 528.
- Probatum possibilem esse speciem impressam Dei. A.d. 17. f. 5.
n. 1. p. 530.
- SPECULUM.**
- Cur objectum appareat quasi esse intra speculum. A.d. 16. f. 3.
n. 2. p. 521.
- In speculo cur res appareant in verâ. ibid. n. 5. p. 521.
- Homo inspicies speculum, videt se illic in suo etiam oculo re-
præsentatum. ibid. n. 7. p. 521.
- SPHÆRA.**
- Perfectè sphericum tangeret planum in puncto. P.d. 43. f. 2.
n. 7. p. 381.
- Potest sphericum rotari supra planum. ibid. n. 9. p. 381.
- R. P. Th. Comptoni Philosophia.
- Sphæra certa activitatis datur in rebus creatis, non tamen om-
nibus eadem. G.d. 7. f. 6. n. 1. p. 438.
- Agens per se loquendo agit per suam sphæram immediate, tam
immediatione virtutis, quàm suppositi. ibid. n. 3. p. 438.
- Cor rebus omnibus certa assignetur sphæra. P.d. 36. f. 2. n. 8.
p. 354.
- SPIRITUS : SPIRITUALE.**
- Multiplicitas partium non obstat rei spirituali. A.d. 7. f. 2. n. 2.
p. 487.
- Extensio non magis repugnat spiritui, quàm intensio. ibid. n. 3.
p. 487.
- Res spiritualis potest habere diversas partes successivas. ibid.
n. 5. & 8. p. 487.
- Res spirituales de facto non sunt omnes indivisibiles. A.d. 7.
f. 3. n. 9. p. 488.
- Aliud est spiritus, aliud res spiritualis. A.d. 7. f. 4. n. 3. p. 489.
- Varie acceptiones spiritus. A.d. 9. f. 1. n. 1. & 2. p. 495.
- Spiritualis substantia composita integraliter, non foret necessa-
rio intellectiva. ibid. n. 6. p. 495.
- Non implicat res spirituales componi. A.d. 9. f. 2. n. 3. p. 496.
- Spiritualis formæ licet educeretur ex potentia materia spiritua-
lis, non propterea foret corruptibilis. ibid. n. 11. p. 497.
- Quo sensu res spiritualis sit ex genere suo perfectior corporæ.
A.d. 9. f. 3. n. 2. p. 497.
- Res spiritualis potest uniri rei materiali. A.d. 2. f. 1. n. 4. p. 468.
- SQUAMA.**
- Squama piscium animantur. A.d. 2. f. 3. n. 4. p. 469.
- STELLÆ.**
- Stellæ novæ dicuntur communiter 1022. C.d. 4. f. 1. n. 11.
p. 409.
- Stellæ non faciunt cælum corpus organicum. A.d. 1. f. 2. n. 10.
p. 467.
- Christum pro stellarum etiam peccatis mortuorum esse docebat
Origines. C.d. 1. f. 1. n. 3. p. 397.
- STUPA.**
- Cur stupa tacta ferro candenti convertatur in ignem, non in
ferrum. C.d. 10. f. 4. n. 4. p. 446.
- SUBJECTUM.**
- Subjectum in propositione quid sit. I.d. 1. f. 1. n. 1. p. 1.
- Ratio subjecti physici non est causare aliud materialiter, seu in
illud influere, aut sustentare. P.d. 4. f. 1. n. 1. p. 212.
- Nec in indifferentia ad constituenda diversa composita. ibid. n.
2. & 3. p. 212.
- Subjectum sustentationis, inhesionis, adhesionis, informatio-
nis, & denominationis. P.d. 2. f. 2. n. 1. p. 213.
- In quo consistat notio subjecti. ibid. n. 4. p. 213.
- Forma respectu unius, potest esse subjectum respectu alterius.
ibid. n. 7. p. 214.
- Subjectum sustentationis est semper subjectum informationis.
P.d. 7. f. 4. n. 9. p. 225.
- Idem subjectari potest in subjectis specie distinctis. P.d. 34. f. 5.
n. 9. p. 346.
- SUBSISTENTIA.**
- Subsistentia est aliquid extra conceptum essentialem naturæ.
P.d. 2. f. 4. n. 1. p. 207.
- Subsistentia ordinatur ad perficiendam essentiam. P.d. 25. f. 6.
n. 4. p. 306.
- Subsistentia est aliquo modo substantia. L.d. 7. f. 3. n. 7.
p. 386.
- Subsistentia idem est ac Personalitas. M.d. 8. f. 1. n. 8. p. 587.
- Ad subsistentiæ notitiam cæciebat antiquitas. M.d. 8. f. 2. n. 1.
p. 587.
- Sententia statuens subsistentiam in negativo. ibid. n. 5. p. 588.
- Subsistentia superaddit naturæ aliquid positivum. M.d. 8. f. 3.
n. 1. p. 586.
- Effectus formalis subsistentiæ non est reddere naturam inde-
pendentem à subjecto sustentationis. M.d. 8. f. 4. n. 2.
p. 590.
- Duo alij modi explicandi effectum formalem subsistentiæ. ibid.
n. 3. & 4. p. 590.
- Quis sit effectus formalis subsistentiæ. M.d. 8. f. 5. n. 4. p. 591.
- Subsistentia in Divinis habet duplex munus; unicam verò in
creatis. ibid. p. 591.
- Potest natura aliqua supernaturaliter terminari simul du-
plici substantia propriâ, vel alienâ. M.d. 8. f. 6. n. 4. & 5.
p. 591.
- Potest etiam terminari alienâ, retinendo propriam. ibid. n. 9.
p. 591.
- Subsistentia compositæ est divisibilis integraliter. M.d. 8. f. 9. n. 9.
p. 594.
- Conflatur etiam ex tribus subsistentiis partialibus. M.d. 8. f. 10.
n. 16. p. 596.
- Subsistentia non est principium influens, nec partialiter in ope-
rationes. M.d. 8. f. 12. n. 2. p. 597.
- Subsistentia stricte res, an modus. ibid. n. 4. p. 597.
- Subsistentia est forma suppositi, non compositi. ibid. n. 7. p. 597.
- Quænam sit causa subsistentiæ. ibid. n. 9. p. 597.

INDEX RERUM.

SUBSTANTIA.

Substantia nihil est proprie contrarium. P.d.2.f.5.n.2.p.209.
 Secundæ substantiæ non existunt nisi ratione primarum. P.d.7.
 f.1.n.9.p.221.
 Non producit substantia à solis accidentibus. P.d.2.f.5.n.1.
 p.301.
 Primus actus substantiæ est substantia. P.d.2.f.4.n.3.
 p.304.
 Substantia sola sine concursu accidentis non producit substan-
 tiam. ibid.n.4.p.304.
 Substantia per emanationem aliqua in se accidentia producit.
 P.d.2.f.7.n.2.p.306.
 Substantia non potest producere accidens in subiecto à se di-
 stincto. P.d.2.f.8.n.2.p.307.
 Non potest dari substantia creata incapax formæ accidentalis.
 C.d.3.f.2.n.10.p.406.
 Cur substantia assimilatur sibi perfecte passum, non verò accidens.
 G.d.7.f.6.n.9.p.438.
 Substantia non eget potentis accidentalibus ut operetur ad in-
 tra. A.d.12.f.4.n.1.p.508.
 Substantia prius cognoscitur quàm accidentia cognitione do-
 ctrinali, non experimentalis. A.d.18.f.1.n.5.p.551.
 Substantia in tota serie rerum est ens perfectissimum. M.d.6.
 f.1.n.1.p.583.
 Variis modis sumitur substantia. M.d.7.f.1.n.1.p.584.
 Primæ substantiæ maximè substantiæ. ibid.p.584.
 Substantia, ut in prædicamento, duo dicitur. ibid.n.2.p.585.
 Substantia prima & secunda. ibid.n.6.p.585.
 Conceptus substantiæ non est ut sit independens à subiecto su-
 stentationis. M.d.7.f.2.n.2.p.585.
 Refellitur sententia docens conceptum substantiæ esse subistere
 accidentibus. ibid.n.4.p.585.
 Natura substantiæ non est ut sit radix substantiæ. ibid.n.5.
 p.585.
 Quis sit proprius conceptus substantiæ. ibid.n.6.p.585.
 Substantia aliquando idem est ac essentia. M.d.7.f.3.n.4.
 p.586.

SUCCESSIVUM.

Successivum quæ successivum, non potuit esse ab æterno. P.d.
 39.f.4.p.364.

SUPERFICIES.

Superficies est divisibilis tantum quoad longitudinem, & lati-
 tudinem. P.d.43.f.2.n.1.p.380.

SUPERNATURALE.

Supernaturale in quo consistat. P.d.16.f.2.n.9.p.274.
 Supernaturale quoad substantiam, & quoad modum. P.d.26.
 f.1.n.4.p.308.

SUPPOSITIO.

Suppositio quid sit, & quotuplex. I.d.3.f.1.n.2.p.9.
 Supponere & significare, quomodo differant. ibid.p.9.
 Suppositio materialis & formalis. ibid.p.9.
 Suppositio intrinseca & extrinseca. ibid.n.3.p.9.
 Suppositio formalis propria, & impropria. ibid.p.9.
 Suppositio simplex, & personalis. ibid.n.4.p.9.
 Suppositio personalis, alia essentialis, alia accidentalis. ibid.
 n.5.p.9.
 Suppositio universalis, seu distributiva, & copulativa. ibid.n.6.
 p.10.
 Determinata, & confusa. ibid.n.7.p.10.
 Regulæ pro suppositione cognoscendâ. ibid.n.10.p.10.

SUPPOSITUM.

Varie acceptiones suppositi. M.d.8.f.1.n.10.p.588.
 Quomodo differat à persona. ibid.p.588.

SYLLOGISMUS.

Syllogismi definitio. I.d.7.f.2.n.8.p.24, & L.d.47.f.1.n.7. & 8.
 p.181.
 Syllogismi materia *Ex qua*, & *Circa quam*. I.d.7.f.3.n.1.
 p.24.
 Quid sit forma syllogistica. ibid.n.3.p.24.
 Figura & Modus syllogismi. ibid.n.4. & 5.p.24.
 Modi directi, & indirecti. ibid.n.9.p.24.
 Syllogismi imperfecti quomodo reducuntur ad perfectos. I.d.7.
 f.4.p.25.
 Syllogismus expositivus. I.d.7.f.5.n.1.p.26.
 Hypotheticus, & Modalis. ibid.n.2. & 3.p.26.
 In quo consistat artificium syllogisticum, ut à Logica considera-
 tur. L.d.8.f.2.n.15.p.53.
 Syllogismus vocalis ad exprimendum mentalem ordinatur tan-
 quam illius imago. L.d.47.f.4.n.8.p.148.

T

TACTUS, TANGERE.

Sedes tactus sunt caro, & nervi. A.d.14.f.4.n.4.p.517.
 Quænam sint objecta tactus. ibid.n.5.p.517.
 Non percipiuntur tactu qualitates existentes in sensorio. ibid.
 n.6.p.517.

Ad tactum non requiritur, ut qualitas quæ sentitur, sit in subie-
 cto discontinuo. ibid.n.9.p.517.
 An ea sola se tangant, quorum extrema sunt simul. P.d.45.f.1.
 n.3.p.385.

Contractus consecutus, & penetrativus. ibid.n.4.p.385.

TEMPERAMENTUM.

Temperamentum ad pondus, & ad iustitiam. G.d.12.f.5.n.2.
 p.460.
 Temperamentum ad pondus dari potest in quatuor primis qua-
 litatibus. ibid.n.3.p.460.
 Repugnat in gravitate, & levitate. ibid.n.4.p.460.

TEMPUS.

Significare tempus, connotare tempus, & significare cum tem-
 pore, quomodo differant. I.d.5.f.1.n.3.p.13.
 Quinque tempora Dialecticorum. I.d.3.f.3.n.1.p.11.
 Tempus est cognitum & explicatum difficillimum. P.d.37.p.356.
 Definitio temporis. P.d.37.f.1.n.1.p.356.
 Motus cæli est tempus primariū, motus horologiorum secu-
 dariū. ibid.n.2.p.357.
 Tempus est denominatio partim extrinseca. ibid.p.357.
 Quomodo tempus sit ens reale. ibid.n.3.p.357.
 In quo differat ab Æternitate, & Ævo. ibid.n.7. & 8.p.357.
 Tempore Iosue stetit sol, tempus ibat. P.d.37.f.2.n.1.p.357.
 In quo consistat tempus imaginariū. ibid.n.4.p.357.
 In quo differant tempus, & spatium imaginariū. ibid.n.5.
 p.358.
 Cur tempus sine aliquo distincto correspondeat rebus perma-
 nentibus. P.d.38.f.2.n.7.p.360.
 Quomodo pars temporis dici possit præsens, præterita, & futu-
 ra. P.d.45.f.4.n.8.p.388.
 Tempus non est proprie continuum. ibid.n.9.p.388.
 Nec pars temporis produci potest in instante; nec instans in
 tempore. G.d.6.f.1.n.8.p.432.

TENEBRÆ.

Sintne una privatio, an plures. L.d.18.f.7.n.3.p.85.
 In ratione tenebrarum formaliter consistunt in indivisibili. ibid.
 p.85.
 Quomodo differant ab obscuritate. ibid. & d.50.f.5.n.8.
 p.200.

TERMINUS.

Varie acceptiones Termini. I.d.1.f.2.p.2.
 Voces non significantivæ possunt esse Termini. ibid.n.3.p.2.
 Vera Termini definitio. ibid.n.4.p.2.
 Terminus à terminando dictus. ibid.n.5.p.2.
 Propositio, imò integer syllogismus potest esse terminus. ibid.
 n.6.p.2.
 Possuntne copula in propositione dici terminus. I.d.1.f.3.n.5.p.3.
 Terminus ut *quo*, & ut *quod*. ibid.n.6.p.3.
 Non est idem esse Terminus actus, & actus terminare. ibid.
 n.13.p.4.
 Quomodo literæ possint esse Termini. ibid.n.14.p.4.
 Terminus Mentalis, Vocalis, & Scriptus. I.d.2.f.1.n.1. & 2.
 p.4.
 Terminus Mentalis non datur realiter, sed tantum ratione. ibid.n.2.p.4.
 Terminus significativus, & non significativus. I.d.1.f.2.n.1.p.5.
 Ultimatus, & non ultimatus. L.d.2.f.3.n.1.p.5.
 Directus, & Reflexus. ibid.n.2.p.6.
 Categorematicus, Syncategorematicus, & mixtus. I.d.2.f.4.
 n.1. & 2.p.6.
 Communis & singularis. ibid.n.3.p.6.
 Univocus, Æquivocus, & Analogus. ibid.n.4. & 6.p.6.
 Æquivocus in actu exercitio est Univocus. ibid.n.6.p.7.
 Terminus Complexus, & Incomplexus. I.d.2.f.5.n.7.p.7.
 Concretus, & Abstractus; Absolutus, & Connotativus, Deno-
 minativus, & Denominans. ibid.n.3.4. & 5.p.7.
 Terminus substantivus & adjectivus. I.d.2.f.6.n.1.p.8.
 Quid dicendum de Terminis negativis. n.3.p.8.
 Terminus Transcendens, Supertranscendens, & non transcen-
 dens. ibid.n.5.p.8.
 Finitus, & infinitus; primæ, & secundæ intentionis. ibid.n.6.
 & 7.p.8.
 Terminus pertinens *sequela*, & pertinens *repugnantiâ*. I.d.2.
 f.7.n.1.p.8.
 Modus argumentandi in terminis pertinentibus. ibid.n.3.p.9.
 Proprietates Termini quor sint. I.d.3.f.1.n.1.p.9.
 Termini specialis confusionis. ibid.n.8.p.10.
 Quid sit, Terminus habere statum. I.d.5.f.3.n.1.p.11.
 Terminus singularis, Communicabilis, & Incommunicabilis.
 I.d.7.f.5.n.1.p.26.
 Quid sit, esse Terminus intrinsecum. P.d.14.f.7.n.8.p.267.
 Quid sit, respicere aliquid ut pure terminum. ibid.n.9.p.268.

TERRA.

Terra non est ita ponderibus suis librata, ut ex minimo ponde-
 re addito moveatur. G.d.12.f.1.n.7.p.48.
 Si daretur alicui locus consistendi in aëre, non posset nihilomi-
 nus terram movere. ibid.n.8.p.458.

Terra

INDEX RERUM.

Terra est summè siccâ. G.d.12.f.35.n.1.p.459.
Terra est magis porosa, ac proinde minus densa quàm aqua. ibid.n.4.p.459.

S. THOMAS.

S. Thomas Theologorum princeps. P.d.12.f.2.n.4.p.247.
Tener Praecisiones objectivas, etiam in creatis. L.d.24.f.3 & 5.n.8. & 9.p.100. & d.32.f.4.p.132.
Perfectionem in praescindendo tribuit intellectui supra sensum. L.d.24.f.5.n.9.p.102.
Constituit universale per praecisiones objectivas. L.d.32.f.4. n.6.p.133.
Mens S. Thomae, & Aristotelis de subiecto accidentium. P.d.15. f.2.n.5.p.271.
Sententia S. Thomae de mutuâ causalitate. P.d.21.f.2.n.1.p.288.
Tener S. Thomas potentiam obedientialem latam. P.d.27.f.4. n.6.p.133.
Quid sentiat S. Thomas de materia spirituali. A.d.9.f.3.n.10. p.498.
Mens S. Thomae circa speciem impressam Dei, est dubia. A.d. 17.f.5.n.2.p.530.
S. Thomas ait, ad comprehensionem non sufficere quod nihil lateat videntem. A.d.20.f.3.n.8.p.536.
Cur juxta S. Thomam qualitates intentionales vocentur actiones. A.d.22.f.3.n.3.p.541.
Quo sensu dicat S. Thomas, vivere esse *movere se ab intrinseco*. A.d.22.f.5.n.4.p.553.
S. Thomas negat dari in intellectu habitus à speciebus distinctos. A.d.28.f.2.n.1.p.565.
BENE SCRIPSISTI DE ME THOMA. P.d.12.f.4.n.12. p.251.

TONITRU.

Tonitru fit per Antiperistasis. G.d.7.f.5.n.9.p.437.

TOTUM.

Id quod est totum in se, potest esse pars respectu alterius. L.d.1. f.2.n.6.p.2.
Totum impossibile obiectivum componi potest ex puris possibilibus. L.d.13.f.3.n.1. & 13.p.67.
Totum nihil aliud est nisi partes unitae. L.d.22.f.1.n.5.p.94.
Totum aliud actuale: aliud potentiale. L.d.33.f.7.n.1.p.138.
Totum generari nequit nisi ratione alicujus in toto inclusi, quod generatur. P.d.14.f.4.n.3.p.264.
Totum non distinguitur à partibus simul sumptis. P.d.15.f.1. n.1.p.170.
Denominatio partis aliquando tribuitur, aliquando non tribuitur toti. A.d.4.f.2.n.14.p.475.

TRANSCENDENS.

Id quod transcendit aliud, debet ratione nostrâ inesse ultimis ejus differentiis. L.d.40.f.1.n.5.p.150.
Ad analogiam conceptus communis sufficit transcendencia. ibid.f.3.n.3.p.152.
In quo differant praedicata Transcendencia à non Transcendentibus. ibid.n.6.p.152.
Transcendens, supertranscendens, & non transcendens. L.d.2. f.6.n.5.p.8.

TRANSIRE.

Transire simpliciter, est desinere esse. G.d.3.f.2.n.5.p.418.
Transire unum in esse alterius, quid sit. G.d.3.f.6.n.9. p.422.

TRANSUBSTANTIATIO.

Quid sit Transubstantiatio propriè dicta. G.d.3.f.1.n.6. p.417.
Corpus Christi in consecratione est terminus formalis Transubstantiationis. G.d.3.f.8.n.1.p.423.
Ad Transubstantiationem non requiritur ut terminus productus sit substantia. G.d.3.f.4.n.6.p.420.

V.

VACUUM.

Vacuum quid sit. P.d.32.f.1.n.1.p.332.
An spatia imaginaria extra caelum Empyreum dici possint vacuum. ibid.p.332.
Vacuum non aufertur si illic spiritus existat. ibid.p.332.
Vacuum naturaliter dari non potest. ibid.n.2.p.332.
Probabile tamen est virtute Angelicâ fieri posse. ibid.p.333.
Natura abhorret vacuum. ibid.n.3.p.333.
Motus in vacuo fieret in instante. ibid.n.4.p.333.
Vacuum triplex: locale, substantiale, & accidentale. P.d.10. f.1.n.9.p.235.
Non minus vacuum Physicum horret naturâ, quàm vacuum locale. G.d.5.f.3.n.8.p.429.

VAS.

Vas aquâ plenum, dum aqua congelatur, cur frangatur. G.d.11. f.3.n.6. & seq.p.454.
Quare, congelato oleo, vas non frangatur. ibid.n.9.p.454.
Cur non frangatur vas aequum tota aqua sit congelata. ibid. n.12.p.454.

Quomodo contingat vas etiam apertum frangi subinde ad vitandum vacuum. ibid.n.16.p.455.
Vas ferreum nonnunquam frangitur ad vitandum vacuum. G. d.11.f.3.n.17.p.455.

UBICATIO.

Ubicatio Angelica figens Angelum spatio divisibili, est necessario divisibilis. P.d.13.f.5.n.6.p.259.
Ubicatio & Duratio non influunt in rerum productionem. P. d.25.f.6.n.7.p.306.
Nequit res ulla esse, & nullibi esse. P.d.33.f.5.n.2.p.358.
Ubicatio non est voluntas seu decretum Dei. P.d.34.f.1.n.2. p.341.
Ubicatio & Duratio rei non sunt actio ejusdem productiva. ibid.n.6.p.341.
Res non est in loco per negationem spatij interjecti. L.d.9. p.343.
Existunt res in loco per ubicationem distinctam. P.d.34.f.3. n.1.p.343.
Ubicatio & Duratio non sunt modi. ibid.n.3.p.343.
Ubicatio est absoluta à subiecto, non à spatio. ibid.n.8.p.344.
Possit ubicatio Petri esse ubicatio Pauli. ibid.p.344.
Quid rem determinet ut tali loco producat. ibid.f.4.n.9. p.344.
Ubi circumscriptivum, & definitivum. P.d.34.f.5.n.2. & 3. p.345.
Quid sit ubi Sacramentale. ibid.n.4.p.345.
Ubicatio est in loco per se. ibid.n.5.p.345.
Materia, forma, & qualitates habent ubicationes singulae diversas. ibid.n.7.p.346.
Duae ubicationes homogeneae non augent rei virtutem. P.d.35. f.5.n.9.p.350.
Duae heterogeneae multiplicant tam activam virtutem, quàm passivam. ibid.n.10.p.350.
Ubicatio non est conditio antecedens requisita ad agendum immanenter. P.d.36.f.5.n.2.p.356.
Cum agens primò agit in passum externum, requiritur ubicatio tanquam conditio antecedens, non in instantibus sequentibus. ibid.n.6. & 6.p.356.
Ubicatio nec potest intendi, nec remitti. G.d.10.f.8.n.7. p.451.
Praedicamentum UBI. M.d.10.f.3.n.1.p.603.

VELUM.

Unde ex velo serico rubro reflectatur color rubeus. A.d.16.f.3. n.3.p.521.

VERBUM.

Verbi definitio. L.d.5.f.2.n.1.p.14.
Tria Verbi munera. ibid.n.2.p.14.
Quomodo possit verbum infinitari. ibid.n.3.p.14.
Quomodo absolvi possit à tempore. ibid.n.5.p.14.
Verba in definitionibus non important actum, sed potentiam. L.d.1.f.3.n.11.p.4.

VERBUM MENTIS.

Verbum propriè dictum præter qualitatem, connotat productionem. A.d.22.f.5.n.12.p.544.
Quid sit verbum in creatis. A.d.22.f.8.n.2.p.545.
Sint Verbum in sensibus. ibid.n.3.p.545.
Verbum non est idolum prius cognitum. ibid.n.4.p.546.

VERBUM DIVINUM.

Verbum Divinum non perficitur per unionem Hypostaticam. P.d.14.f.6.n.8.p.266.
Potest tamen Verbum res alias intrinsecè perficere. ibid. p.266.
Cur generatio Verbi Divini non sit creatio. P.d.41.f.2.n.3. p.372.
Verbum, quod semel assumpsit, nunquam dimisit. M.d.8.f.10. n.4.p.596.
Verbum quomodo sit purus terminus respectu unionis Hypostaticae. M.d.11.f.2.n.12.p.605.

VERITAS.

Veritas & rectitudo in actibus quomodo differant. L.d.8.f.16. n.1.p.51.
Conjunguntur aliquando, aliquando separantur. ibid.p.51.
Qua ratione veritas sit conformitas actus cum objecto. L.d.13. f.6.n.3.p.70. & d.44.f.1.n.4.p.165.
Veritas non consistit in ente aliquo, aut relatione rationis. L.d. 44.f.1.n.2.p.165.
Non reperitur falsitas in apprehensione incomplexa. L.d.44. f.2.n.3.4. & 5.p.166.
Veritas & falsitas quomodo sint circa idem. ibid.n.7. p.166.
Veritas formalis, & virtualis. ibid.n.12.p.167.
Veritas non consistit in relatione praedicamentali. L.d.44.f.3. n.1.p.167.
Refutatur sententia asserens veritatem esse actibus intrinsecam. ibid.n.2.p.167.
Veritas est actus connotans objectum ita esse, sicut actus illud concipit, vel enunciat. ibid.n.7.p.167.

INDEX RERUM.

Quo sensu radicalis veritas sit perfectior, quam radicalis falsitas. L.d.44.f.4.n.3.p.168.
 Veritas radicalis est de essentia actuum Divinorum. L.d.44.f.5.n.3.p.169.
 Nulla propositio interna est vera per se aequatè. ibid. n.4.p.169.
 Una veritas est sub aliquâ ratione perfectior aliâ. L.d.45.f.6.n.3.p.176.
 Non potest transire de vero in falsum. L.d.45.f.1.p.171.
 Veritas, formaliter loquendo, consistit in indivisibili. L.d.45.f.6.n.5.p.176.
 Una falsitas, formaliter loquendo, non est maior aliâ. ibid. n.8.p.176.
 Verum Transcendentale quid sit. M.d.3.f.1.n.2.p.578.
 Res, licet sub unâ ratione subinde sit solum apparens, sub aliâ tamen est vera. ibid. n.2.p.578.
 Quidam verum transcendentale idem esse volunt quod cognoscibile. ibid. n.4.p.578.
 Veritas transcendentalis intrinseca & extrinseca. ibid. n.5.p.578.
 Falsa habent veritatem transcendentalem. ibid. num. 6.p.578.
 Falsum ut falsum nequit esse objectum actus scientifici. ibid. n.7.p.578.
 Nihil est falsum transcendentally, nisi respectu intellectus res imperfectè cognoscentis. M.d.3.f.2.n.2.p.579.
 Falsum transcendentale non tam latè patet, quam verum. ibid. n.2.p.579.
VERMIS.
 Vermiculi in animalibus non propriè generantur. G.d.2.f.1.n.4.p.414.
VINUM.
 Cum aqua vino rubro miscetur, nihil de colore vini imminuitur. G.d.10.f.3.n.5.p.450.
 Cur vinum rubrum mixtum aquâ, appareat minus rubrum. ibid. n.5.p.450.
VIOLENTUM.
 Violentum quid sit. P.d.16.f.2.n.3.p.274.
 Materie secundum se nihil est violentum. ibid. p.274.
 Agenti quâ agenti non potest inferri violentia. ibid. n.4.p.274.
 Sitne dolor animali Violentus. ibid. n.3.p.274.
 Violentum aliud positivum, aliud negativum. ibid. n.7.p.274.
 Morus furtum non est aquæ semper violentus. ibid. n.6.p.274.
 Violentum contra efficientiam & contra exigentiam. A.d.11.f.4.n.1.p.503.
 Res non semper patitur violentiam, dum loco rei perfectioris recipit aliquid imperfectius. ibid. n.8.p.503.
VIRGA.
 Cur virga ex parte immersa aquæ appareat incurva. A.d.16.f.3.n.8.p.528.
VIRTUS.
 Virtus diversimodè sumitur. L.d.9.f.2.n.1.p.55.
 Virtus est dispositio perfecti ad optimum. ibid. p.55.
 Quo sensu Logica sit virtus intellectualis. ibid. n.3.p.55.
 Virtus unita fortior. G.d.2.f.3.n.8.p.416.
 Virtus ad operationem aliquam non deprehenditur nisi ex effectibus. A.d.4.f.2.p.474.
 Virtus sibi meret præmium; vitium poena. A.d.10.f.4.n.6.p.501.
 Rectè facti fecisse merces est. ibid. p.501.
VISIO INTUITIVA.
 Visio quomodo sit lucis & tenebrarum. L.d.18.f.5.n.3.p.84.
 Visio intuitiva est duplex. L.d.25.p.107.
 Dum quis se conspicit in speculo, est visio intuitiva. A.d.19.f.1.n.4.p.532.
 Visio materialis conservata destructo objecto, esset intuitiva. ibid. n.7.p.532.
 In quo differat visio ejusmodi à cognitione abstractivâ. ibid. n.6.p.532.
 Visio materialis non præscindit objectivè, nec facit universale. L.d.25.f.2.p.108. & d.30.f.9.n.11.p.127.
VISIO BEATIFICA.
 Deus duplici respectu causa efficientis respicit visionem beatificam. A.d.17.f.1.n.2.p.527.
 Deus de facto ad visionem beatificam objectivè concurret per se, non per speciem. ibid. n.5. & 7.p.527.
 Duplex ratio concursus immediati Dei ad visionem beatificam. ibid. n.6. & 7.p.527.
 Ad videndum infinita in Deo non requiritur visio infinita. A.d.20.f.2.n.4.p.535.
 Visio representans omnia possibilis in Deo, non foret infinita, nec Dei comprehensio. ibid. n.10.p.535.
VISUS.
 Visus inter omnes sensus est sagacissimus. L.d.25.f.2.n.8.p.108.
 Aliud est cernere, aliud discernere. L.d.25.f.3.n.4.p.109. & G.d.5.f.4.n.7.p.430.

Quid sit oculum clarè aliquid videre. L.d.25.f.3.num.8.p.109.
 In clariore visione non videtur semper nova formalitas in objecto. ibid. n.12.p.109.
 Differentia specifica, & numerica eadem claritate videntur, ac ratio communis coloris. ibid. n.14.p.110.
 Eadem esse potest visio albedinis, & nigredinis. P.d.14.f.8.n.4.p.268.
 Imperfectio visus unde contingat. A.d.12.f.3.n.3.p.507.
 Qui aquam bibere consueverunt, acutius vident. A.d.14.f.13.n.3.p.515.
 Quid sit objectum visus. ibid. n.4.p.515.
 Ut objectum aliquod videatur, non est opus ut totum medium illuminetur. ibid. n.5.p.515.
 Visio naturaliter existere nequit destructo objecto. ibid. n.7.p.515.
 Visio non manet clausis oculis, sed sola imaginatio objecti prius visus. ibid. n.8.p.515.
 Visio durationis successiva. A.d.16.f.2.n.3.p.521.
VITA.
 Ad vitam sustentandam requiritur calor naturalis, & humidum radicale. G.d.4.f.3.n.4.p.425.
 Una ratio vitæ abstrahi potest, viventibus omnibus communis. A.d.6.f.2.n.2.p.481.
 Imperfectio vitæ in plantâ non obstat quo minus cum reliquis viventibus conveniat. ibid. n.5.p.481.
 Diversitas vitæ intentionalis & physica non impedit abstractionem unius rationis communis vitæ. ibid. n.6.p.481.
 Conceptus vitæ non consistit in operatione immanente ad perfectionem non debitam. A.d.6.f.3.n.2.p.481.
 Nec in motu ab intrinseco. ibid. n.6.p.481.
 Assignatur conceptus vitæ communis Deo & plantis. A.d.6.f.4.n.1.p.482.
 Deus vivit per omnipotentiam, cæteraque Attributa. ibid. n.4.p.482.
 Si Deus per impossibile nec intelligeret, nec vellet, viveret per alia prædicata inchoatè tantum, & inadæquatè. ibid. n.6.p.482.
 Conceptus vitæ Physica, & intentionalis in actu primo. A.d.6.f.6.n.1. & 3.p.484.
 Statuitur conceptus vitæ utrique communis. ibid. n.4.p.484.
 Hic conceptus est univocus. ibid. n.5.p.485.
 Vita triplex: intentionalis tantum, Physica tantum, intentionalis simul & physica. ibid. n.8.p.485.
 Differentia inter vitam substantialem & accidentalem. A.d.6.f.7.n.5.p.485.
 Exercitium vitæ intentionalis in creatis separari divinitus potest à physica. A.d.22.f.3.n.2.p.541.
VITIUM.
 Ex vitii consideratione, virtuti accrescit splendor. L.d.7.f.13.n.6.p.45.
VIVENS.
 Viventia in prima generatione habent terminum parvitaris. G.d.6.f.2.n.5.p.433.
 Habent viventia germinum magnitudinis, non Metaphysicè, sed moraliter. ibid. n.6.p.433.
 Res habentes connexionem cum viventibus, certum etiam habent in primâ productione terminum magnitudinis. ibid. n.8.p.433.
 Partes formæ viventis perfecti sunt heterogeneæ. A.d.4.f.1.n.5.p.471.
 Hæ partes non tantum specie differunt, sed subinde etiam genere. ibid. f.2.n.3.p.474.
 Viventia omnia ita habent perfectionem ab intrinseco ut ab extrinseco habere eam naturaliter non possint. A.d.6.f.4.n.2. & 3.p.482.
 Omnis vita à parte rei est vel vegetativa, vel sensitiva, vel rationalis. ibid. n.5.p.482.
 Quænam sint viventia in actu primo. A.d.6.f.7.p.485.
 Vivens in minore quantitate potest conservari, quam primò produci. D.d.8.f.3.n.4.p.497.
 Viventia non semper producuntur cum minimo naturali. ibid. p.493.
UNGUIS.
 Ungues, & equorum ungulae vivunt. A.d.2.f.4.num.4.p.469.
 Ungues augentur versus omnem partem. ibid. n.5.p.469.
 Duæ notæ in unguibus, quæ semper servant eandem distantiam, non arguunt ungues non vivere. ibid. n.6.p.469.
 Ungues habent tantum animam vegetativam. ibid. n.9.p.470.
UNIO.
 Unio est exercitium principiorum corporis naturalis, non vero principium. P.d.2.f.4.n.2.p.207.
 Unio duplicem habet conceptum respectu sui subiecti. P.d.13.f.3.n.2.p.257.
 Unio potest creari. ibid. p.257.

INDEX RERUM.

Unio, vel actio respiciens terminum divisibilem, tripliciter capi potest indivisibilis. P.d. 15. f. 5. n. 2. p. 259.
 Implicat unio, ubicatio, vel actio indivisibilis respectu termini divisibilis, divisibiliter existens. ibid. p. 259.
 Variæ variorum opiniones de conceptu unionis. P. d. 14. p. 261.
 Unio non est sola extrema nudæ & secundum se sumpta. P. d. 14. f. 1. n. 2. p. 261.
 Unio inter materiam & formam non est sola intima earum præsentia. ibid. n. 3. p. 261.
 Unio est quid distinctum à dispositionibus. P. d. 14. f. 2. n. 1. p. 262.
 Unio non est novum connotatum formaliter tantum ab extremis distinctum. ibid. n. 4. p. 263.
 Unio non est materia, forma, & talis voluntas virtualis Dei. ibid. n. 5. p. 263.
 Novus modus negandi unionem distinctam. P. d. 14. f. 3. p. 263.
 Unio est modus realiter ab extremis distinctus. P. d. 14. f. 4. n. 1. p. 264.
 Unio est forma compositi. ibid. n. 3. p. 264.
 Unio intermedia non impedit immediatam connexionem partium. P. d. 14. f. 5. n. 2. p. 265.
 Quid sit, aliqua uniri immediatè. ibid. n. 3. p. 265.
 Non datur unionis unio homogenea. ibid. n. 4. p. 265.
 Unio in homine an sit spiritalis. P. d. 14. f. 6. n. 2. & 3. p. 266.
 In quovis composito substantiali una tantum est unio. ibid. n. 5. p. 266.
 Cur inter duas res sit duplex relatio, non duplex unio. ibid. n. 10. p. 266.
 Unio subiectatur in sola materiâ. P. d. 14. f. 7. n. 2. & 3. p. 267.
 Distinguitur ab actione productivâ formæ. P. d. 14. f. 8. n. 2. & 5. p. 268.
 Unio & actio possunt aliquando identificari. ibid. n. 3. p. 268.
 Unio accidentium distinguitur etiam ab eorum educatione. ibid. f. 9. n. 11. p. 270.
 An unio dicenda sit pars compositi. P. d. 15. f. 2. n. 15. & 16. p. 272.
 Unio est aliquo modo natura. P. d. 16. f. 1. n. 4. p. 273.
 Uniones continuativæ habent duplex munus. P. d. 16. f. 8. n. 7. p. 377.
 Non sunt purè modi, sed entitates quædam mixtæ. ibid. p. 377.
 Differentia inter unionem informationis & continuationis. P. d. 45. f. 4. n. 10. p. 388.
 Unio per accidens fit duobus modis. G. d. 1. f. 3. n. 8. p. 413.
 Unio in homine habet diversas partes heterogeneas. A. d. 4. f. 3. n. 5. p. 476.
 Sapè non datur effectus formalis defectu solius unionis proportionatæ. A. d. 22. f. 4. n. 12. p. 542.
 Unio habet substantiam. M. d. 8. f. 10. n. 3. p. 595.
 Unio Hypothetica aliquo modo accedit tam Verbo, quam Humanitati. M. d. 7. f. 3. n. 8. p. 587.

UNIVERSALE.

Universale sumitur multipliciter. L. d. 26. f. 1. n. 1. p. 111.
 Universale Platonis. ibid. n. 2. p. 111.
 Universale de quo hic agimus, quid sit. ibid. n. 12. p. 111.
 Propõitur opinio Fonseca de universali. P. d. 26. f. 2. n. 2. p. 112.
 Universale aut nihil est, aut posterius est. ibid. n. 9. p. 113.
 Universale est fundamentaliter in rebus. ibid. n. 10. p. 113.
 Universalia quomodo sint priora singularibus. L. d. 26. f. 4. n. 2. p. 113.
 Prædicata essentialia conveniunt singularibus ratione universalium. ibid. n. 3. p. 113.
 Prædicata contingentia universalibus conveniunt ratione individuum. ibid. n. 4. p. 113.
 Universalia quomodo nec generentur, nec corrumpuntur. ibid. n. 5. p. 113.
 Universalis nec datur, nec dari potest à parte ei. ibid. n. 8. p. 113.
 Dnæ definitiones universalis. L. d. 26. f. 5. n. 1. p. 114.
 Tota natura universalis esse debet in singulis inferioribus. ibid. n. 4. p. 114.
 Universale aliud Metaphysicum, aliud Logicum. ibid. n. 7. p. 114.
 Universalia formaliter sumpta differunt specie, & genere. L. d. 27. f. 1. n. 3. p. 115.
 Sententia Nominalium de objecto actus universalis. L. d. 30. f. 1. n. 1. p. 120.
 Rejectiones tres modi eam defendendi. ibid. f. 1. & 2. p. 120.
 Actus reprobatorius plura ut plura, non facit universale. ibid. n. 3. p. 120.
 Declaratur objectum actus facientis universale. L. d. 30. f. 4. n. 1. p. 122.
 Actus faciens universale, præscindit abjectivè. ibid. n. 1. p. 122.
 Objectum actus universalis est unum. ibid. n. 4. & 5. p. 122.

Universale habet suum esse adæquatè distinctum à cognitione. L. d. 30. f. 8. n. 1. p. 125.
 Universale non est ens rationis, ibid. n. 3. p. 126.
 Non potest fieri à voluntate. ibid. n. 4. p. 126.
 Plerumque fit per apprehensionem, aliquando verò derudicium. ibid. n. 5. p. 126.
 Deus non facit universale. ibid. n. 6. p. 126.
 Universale quomodo sit idem cum individuis. ibid. n. 8. p. 126.
 Impugnatur sententia defendens universale fieri per visionem. L. d. 30. f. 9. n. 7. p. 126.
 Nullus sensus corporeus potest facere universale. L. d. 30. f. 9. n. 11. p. 127.
 Universale Metaphysicum fit per abstractionem. L. d. 31. f. 1. n. 2. p. 127.
 Universale etiam Logicum fit per abstractionem. ibid. n. 4. p. 127.
 Ut tamen universale sit completè aptum usibus Logicis requiritur comparatio. ibid. n. 6. p. 128.
 Prædicabilitas universalis intrinseca & extrinseca. L. d. 32. f. 1. n. 2. p. 130.
 Prædicabilitas proxima, remota & remotissima. ibid. n. 4. p. 130.
 Prædicabilitas proxima non est de essentia universalis Metaphysici. ibid. n. 5. p. 130.
 Est tamen de essentia universalis Logici. ibid. n. 6. p. 130.
 Prædicabilitas remotissima nec est de essentia, nec proprietate universalis. ibid. n. 8. p. 130.
 Prædicabilitas remota est proprietate universalis. ibid. n. 9. p. 130.
 Quomodo prædicetur universale de inferioribus. L. d. 32. f. 2. & 3. p. 131.
 Universale non continet inferiora actu, sed potentia. L. d. 32. f. 4. n. 3. p. 132.
 Primarius conceptus universalis Logici est esse unum prædicabile de multis. L. d. 33. f. 3. n. 8. p. 135.
 Docet S. Thomas universale fieri per præcisiones objectivas. L. d. 32. f. 4. p. 132.

UNIVOCA.

Univoca quænam dicantur. L. d. 39. f. 1. n. 1. p. 148.
 Ad univocum quid requiratur. ibid. n. 7. p. 148.
 Transcendentia tollit univocationem. L. d. 40. f. 3. n. 3. p. 152.
 Ens non est univocum. L. d. 40. f. 5. p. 154.
 Terminus univocus. Vide Terminus.

UNUM, & UNITAS.

Unitas numerica est maxima unitas. L. d. 27. f. 1. n. 1. p. 115.
 Qualis unitas requiratur ad universale. ibid. p. 115.
 Datur à parte rei unitas formalis. L. d. 27. f. 2. n. 1. p. 115.
 Unitas formalis fundatur in differentia specifica. ibid. n. 4. p. 115.
 Unitas formalis est prior numerica. ibid. n. 5. p. 115.
 Unitas formalis non distinguitur ex natura rei à numerica. L. d. 28. f. 1. & 2. p. 116.
 Unitas non est numerus, sed principium numeri. P. d. 46. f. 7. n. 4. & 8. p. 395.
 Quid sit unum. M. d. 1. f. 2. n. 2. p. 575.
 Res quot modis indivisa, tot etiam dicitur una. ibid. p. 575.
 Unitas licet explicetur per negationem, est tamen quid positivum. ibid. n. 3. p. 575.
 Unitas quomodo differat à distinctione. ibid. n. 4. p. 575.
 Quo sensu dicantur unum & plura opponi contrariè. ibid. n. 7. p. 575.
 Quid sit unum per se, & per accidens. ibid. n. 9. p. 575.
 Quædam medio modo se habent inter unum per se, & unum per accidens. ibid. p. 575.

VOLUNTARIUM.

Quomodo actio Physica ingrediatur conceptum voluntarij. A. d. 22. f. 6. n. 1. p. 544.
 Quo pacto intelligenda sit definitio voluntarij. ibid. p. 544.

VOLUNTAS.

Nihil volitum, quin præcognitum. P. d. 18. f. 3. n. 2. p. 278. & A. d. 16. f. 4. n. 7. p. 522.
 An voluntas appetere possit impossibile. P. d. 21. f. 3. n. 5. p. 296.
 Voluntaria qua Dens omnipotentiam suam causis secundis applicat, est virtualiter conditionata. P. d. 28. f. 6. n. 3. p. 312.
 Quomodo voluntas seipsam ad actus suos determinet. P. d. 30. f. 2. n. 9. p. 328.
 Quid sit voluntas Dei inefficax. P. d. 34. f. 1. n. 2. p. 341.
 Aliud est, Deum simul aliqua velle; aliud, velle ea simul. ibid. n. 3.
 Nequit voluntas ferri in incognitum. A. d. 13. f. 3. n. 1. p. 510.
 Quo sensu voluntas sit potentia cæca. ibid. n. 2. p. 510.
 Voluntaria videt oculis alienis. ibid. p. 510.
 Sola conjunctio cum intellectu in eadem anima, non sufficit ut voluntas operetur. A. d. 13. f. 4. n. 6. p. 511.
 Nequit voluntas efficaciter simul velle contradictoria. A. d. 21. f. 1. n. 11. p. 538.
 Quomodo Deus in nobis operetur velle. A. d. 22. f. 6. n. 3. p. 544.
 Potest

INDEX RERUM.

Potest voluntas ex æqualibus bonis unum alteri præferre. A.d. 23.f.2.n.1.p.547.
 Consultatio præcedens non arguit voluntatem semper eligere optimum. ibid.n.7.p.547.
 Probabilius est, voluntatem per actum à solo Deo productum ferri posse in incognitum. A.d.23.f.4.n.9.p.549.
 Ad volitionem efficacem eliciendam sufficit simplex apprehensio. A.d.23.f.5.n.5.p.549.
 Voluntas ad operandum non eget imperio practico *Fac hoc.* ibid.n.10.p.550.
 Sola voluntas inter potentias est libera. A.d.24.f.1.n.9.p.551.
 An stante iudicio ex se indifferente, possit aliunde voluntas cogi. A.d.24.f.5.n.3.p.553.
 Voluntas efficax alicujus objecti non semper excludit voluntatem inefficacem contrarij. L.d.13.f.3.n.6.p.67.
VOX.
 Ejus definitio. I.d.2.f.1.n.3.p.5. & A.d.14.f.3.n.3.p.516.
 Vox naturaliter significat suum prolatorem. I.d.2.f.2.n.1.p.5.
 Voces sub diversa consideratione spectant ad diversas scientias. L.d.3.p.35.
 Per accidens tantum spectant ad Logicam. L.d.3.f.1.n.3.p.35.
 Omnes vocum notiones, in quacunque arte, spectant ad Grammaticam. L.d.3.f.2.n.8.p.36.
 Voces ad Logicam addiscendam requiruntur necessitate scientis, non scientiæ. ibid.n.9.p.36.
 Voces sæpè significant res ut conceptas. L.d.28.f.1.n.8.p.116.
 Significatio est anima & vita vocis. L.d.42.f.1.n.3.p.157.
 Voces, ut signa ad placitum significant res: ut signa naturalia, conceptus. L.d.42.f.4.n.2. & 4.p.159.
 Quædam voces ut signa ad placitum, significant immediatè conceptus. ibid.n.10.p.160.

Voces rem clarius significare possunt audienti, quàm sit nota loquenti. L.d.42.f.6.n.5. & seq.p.161.
 Quid sit, voces significare. ibid.n.7.p.161.
 Nulla vox in significando, leges sibi præscriptas ab imponente potest excedere. L.d.42.f.7.n.2.p.162.
 Voces mortuæ. ibid.n.11.p.162.
 Voces possunt efficere cognitionem non tantum abstractivam, sed etiam quidditativam, & subinde comprehensivam. ibid.n.6.p.262.
 Extensiva significandi virtus est in imponentis potestate, non intensiva. ibid.n.12. & seq.p.162.
 Voces, positâ institutione significant necessariò. ibid.n.13.p.163.
 In institutione vocis, tria semper in imponente concurrunt. ibid.n.15.p.163.
 An vox per spatium duorum aut trium passuum, eodem indivisibili momento species producat. G.1.f.4.n.5.p.429.
Vide LOQUI & SIGNIFICARE.
ZENO.
 Zenonis opinio de Continuo. P.d.14.f.1.n.1.p.381.
 Ex sententia Zenonis sequitur, duos circulos, quorum unus intra alium includitur, esse æquales. ibid.n.6.p.382.
 Impugnatur eadem scientia exemplo pyramidis. ibid.n.9.p.382.
 In hac sententia sequitur, lineam diametralem quadranguli transversam non esse longiorem costâ. ibid.n.10.p.383.
 Sequitur etiam, testudinem aquè velociter moveri, ac equum summo impetu currentem. P.d.44.f.1.n.1.p.383.
 Rejiciuntur morulæ per quas diutius dicitur sistere testudo, quàm equus. ibid.n.5. & seq.p.383.
 Urgentur Zenonistæ motu circulari rotæ. P.d.44.f.3.n.1.p.384.

